

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VIII kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM-10-77-19

Druk nr 3499

Warszawa, 7 czerwca 2019 r.

Pan
Marek Kuchciński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej
przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

**- o zmianie ustawy o podatku
od towarów i usług oraz niektórych
innych ustaw.**

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności
proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej
sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Finansów.

Z poważaniem

Mateusz Morawiecki

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2018 r. poz. 2174, z późn. zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2 w pkt 14 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
„pierwszym zasiedleniu – rozumie się przez to oddanie do użytkowania pierwszemu nabywcy lub użytkownikowi lub rozpoczęcie użytkowania na potrzeby własne, budynków, budowli lub ich części, po ich:”;
- 2) w art. 5 dodaje się ust. 6 w brzmieniu:
„6. W przypadku umów zawartych między Rzeczpospolitą Polską a państwem trzecim w sprawie budowy lub utrzymania mostów transgranicznych lub wspólnych odcinków dróg opodatkowaniu nie podlega import towarów na terytorium kraju z tego państwa trzeciego wykorzystywanych do budowy lub utrzymania mostów transgranicznych lub wspólnych odcinków dróg, jeżeli w odniesieniu do tej umowy została wydana decyzja Rady upoważniająca do stosowania środków stanowiących odstępstwo od art. 2 ust. 1 lit. d dyrektywy 2006/112/WE.”;
- 3) w art. 14:
 - a) w ust. 5 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:
„Podatnicy są obowiązani złożyć informację o dokonanym spisie z natury, o ustalonej na jego podstawie wartości towarów i o kwocie podatku należnego, nie później niż w dniu złożenia deklaracji podatkowej składanej za okres obejmujący dzień rozwiązania spółki, zaprzestania wykonywania czynności podlegających opodatkowaniu albo wystąpienia przypadków, o których mowa w ust. 1 pkt 3.”,

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, ustawę z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym oraz ustawę z dnia 20 lipca 2018 r. o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz ustawy – Prawo celne.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2018 r. poz. 2193, 2215, 2244, 2354, 2392 i 2433 oraz z 2019 r. poz. 675 i 1018.

b) ust. 9b otrzymuje brzmienie:

„9b. W przypadku byłych wspólników zwrotu różnicy podatku dokonuje się na podstawie złożonej deklaracji podatkowej oraz złożonych nie później niż w dniu złożenia tej deklaracji:

- 1) umowy spółki, aktualnej na dzień rozwiązania spółki;
- 2) wykazu rachunków bankowych byłych wspólników w banku mającym siedzibę na terytorium kraju lub ich rachunków w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej, której są członkami, na które ma być dokonany zwrot różnicy podatku.”,

c) w ust. 9c w pkt 1 wyrazy „z załączonej” zastępuje się wyrazami „ze złożonej”;

d) ust. 9ca otrzymuje brzmienie:

„9ca. W przypadku osób, o których mowa w ust. 7a, zwrotu różnicy podatku dokonuje się na podstawie złożonej deklaracji podatkowej oraz złożonych nie później niż w dniu złożenia tej deklaracji:

- 1) dokumentów potwierdzających ich udział w przedsiębiorstwie w spadku;
- 2) wykazu rachunków bankowych tych osób w banku mającym siedzibę na terytorium kraju lub ich rachunków w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej, której są członkami, na które ma być dokonany zwrot różnicy podatku.”,

e) w ust. 9cb w pkt 1 wyrazy „z załączonych” zastępuje się wyrazami „ze złożonych”;

4) w art. 30a ust. 2a i 2b otrzymują brzmienie:

„2a. Do ustalenia podstawy opodatkowania – w celu obliczenia i wpłacenia kwot podatku – w przypadku wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów, o którym mowa w art. 103 ust. 5a, do określenia kwoty zapłaty, ceny nabycia lub kosztu wytworzenia można przyjąć ceny towarów udostępnione zgodnie z ust. 2b, o ile zostaną udostępnione. W takim przypadku stosuje się odpowiednio tylko art. 29a ust. 1 albo 2.

2b. Ceny towarów, o których mowa w ust. 2a, mogą być udostępniane przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych, w formie komunikatu, w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu go obsługującego, na okres miesiąca, ostatniego dnia roboczego poprzedzającego ten miesiąc. Przy określaniu cen tych towarów uwzględnia się ich ceny hurtowe w Rzeczypospolitej Polskiej.”;

5) w art. 33:

a) ust. 1–3 otrzymują brzmienie:

„1. Podatnicy, o których mowa w art. 17 ust. 1 pkt 1 i 2 oraz ust. 1b, są obowiązani do obliczenia i wykazania w:

- 1) zgłoszeniu celnym lub
- 2) rozliczeniu zamknięcia, o którym mowa w art. 175 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/2446 z dnia 28 lipca 2015 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 w odniesieniu do szczegółowych zasad dotyczących niektórych przepisów unijnego kodeksu celnego (Dz. Urz. UE L 343 z 29.12.2015, str. 1, z późn. zm.³⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem 2015/2446”, w przypadkach, o których mowa w art. 324 lub art. 325 rozporządzenia 2015/2447

– kwoty podatku, z uwzględnieniem obowiązujących stawek, z zastrzeżeniem art. 33b.

2. Jeżeli organ celny stwierdzi, że w zgłoszeniu celnym lub w rozliczeniu zamknięcia kwota podatku została wykazana nieprawidłowo, naczelnik urzędu celno-skarbowego wydaje decyzję określającą podatek w prawidłowej wysokości.

3. Po przyjęciu zgłoszenia celnego lub po przedstawieniu rozliczenia zamknięcia podatnik może wystąpić z wnioskiem do naczelnika urzędu celno-skarbowego o wydanie decyzji określającej podatek w prawidłowej wysokości.”,

b) w ust. 7a pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) art. 115 ust. 1 lit. a i ust. 2 lit. a rozporządzenia 2015/2446”;

6) w art. 33b w ust. 5 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) specyfikę odprawy scentralizowanej;”;

³⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 69 z 15.03.2016, str. 1, Dz. Urz. UE L 111 z 27.04.2016, str. 1, Dz. Urz. UE L 222 z 17.08.2016, str. 4, Dz. Urz. UE L 101 z 13.04.2017, str. 164, Dz. Urz. UE L 146 z 09.06.2017, str. 10 i 13, Dz. Urz. UE L 67 z 09.03.2018, str. 24, Dz. Urz. UE L 192 z 30.07.2018, str. 1 i 62, Dz. Urz. UE L 204 z 13.08.2018, str. 11, Dz. Urz. UE L 60 z 28.02.2019, str. 1, Dz. Urz. UE L 98 z 09.04.2019, str. 13 oraz Dz. Urz. UE L 108 z 23.04.2019, str. 1.

- 7) w art. 37 w ust. 1aa:
- a) w pkt 1 lit. a i b otrzymują brzmienie:
 - „a) złoży wniosek, o którym mowa w art. 33 ust. 3, nie później niż w terminie 6 miesięcy od dnia przyjęcia zgłoszenia celnego lub przedstawienia rozliczenia zamknięcia, oraz
 - b) uiszczy w terminie 10 dni od dnia powiadomienia niepobraną na podstawie zgłoszenia celnego lub rozliczenia zamknięcia kwotę podatku wraz z odsetkami;”,
 - b) w pkt 2 po wyrazach „zgłoszenia celnego” dodaje się wyrazy „lub rozliczenia zamknięcia”;
- 8) w art. 43:
- a) w ust. 1 pkt 15 otrzymuje brzmienie:
 - „15) działalność w zakresie gier hazardowych, podlegającą przepisom o grach hazardowych;”,
 - b) uchyla się ust. 7a,
 - c) dodaje się ust. 21 w brzmieniu:
 - „21. Jeżeli udokumentowane działania organów egzekucyjnych lub komorników sądowych, o których mowa w art. 18, nie doprowadziły, na skutek braku możliwości uzyskania niezbędnych informacji od dłużnika, do potwierdzenia spełnienia warunków zastosowania do dostawy towarów, o której mowa w art. 18, zwolnień od podatku, o których mowa w ust. 1 pkt 2, 3 i 9–10a, przyjmuje się, że warunki zastosowania zwolnień od podatku nie są spełnione.”;
- 9) po art. 82 dodaje się art. 82a w brzmieniu:
- „Art. 82a. Jeżeli udokumentowane działania organów egzekucyjnych lub komorników sądowych, o których mowa w art. 18, nie doprowadziły, na skutek braku możliwości uzyskania niezbędnych informacji od dłużnika, do potwierdzenia spełnienia warunków zastosowania do dostawy towarów, o której mowa w art. 18, zwolnień od podatku wprowadzonych na podstawie przepisów wydanych na podstawie art. 82 ust. 2 i 3, przyjmuje się, że warunki zastosowania zwolnień od podatku nie są spełnione.”;
- 10) w art. 87 w ust. 6 pkt 3 otrzymuje brzmienie:
- „3) podatnik złoży w urzędzie skarbowym, nie później niż w dniu złożenia deklaracji, potwierdzenie zapłaty należności, o których mowa w pkt 1 lit. a, za pośrednictwem rachunku bankowego podatnika w banku mającym siedzibę na terytorium kraju albo

rachunku podatnika w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej, której jest członkiem, wskazanego w zgłoszeniu identyfikacyjnym, o którym mowa w odrębnych przepisach,”;

11) w art. 91 po ust. 7d dodaje się ust. 7e w brzmieniu:

„7e. Podatnik, który ponownie skorzysta ze zwolnień, o których mowa w art. 43 ust. 1 pkt 3 albo art. 113 ust. 1, może dokonać korekty podatku naliczonego za pozostający okres korekty w deklaracji podatkowej składanej za ostatni okres rozliczeniowy, w którym podatnik był podatnikiem VAT czynnym.”;

12) w art. 96:

a) w ust. 9a pkt 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2) będąc obowiązany do złożenia deklaracji, o której mowa w art. 99 ust. 1, 2 lub 3, nie złożył takich deklaracji za 3 kolejne miesiące lub kwartał, lub

3) składał przez 6 kolejnych miesięcy lub 2 kolejne kwartały deklaracje, o których mowa w art. 99 ust. 1, 2 lub 3, w których nie wykazał sprzedaży, nabycia towarów lub usług ani importu towarów z kwotami podatku do odliczenia, lub”;

b) ust. 9e otrzymuje brzmienie:

„9e. Przepis ust. 9a pkt 3 nie ma zastosowania, w przypadku gdy niewykazanie sprzedaży, nabycia towarów lub usług ani importu towarów z kwotami podatku do odliczenia wynikało, zgodnie z wyjaśnieniami podatnika, ze specyfiki prowadzonej działalności gospodarczej.”;

c) ust. 9h otrzymuje brzmienie:

„9h. Naczelnik urzędu skarbowego, na wniosek podmiotu, o którym mowa w ust. 9 pkt 1–4 i ust. 9a pkt 2, złożony w terminie dwóch miesięcy od dnia wykreślenia z rejestru jako podatnika VAT, przywraca zarejestrowanie podmiotu, jako podatnika VAT czynnego bez konieczności składania zgłoszenia rejestracyjnego, jeżeli podatnik udowodni, że prowadzi opodatkowaną działalność gospodarczą, a w przypadku nieskładania deklaracji pomimo takiego obowiązku, jeżeli najpóźniej wraz ze złożeniem wniosku o przywrócenie zarejestrowania podmiot złoży wszystkie brakujące deklaracje.”;

d) po ust. 9h dodaje się ust. 9ha w brzmieniu:

„9ha. Przepis ust. 9h stosuje się również w przypadku, w którym w złożonych deklaracjach nie została wykazana sprzedaż, nabycie towarów lub usług ani import

towarów z kwotami podatku do odliczenia, i okoliczność ta wynika, zgodnie z wyjaśnieniami podatnika, ze specyfiki prowadzonej działalności gospodarczej.”;

13) w art. 97 ust. 15 otrzymuje brzmienie:

„15. W przypadku gdy podmiot, o którym mowa w ust. 1–3, złoży za kolejne 3 miesiące lub kwartał deklaracje, o których mowa w art. 99 ust. 1, 2 lub 3, w których nie wykazał sprzedaży, nabycia towarów lub usług ani importu towarów z kwotami podatku do odliczenia, naczelnik urzędu skarbowego wykreśla z urzędu ten podmiot z rejestru jako podatnika VAT UE i powiadamia go o wykreśleniu.”;

14) w art. 103:

a) w ust. 5a wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„W przypadku wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów, o których mowa w ust. 5aa, podatnik jest obowiązany, bez wezwania naczelnika urzędu skarbowego, do obliczania i wpłacania kwot podatku na rachunek urzędu skarbowego właściwego w zakresie wpłat podatku akcyzowego.”;

b) po ust. 5a dodaje się ust. 5aa i 5ab w brzmieniu:

„5aa. Do towarów będących przedmiotem nabycia wewnątrzwspólnotowego, o którym mowa w ust. 5a, zalicza się:

- 1) benzyny lotnicze (CN 2710 12 31);
- 2) benzyny silnikowe (CN 2710 12 25 – z wyłączeniem benzyn lądowych i przemysłowych, CN 2710 12 41, CN 2710 12 45, CN 2710 12 49, CN 2710 12 51, CN 2710 12 59, CN 2710 12 90, CN 2207 20 00);
- 3) gaz płynny (LPG) – (CN 2711 12, CN 2711 13, CN 2711 14 00, CN 2711 19 00);
- 4) oleje napędowe (CN 2710 19 43, CN 2710 20 11);
- 5) oleje opałowe (CN 2710 19 62, CN 2710 19 64, CN 2710 19 68, CN 2710 20 31, CN 2710 20 35, CN 2710 20 39, CN 2710 20 90);
- 6) paliwa typu benzyny do silników odrzutowych (CN 2710 12 70);
- 7) paliwa typu nafty do silników odrzutowych (CN 2710 19 21);
- 8) pozostałe oleje napędowe (CN 2710 19 46, CN 2710 19 47, CN 2710 19 48, CN 2710 20 15, CN 2710 20 17, CN 2710 20 19);
- 9) paliwa ciekłe w rozumieniu ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2019 r. poz. 660), które nie zostały ujęte w pkt 1–4 i 6–8;

10) biopaliwa ciekłe w rozumieniu ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1344, 1356 i 1629 oraz z 2019 r. poz. 730);

11) pozostałe towary, o których mowa w art. 86 ust. 2 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym, wymienione w załączniku nr 1 do tej ustawy, bez względu na kod CN.

5ab. Do towarów, o których mowa w ust. 5aa, stosuje się klasyfikację w układzie odpowiadającym Nomenklaturze Scalonej (CN) zgodną z rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz. Urz. WE L 256 z 07.09.1987, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 2, t. 2, str. 382, z późn. zm.). Zmiany w Nomenklaturze Scalonej (CN) nie powodują zmian w podatku, o którym mowa w ust. 5a, jeżeli nie zostały określone w niniejszej ustawie.”;

15) w art. 106b dodaje się ust. 5–7 w brzmieniu:

„5. W przypadku sprzedaży zaewidencjonowanej przy zastosowaniu kasy rejestrującej potwierdzonej paragonem fiskalnym, fakturę na rzecz podatnika podatku lub podatku od wartości dodanej wystawia się wyłącznie, jeżeli paragon potwierdzający dokonanie tej sprzedaży zawiera numer, za pomocą którego nabywca towarów lub usług jest zidentyfikowany na potrzeby podatku lub podatku od wartości dodanej.

6. W przypadku stwierdzenia, że podatnik wystawił fakturę z naruszeniem ust. 5, organ podatkowy ustala temu podatnikowi dodatkowe zobowiązanie podatkowe w wysokości odpowiadającej 100% kwoty podatku wykazanego na tej fakturze. W stosunku do osób fizycznych, które za ten sam czyn ponoszą odpowiedzialność za wykroczenie skarbowe albo za przestępstwo skarbowe, dodatkowego zobowiązania podatkowego nie ustala się.

7. Przepisów ust. 5 i 6 nie stosuje się do podatników świadczących usługi taksówek osobowych, z wyłączeniem wynajmu samochodów osobowych z kierowcą (PKWiU 49.32.11.0).”;

16) w art. 106h ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku gdy faktura dotyczy sprzedaży zaewidencjonowanej przy zastosowaniu kasy rejestrującej, do egzemplarza faktury pozostającego u podatnika dołącza się paragon dokumentujący tę sprzedaż.”;

17) po art. 109 dodaje się art.109a w brzmieniu:

„Art. 109a. W przypadku ujęcia w ewidencji przez podatnika, o którym mowa w art. 109 ust. 3, wystawionej dla niego faktury dotyczącej sprzedaży potwierdzonej paragonem, który nie zawiera numeru, za pomocą którego jest on zidentyfikowany na potrzeby podatku, organ podatkowy ustala temu podatnikowi dodatkowe zobowiązanie podatkowe w wysokości odpowiadającej 100% kwoty podatku wykazanego na tej fakturze. W stosunku do osób fizycznych, które za ten sam czyn ponoszą odpowiedzialność za wykroczenie skarbowe albo za przestępstwo skarbowe, dodatkowego zobowiązania podatkowego nie ustala się.”;

18) w art. 112b:

a) w ust. 2:

– wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Jeżeli po zakończeniu kontroli podatkowej lub kontroli celno-skarbowej w przypadkach, o których mowa w:”,

– pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) ust. 1 pkt 1, podatnik złożył korektę deklaracji uwzględniającą stwierdzone nieprawidłowości i najpóźniej w dniu złożenia tej korekty deklaracji wpłacił kwotę zobowiązania podatkowego lub zwrócił nienależną kwotę zwrotu,

2) ust. 1 pkt 2, podatnik złożył deklarację podatkową i najpóźniej w dniu złożenia tej deklaracji wpłacił kwotę zobowiązania podatkowego”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Jeżeli w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, podatnik skorygował deklarację zgodnie z art. 62 ust. 4 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2019 r. poz. 768 i 730) i najpóźniej w dniu złożenia tej korekty deklaracji wpłacił kwotę zobowiązania podatkowego lub zwrócił nienależną kwotę zwrotu, wysokość dodatkowego zobowiązania podatkowego wynosi 15% kwoty zaniżenia zobowiązania podatkowego albo kwoty zawyżenia zwrotu różnicy podatku, zwrotu podatku naliczonego lub różnicy podatku do obniżenia podatku należnego za następne okresy rozliczeniowe, objętego tą korektą deklaracji.”,

c) w ust. 3 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Przepisów ust. 1–2a nie stosuje się”;

19) w art. 112c we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „w art. 112b ust. 1 pkt 1 oraz ust. 2 pkt 1” zastępuje się wyrazami „w art. 112b ust. 1 pkt 1, ust. 2 pkt 1 oraz ust. 2a”;

20) w art. 113:

a) po ust. 10 dodaje się ust. 10a w brzmieniu:

„10a. Jeżeli udokumentowane działania organów egzekucyjnych lub komorników sądowych, o których mowa w art. 18, nie doprowadziły, na skutek braku możliwości uzyskania niezbędnych informacji od dłużnika, do potwierdzenia spełnienia warunków zastosowania do dostawy towarów, o której mowa w art. 18, zwolnień, o których mowa w ust. 1 i 9, przyjmuje się, że warunki zastosowania zwolnień od podatku nie są spełnione.”,

b) w ust. 13:

– w pkt 1 w lit. e średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. f i g w brzmieniu:

„f) następujących towarów, w związku z zawarciem umowy w ramach zorganizowanego systemu zawierania umów na odległość, bez jednoczesnej fizycznej obecności stron, z wyłącznym wykorzystaniem jednego lub większej liczby środków porozumiewania się na odległość do chwili zawarcia umowy włącznie:

- preparatów kosmetycznych i toaletowych (PKWiU 20.42.1),
- komputerów, wyrobów elektronicznych i optycznych (PKWiU 26),
- urządzeń elektrycznych i nieelektrycznego sprzętu gospodarstwa domowego (PKWiU 27),
- maszyn i urządzeń, gdzie indziej niesklasyfikowanych (PKWiU 28),

g) hurtowych i detalicznych części do:

- pojazdów samochodowych (PKWiU 45.3),
- motocykli (PKWiU 45.4);”,

– w pkt 2 w lit. c średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. d w brzmieniu:
„d) ściągania długów, w tym factoringu;”;

21) w art. 116:

a) w ust. 2 uchyla się pkt 3,

b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Faktura VAT RR może być, za zgodą dostawcy, wystawiana, podpisywana i przesyłana w formie elektronicznej. Przez zawarcie czytelnych podpisów lub

podpisów osób uprawnionych do wystawienia i otrzymania faktury VAT RR w formie elektronicznej, określonych w ust. 2 pkt 13, rozumie się opatrzenie dokumentu, odpowiednio przez dostawcę i nabywcę, kwalifikowanym podpisem elektronicznym. Przez przekazanie dostawcy oryginału faktury VAT RR w formie elektronicznej rozumie się jej przesłanie w formie elektronicznej.”,

- c) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Oświadczenie określone w ust. 4 może być wystawiane, podpisywane i przesyłane w formie elektronicznej. Przez zawarcie czytelnego podpisu składającego oświadczenie w formie elektronicznej określonego w ust. 4 rozumie się opatrzenie dokumentu przez składającego oświadczenie kwalifikowanym podpisem elektronicznym. Przez przekazanie nabywcy oryginału oświadczenia w formie elektronicznej rozumie się jego przesłanie w formie elektronicznej.”,

- d) w ust. 6 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) zapłata należności za produkty rolne, obejmująca również kwotę zryczałtowanego zwrotu podatku, nastąpiła na rachunek bankowy rolnika ryczałtowego lub na jego rachunek w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej, której jest członkiem;”,

- e) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Za datę dokonania zapłaty uważa się datę wydania dyspozycji przekazania środków finansowych na rachunek bankowy rolnika ryczałtowego lub na jego rachunek w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej, której jest członkiem, jeżeli dyspozycja ta została zrealizowana.”,

- f) w ust. 9 w pkt 1 po wyrazach „rachunek bankowy rolnika ryczałtowego” dodaje się wyrazy „lub na jego rachunek w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej, której jest członkiem”,

- g) w ust. 9b po wyrazach „rachunek bankowy rolnika ryczałtowego” dodaje się wyrazy „lub na jego rachunek w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej, której jest członkiem”,

- h) ust. 10 otrzymuje brzmienie:

„10. Rolnik ryczałtowy jest obowiązany przechowywać oryginały faktur VAT RR oraz kopie oświadczeń, o których mowa w ust. 4, przez okres 5 lat, licząc od końca roku, w którym wystawiono fakturę. Obowiązek ten obejmuje również faktury VAT RR i oświadczenia wystawione w formie elektronicznej.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2019 r. poz. 755 i 730) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 pkt 3b otrzymuje brzmienie:

„3b) paliwa ciekłe – ciekłe nośniki energii, w tym zawierające dodatki:

- a) półprodukty rafineryjne,
- b) gaz płynny LPG,
- c) benzyny ciężkie,
- d) benzyny silnikowe,
- e) benzyny lotnicze,
- f) paliwa typu benzynowego do silników odrzutowych,
- g) paliwa typu nafty do silników odrzutowych,
- h) inne rodzaje nafty,
- i) oleje napędowe, w tym lekkie oleje opałowe,
- j) ciężkie oleje opałowe,
- k) benzyny lakowe i przemysłowe,
- l) biopaliwa ciekłe,
- m) smary

– określone w załączniku A rozdział 3 do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii (Dz. Urz. UE L 304 z 14.11.2008, str. 1, z późn.zm.⁴⁾), niezależnie od ich przeznaczenia, których szczegółowy wykaz ustanawiają przepisy wydane na podstawie art. 32 ust. 6;”;

2) w art. 32:

a) po ust. 2 dodaje się ust. 2a–2d w brzmieniu:

„2a. W przypadku zmiany wykazu paliw ciekłych określonego w przepisach wydanych na podstawie ust. 6, której skutkiem jest powstanie obowiązku uzyskania lub zmiany zakresu posiadanej koncesji, o której mowa w ust. 1 pkt 1-4, przez podmioty wykonujące działalność polegającą na wytwarzaniu, magazynowaniu lub przeładunku, przesyłaniu lub dystrybucji paliw ciekłych, lub obrocie tymi paliwami, w tym obrocie z zagranicą, podmioty te składają wniosek o udzielenie lub zmianę

⁴⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 258 z 30.09.2010, str. 1, Dz. Urz. UE L 50 z 22.02.2013, str. 1, Dz. Urz. UE L 131 z 01.05.2014, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 292 z 10.11.2017, str. 3.

koncesji, w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie przepisów wprowadzających taką zmianę. Niezłożenie wniosku w terminie przez podmiot obowiązany oznacza prowadzenie przez ten podmiot działalności bez wymaganej koncesji w zakresie wynikającym ze zmiany wykazu, o którym mowa w zdaniu pierwszym.

2b. Podmioty, które złożyły wniosek, o którym mowa w ust. 2a, który spełnia wszystkie warunki określone w art. 35, albo uzupełniły go w terminie wyznaczonym przez Prezesa URE w wezwaniu, nie krótszym niż 14 dni, w ten sposób, że wniosek spełnia wszystkie wymagane warunki, do dnia doręczenia decyzji Prezesa URE mogą prowadzić działalność na zasadach dotychczasowych, w zakresie wskazanym w tym wniosku.

2c. W przypadku zmiany wykazu paliw ciekłych określonego w przepisach wydanych na podstawie ust. 6, której skutkiem jest powstanie obowiązku wpisu lub zmiany zakresu posiadanego wpisu do rejestru podmiotów przywożących, o którym mowa w art. 32a, podmioty wykonujące działalność polegającą na przywozie paliw ciekłych składają wniosek o wpis lub zmianę zakresu wpisu do rejestru podmiotów przywożących, w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie przepisów wprowadzających taką zmianę. Niezłożenie wniosku w terminie przez podmiot obowiązany oznacza prowadzenie przez ten podmiot działalności bez wymaganego wpisu do rejestru podmiotów przywożących w zakresie wynikającym ze zmiany wykazu, o którym mowa w zdaniu pierwszym.

2d. Podmioty, które złożyły wniosek, o którym mowa w ust. 2c, który spełnia wszystkie warunki określone w art. 32a ust. 4, albo uzupełniły go w terminie wyznaczonym przez Prezesa URE w wezwaniu, nie krótszym niż 14 dni, w ten sposób, że wniosek spełnia wszystkie wymagane warunki, do dnia doręczenia decyzji Prezesa URE mogą prowadzić działalność na zasadach dotychczasowych, w zakresie wskazanym we wniosku.”,

b) w ust. 6 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:

„W rozporządzeniu można określić przeznaczenie paliwa ciekłego, jeżeli będzie to służyć osiągnięciu celów tego rozporządzenia, o których mowa w ust. 7.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2019 r. poz. 900, 924 i 1018) w art. 299 w § 3 w pkt 15 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 16 w brzmieniu:

„16) Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki w celu realizacji jego zadań ustawowych.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2019 r. poz. 864) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 32 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) używane do statków powietrznych: benzyny lotnicze o kodzie CN 2710 12 31, paliwo typu benzyny do silników odrzutowych o kodzie CN 2710 12 70 oraz paliwo do silników odrzutowych o kodzie CN 2710 19 21, oleje smarowe do silników lotniczych lub preparaty smarowe do silników lotniczych – w przypadkach, o których mowa w ust. 3, jeżeli są spełnione warunki, o których mowa w ust. 5–6b, 12 i 13;”;

2) w art. 41:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Jeżeli procedura zawieszenia poboru akcyzy dotyczy wyrobów akcyzowych, o których mowa w art. 40 ust. 6, warunkiem zastosowania tej procedury jest w przypadku wyrobów:

- 1) przemieszczanych wyłącznie na terytorium kraju – spełnienie warunków, o których mowa w ust. 1;
- 2) przemieszczanych na terytorium kraju w ramach nabycia wewnątrzwspólnotowego, w celu wprowadzenia ich do składu podatkowego:
 - a) dokonanie przez podatnika do właściwego naczelnika urzędu skarbowego zgłoszenia o planowanym nabyciu wewnątrzwspólnotowym obejmującego w szczególności dane dotyczące ilości nabywanych wyrobów akcyzowych i kwotę akcyzy podlegającej zawieszeniu, oraz złożenie zabezpieczenia akcyzowego, przed wprowadzeniem wyrobów na terytorium kraju,
 - b) dołączenie do przemieszczanych wyrobów dokumentów handlowych;
- 3) przemieszczanych na terytorium kraju w ramach dostawy wewnątrzwspólnotowej:
 - a) złożenie we właściwym urzędzie skarbowym zabezpieczenia akcyzowego przed rozpoczęciem przemieszczania,
 - b) dołączenie do przemieszczanych wyrobów dokumentów handlowych.”;

b) dodaje się ust. 16 w brzmieniu:

„16. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór zgłoszenia o planowanym nabyciu wewnątrzwspólnotowym,

o którym mowa w ust. 4 pkt 2 lit. a, uwzględniając konieczność ujednolicenia formy składanych zgłoszeń.”;

3) w art. 48:

a) w ust. 3 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) olejów smarowych lub preparatów smarowych – minimalna wysokość akcyzy, która byłaby należna od wyrobów, gdyby wyroby te nie zostały objęte procedurą zawieszenia poboru akcyzy, w składzie podatkowym, w którym prowadzona będzie działalność na podstawie wydanego zezwolenia, wynosząca w roku kalendarzowym 600 tys. zł;”,

b) w ust. 4a pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) olejów smarowych lub preparatów smarowych – 10 mln zł;”,

c) ust. 9–11 otrzymują brzmienie:

„9. Podmiot prowadzący skład podatkowy może dokonać nabycia wewnątrzwspólnotowego wyrobów akcyzowych wymienionych w art. 103 ust. 5aa ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2018 r. poz. 2174, z późn. zm.⁵⁾), na rzecz innego podmiotu, pod warunkiem że podmiot, na rzecz którego nabywane są te wyroby, łącznie spełnia następujące warunki:

- 1) posiada koncesję na obrót paliwami ciekłymi z zagranicą, o której mowa w ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, jeżeli koncesja ta jest wymagana;
- 2) jest właścicielem nabywanych wyrobów akcyzowych;
- 3) posiada:
 - a) siedzibę lub miejsce zamieszkania na terytorium kraju i nabywa te wyroby akcyzowe na potrzeby prowadzenia działalności gospodarczej na terytorium kraju albo
 - b) oddział z siedzibą na terytorium kraju utworzony na zasadach określonych w ustawie z dnia 6 marca 2018 r. o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i nabywa te wyroby akcyzowe na potrzeby prowadzenia działalności gospodarczej na terytorium kraju przez ten oddział;

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2018 r. poz. 2193, 2215, 2244, 2354, 2392 i 2433 oraz z 2019 r. poz. 675, 1018 i ...

- 4) przekazuje podmiotowi prowadzącemu skład podatkowy numer identyfikacji podatkowej poprzedzony kodem PL użyty na potrzeby podatku od towarów i usług przy przemieszczaniu na terytorium kraju wyrobów akcyzowych.

9a. Warunki, o których mowa w ust. 9, nie dotyczą podmiotów zużywających wyroby akcyzowe, o których mowa w ust. 9, zwolnione od akcyzy w przypadkach, o których mowa w art. 32 ust. 1 pkt 1 i 2.

10. Podmiot prowadzący skład podatkowy, w terminie 3 dni po upływie miesiąca, informuje Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych oraz ministra właściwego do spraw finansów publicznych o podmiotach, na rzecz których dokonał w tym miesiącu nabyć wewnątrzwspólnotowych wyrobów akcyzowych wymienionych w art. 103 ust. 5aa ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług, oraz o tych nabytych wyrobach.

11. Informacja, o której mowa w ust. 10, powinna zawierać określenie rodzaju, kodu CN i ilości nabytych wyrobów akcyzowych oraz:

- 1) w przypadku gdy podmiot, na rzecz którego nabyte zostały wyroby akcyzowe, posiada siedzibę lub miejsce zamieszkania na terytorium kraju: imię i nazwisko lub nazwę podmiotu, adres miejsca zamieszkania lub siedziby podmiotu, jego numer identyfikacji podatkowej poprzedzony kodem PL;
- 2) w przypadku gdy podmiot, na rzecz którego nabyte zostały wyroby akcyzowe, jest przedsiębiorcą zagranicznym prowadzącym działalność w ramach oddziału z siedzibą na terytorium kraju, utworzonego na zasadach określonych w ustawie z dnia 6 marca 2018 r. o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej: imię i nazwisko lub nazwę podmiotu, adres zamieszkania lub adres jego siedziby, nazwę oddziału z siedzibą na terytorium kraju, w ramach którego przedsiębiorca zagraniczny prowadzi działalność gospodarczą na terytorium kraju, adres siedziby tego oddziału, numer identyfikacji podatkowej poprzedzony kodem PL użyty na potrzeby podatku od towarów i usług przy przemieszczeniu na terytorium kraju wyrobów akcyzowych oraz numer w Krajowym Rejestrze Sądowym.”;

4) w art. 52 w ust. 2 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) w okresie trzech pierwszych miesięcy po uzyskaniu zezwolenia podmiot, o którym mowa w art. 48 ust. 4 lub ust. 4d, nie osiągnął zadeklarowanych minimalnych poziomów określonych odpowiednio w art. 48 ust. 3 pkt 1, 1a, 2 i 4 lub ust. 4a.”;

5) w art. 59 ust. 8–10 otrzymują brzmienie:

„8. Zarejestrowany odbiorca może dokonać nabycia wewnątrzwspólnotowego wyrobów akcyzowych wymienionych w art. 103 ust. 5aa ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług, na rzecz innego podmiotu, pod warunkiem że podmiot, na rzecz którego nabywane są te wyroby, łącznie spełnia następujące warunki:

- 1) posiada koncesję na obrót paliwami ciekłymi z zagranicą, o której mowa w ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, jeżeli koncesja ta jest wymagana;
- 2) jest właścicielem nabywanych wyrobów akcyzowych;
- 3) posiada:
 - a) siedzibę lub miejsce zamieszkania na terytorium kraju i nabywa wyroby akcyzowe na potrzeby prowadzenia działalności gospodarczej na terytorium kraju albo
 - b) oddział z siedzibą na terytorium kraju utworzony na zasadach określonych w ustawie z dnia 6 marca 2018 r. o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i nabywa te wyroby na potrzeby prowadzenia działalności gospodarczej na terytorium kraju przez ten oddział;
- 4) przekaze zarejestrowanemu odbiorcy numer identyfikacji podatkowej poprzedzony kodem PL użyty na potrzeby podatku od towarów i usług przy przemieszczaniu na terytorium kraju wyrobów akcyzowych.

8a. Warunki, o których mowa w ust. 8, nie dotyczą podmiotów zużywających wyroby akcyzowe, o których mowa w ust. 8, zwolnione od akcyzy w przypadkach, o których mowa w art. 32 ust. 1 pkt 1 i 2.

9. Zarejestrowany odbiorca, w terminie 3 dni po upływie miesiąca, informuje Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych oraz ministra właściwego do spraw finansów publicznych o podmiotach, na rzecz których dokonał w tym miesiącu nabyć wewnątrzwspólnotowych wyrobów akcyzowych wymienionych w art. 103 ust. 5aa ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług, oraz o tych nabytych wyrobach.

10. Informacja, o której mowa w ust. 9, powinna zawierać określenie rodzaju, kodu CN i ilości nabytych wyrobów akcyzowych oraz:

- 1) w przypadku gdy podmiot, na rzecz którego nabyte zostały wyroby akcyzowe, posiada siedzibę lub miejsce zamieszkania na terytorium kraju: imię i nazwisko lub nazwę podmiotu, adres miejsca zamieszkania lub siedziby podmiotu, jego numer identyfikacji podatkowej poprzedzony kodem PL;
 - 2) w przypadku gdy podmiot, na rzecz którego nabyte zostały wyroby akcyzowe, jest przedsiębiorcą zagranicznym prowadzącym działalność w ramach oddziału z siedzibą na terytorium kraju, utworzonego na zasadach określonych w ustawie z dnia 6 marca 2018 r. o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej: imię i nazwisko lub nazwę podmiotu, adres zamieszkania lub adres jego siedziby, nazwę oddziału z siedzibą na terytorium kraju, w ramach którego przedsiębiorca zagraniczny prowadzi działalność gospodarczą na terytorium kraju, adres siedziby tego oddziału, numer identyfikacji podatkowej poprzedzony kodem PL użyty na potrzeby podatku od towarów i usług przy przemieszczeniu na terytorium kraju wyrobów akcyzowych oraz numer w Krajowym Rejestrze Sądowym.”;
- 6) w art. 78 w ust. 7a:
- a) wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
„W przypadkach, o których mowa w ust. 1 i 3, warunkiem dokonania przez podatnika nabycia wewnątrzwspólnotowego wyrobów akcyzowych wymienionych w art. 103 ust. 5aa ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług, jest posiadanie:”;
 - b) pkt 1 otrzymuje brzmienie:
„1) koncesji na obrót paliwami ciekłymi z zagranicą, o której mowa w ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, lub”;
- 7) art. 78a otrzymuje brzmienie:
„Art. 78a. W przypadkach, o których mowa w art. 78 ust. 1 i 3, podatnik nie może dokonywać nabycia wewnątrzwspólnotowego wyrobów akcyzowych wymienionych w art. 103 ust. 5aa ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług, na rzecz innego podmiotu.”;
- 8) w art. 86 w ust. 1 pkt 8 otrzymuje brzmienie:

- „8) oznaczone kodami CN: 3824 99 86, 3824 99 92, 3824 99 93, 3824 99 96, 3826 00 10 oraz 3826 00 90, jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych;”;
- 9) w art. 89 w ust. 1 pkt 11 otrzymuje brzmienie:
- „11) preparatów smarowych objętych pozycją CN 3403, olejów smarowych o kodzie CN 2710 20 90 oraz olejów smarowych, pozostałych olejów o kodach CN od 2710 19 71 do 2710 19 99, z wyłączeniem wyrobów o kodzie CN 2710 19 85 (oleje białe, parafina ciekła) oraz smarów plastycznych zaliczanych do kodu CN 2710 19 99 albo objętych pozycją CN 3403 – 1180,00 zł/1000 litrów;”;
- 10) w art. 164:
- a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. W okresie stosowania rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu (Dz. Urz. UE L 187 z 26.06.2014, str. 1, z późn. zm.⁶⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem Komisji (UE) nr 651/2014”, do stawek określonych w art. 89 ust. 1 pkt 12 lit. aa i b stosuje się art. 44 tego rozporządzenia.”;
- b) dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu:
- „3. Stawek określonych w art. 89 ust. 1 pkt 12 lit. aa i b nie stosuje się w przypadku podmiotu:
- 1) na którym ciąży obowiązek zwrotu pomocy wynikający z wcześniejszej decyzji Komisji Europejskiej uznającej pomoc za niezgodną z prawem i z rynkiem wewnętrznym;
 - 2) znajdującego się w trudnej sytuacji, o której mowa w art. 2 pkt 18 rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014.
4. W przypadkach, o których mowa w ust. 3, stosuje się stawkę określoną odpowiednio w art. 89 ust. 1 pkt 12 lit. a albo c.”;
- 11) w załączniku nr 1 do ustawy po poz. 39 dodaje się poz. 39a w brzmieniu:

⁶⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 329 z 15.12.2015, str. 28, Dz. Urz. UE L 149 z 07.06.2016, str. 10, Dz. Urz. UE L 156 z 20.06.2017, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 236 z 14.09.2017, str. 28.

39a	ex 3824 99 86 ex 3824 99 92 ex 3824 99 93 ex 3824 99 96	Pozostałe produkty chemiczne i preparaty przemysłu chemicznego lub przemysłów pokrewnych (włączając te składające się z mieszanin produktów naturalnych), gdzie indziej niewymienione ani niewłączone – jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
-----	--	--

12) w załączniku nr 2 do ustawy po poz. 24a dodaje się poz. 24b w brzmieniu:

24b	ex 3824 99 86 ex 3824 99 92 ex 3824 99 93 ex 3824 99 96	Pozostałe produkty chemiczne i preparaty przemysłu chemicznego lub przemysłów pokrewnych (włączając te składające się z mieszanin produktów naturalnych), gdzie indziej niewymienione ani niewłączone (wyłączając preparaty przeciwrzeczne zawierające aminy jako składniki aktywne i złożone rozpuszczalniki nieorganiczne i rozcieńczalniki do lakierów i produktów podobnych) – jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
-----	--	---

Art. 5. W ustawie z dnia 20 lipca 2018 r. o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz ustawy – Prawo celne (Dz. U. poz. 1697 i 2511) uchyla się art. 3.

Art. 6. Przepisów art. 43 ust. 21, art. 82a i art. 113 ust. 10a ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie stosuje się do dostaw, o których mowa w art. 18 tej ustawy, dokonanych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 7. Przepisów art. 96 ust. 9a pkt 2 i 3 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie stosuje się do okresów rozliczeniowych przypadających przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 8. Przepisów art. 106b ust. 5 i 6 oraz art. 109a ustawy zmienianej w art. 1 nie stosuje się w przypadku sprzedaży zaewidencjonowanej przy zastosowaniu kasy rejestrującej przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 9. 1. Podmioty prowadzące przed dniem 1 września 2019 r. działalność polegającą na wytwarzaniu, magazynowaniu lub przeładunku, przesyłaniu lub dystrybucji paliw ciekłych w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 2, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, lub obrocie tymi paliwami, w tym obrocie z zagranicą, które w związku ze zmianą definicji paliwa ciekłego w art. 3 pkt 3b ustawy zmienianej w art. 2, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, są obowiązane do uzyskania koncesji lub zmiany zakresu posiadanej koncesji składają wniosek

o udzielenie lub zmianę koncesji w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie rozporządzenia wydanego na podstawie art. 32 ust. 6 ustawy zmienianej w art. 2, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. Podmioty, które złożyły wniosek zgodnie z ust. 1, spełniający wszystkie warunki wymagane ustawą zmienianą w art. 2, lub uzupełniły wniosek złożony zgodnie z ust. 1, w wyznaczonym przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki terminie, nie krótszym niż 14 dni, w ten sposób, że wniosek spełnia wszystkie warunki wymagane ustawą zmienianą w art. 2, w zakresie wskazanym we wniosku, do dnia doręczenia decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki mogą prowadzić działalność na zasadach dotychczasowych.

Art. 10. 1. Podmioty dokonujące przed dniem 1 września 2019 r. przywozu paliw ciekłych w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 2, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, które na jej podstawie są obowiązane do uzyskania wpisu do rejestru podmiotów przywożących, o którym mowa w art. 32a ustawy zmienianej w art. 2, lub zmiany zakresu posiadanego wpisu, w związku ze zmianą definicji paliwa ciekłego w art. 3 pkt 3b ustawy zmienianej w art. 2, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, składają wniosek o wpis do tego rejestru lub zmianę wpisu w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie rozporządzenia wydanego na podstawie art. 32 ust. 6 ustawy zmienianej w art. 2, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. Podmioty, które złożyły wniosek zgodnie z ust. 1, spełniający wszystkie warunki wymagane ustawą zmienianą w art. 2, lub uzupełniły wniosek złożony zgodnie z ust. 1, w wyznaczonym przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki terminie, nie krótszym niż 14 dni, w ten sposób, że wniosek spełnia wszystkie warunki wymagane ustawą zmienianą w art. 2, w zakresie wskazanym we wniosku, do dnia doręczenia decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki w przedmiocie wpisu do rejestru podmiotów przywożących, o których mowa w art. 32a ustawy zmienianej w art. 2, lub jego zmiany, mogą prowadzić działalność na zasadach dotychczasowych.

Art. 11. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki wszczyna z urzędu postępowanie w sprawie dostosowania brzmienia:

- 1) udzielonej koncesji,
 - 2) wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 32a ustawy zmienianej w art. 2
- do art. 3 pkt 3b ustawy zmienianej w art. 2, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w związku ze zmianą nazw paliw ciekłych określonych w art. 3 pkt 3b lit. c, f, h oraz i ustawy

zmienianej w art. 2, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w okresie 3 lat od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 12. 1. Warunkiem zastosowania po dniu 31 października 2019 r. zerowej stawki akcyzy do preparatów smarowych objętych pozycją CN 3403, w stosunku do których powstał obowiązek podatkowy zgodnie z ustawą zmienianą w art. 4, przed dniem 1 listopada 2019 r., i które przed tym dniem nie znajdowały się w sprzedaży hurtowej lub detalicznej, jest przekazanie do dnia 10 listopada 2019 r. właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego przez podmioty, które posiadają te wyroby, informacji o tych wyrobach.

2. Informacja, o której mowa w ust. 1, powinna zawierać: imię i nazwisko lub nazwę podmiotu, adres jego miejsca zamieszkania lub siedziby, jego numer identyfikacji podatkowej (NIP), ilości posiadanych preparatów smarowych w litrach.

Art. 13. Podmiot prowadzący działalność w zakresie preparatów smarowych objętych pozycją CN 3403, zarejestrowany przed dniem 1 listopada 2019 r. na podstawie art. 16 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 4, jest obowiązany dokonać zmiany zgłoszenia rejestracyjnego na podstawie art. 16 ust. 4 tej ustawy, w terminie do dnia 30 listopada 2019 r.

Art. 14. 1. Do przemieszczeń wyrobów akcyzowych, o których mowa w art. 40 ust. 6 ustawy zmienianej w art. 4, oraz preparatów smarowych objętych pozycją CN 3403, rozpoczętych przed dniem 1 listopada 2019 r. i do tego dnia niezakończonych, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 4, w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 listopada 2019 r.

2. Do przemieszczeń olejów smarowych klasyfikowanych do kodu CN 2710 20 90, rozpoczętych przed dniem 1 września 2019 r. i do tego dnia niezakończonych, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 4, w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 września 2019 r.

3. Podmiot, który posiada zezwolenie w zakresie olejów smarowych klasyfikowanych do kodów CN od 2710 19 71 do 2710 19 99, wydane na podstawie ustawy zmienianej w art. 4, w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 września 2019 r., może po dniu 31 sierpnia 2019 r. prowadzić na podstawie tego zezwolenia działalność również w zakresie olejów smarowych o kodzie CN 2710 20 90, jednak nie dłużej niż do dnia 1 listopada 2019 r.

Art. 15. Do informacji, o których mowa w art. 48 ust. 10 i art. 59 ust. 9 ustawy zmienianej w art. 4, składanych za okresy poprzedzające dzień wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 16. Stawki określone w art. 89 ust. 1 pkt 12 lit. aa i b ustawy zmienianej w art. 4, stosuje się do wyrobów akcyzowych, w odniesieniu do których obowiązek podatkowy w podatku akcyzowym powstał z dnia wejścia w życie art. 164 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 4, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, lub po tym dniu.

Art. 17. Do ewidencjonowania wyrobów akcyzowych wymienionych w art. 103 ust. 5aa ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się odpowiednio przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 138s ustawy zmienianej w art. 4, jednak nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2019 r.

Art. 18. 1. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 33b ust. 5 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 33b ust. 5 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 138s ustawy zmienianej w art. 4 zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 138s ustawy zmienianej w art. 4, jednak nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2019 r., i mogą być w tym okresie zmieniane.

3. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 32 ust. 6 ustawy zmienianej w art. 2 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 32 ust. 6 ustawy zmienianej w art. 2, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż przez 3 miesiące od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 19. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 września 2019 r., z wyjątkiem:

- 1) art. 4 pkt 1 i 2, pkt 3 lit. a i b, pkt 4 i pkt 9 w zakresie preparatów smarowych objętych pozycją CN 3403 oraz art. 12, art. 13 i art. 14 ust. 1, które wchodzi w życie z dniem 1 listopada 2019 r.;
- 2) art. 4 pkt 10, art. 5 i art. 16, które wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

UZASADNIENIE

I. Wprowadzenie

W ramach tego projektu proponuje się zmiany w ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2018 r. poz. 2174, ze zm.) – dalej: ustawa o VAT, w ustawie z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2019 r. poz. 864) – dalej: ustawa o podatku akcyzowym, w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2019 r. poz. 900) – dalej: Ordynacja podatkowa, w ustawie z dnia 20 lipca 2018 r. o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz ustawy – Prawo celne (Dz.U. poz. 1697 i 2511) – dalej: ustawa o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz ustawy – Prawo celne oraz zmiany w tzw. pakiecie paliwowym.

Zmiany proponowane w zakresie ustawy o podatku od towarów i usług polegają zasadniczo na:

1. modyfikacji przesłanek stosowania zwolnienia dla dostaw budynków, budowli i ich części, poprzez likwidację warunku, że ich zasiedlenie nastąpiło w ramach czynności podlegającej opodatkowaniu – zmiana ta stanowi realizację wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej (dalej: TSUE) z dnia 16 listopada 2017 r. w sprawie C-308/16 Kozuba Premium Selection Sp. z o.o.;
2. wyłączeniu z opodatkowania podatkiem VAT importu towarów w przypadku zawarcia umów między Rzeczpospolitą Polską a państwem trzecim dotyczących budowy lub utrzymania mostów transgranicznych lub wspólnych odcinków dróg (jeżeli w odniesieniu do tej umowy została wydana stosowna decyzja derogacyjna);
3. dostosowaniu niektórych przepisów do wprowadzanego od 1 stycznia 2018 r. obowiązku składania deklaracji podatkowych wyłącznie za pomocą środków komunikacji elektronicznej i braku możliwości składania tą drogą wraz z deklaracją innych dokumentów;
4. wprowadzeniu ułatwień dla komorników oraz organów egzekucyjnych w wywiązywaniu się przez nich z obowiązków płatnika podatku od towarów i usług w szczególności w sytuacjach gdy kontakt z podatnikiem – dłużnikiem jest utrudniony;
5. umożliwieniu podatnikowi obliczenia i wykazania kwoty podatku VAT z tytułu importu towarów w rozliczeniu zamknięcia, o którym mowa w art. 175

- rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/2446 z dnia 28 lipca 2015 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 w odniesieniu do szczegółowych zasad dotyczących niektórych przepisów unijnych kodeksu celnego (Dz. Urz. UE L 343 z 29.12.2015, str. 1, z późn. zm.), w przypadkach, o których mowa w art. 324 i art. 325 rozporządzenia 2015/2447;
6. dostosowaniu zwolnienia dla gier hazardowych do nowych przepisów ustawy o grach hazardowych (obowiązujących od 1 kwietnia 2017 r.);
 7. modyfikacji systemu korekt w przypadku, gdy podatnicy VAT czynni podejmą decyzję o ponownym skorzystaniu ze zwolnień, o których mowa w art. 43 ust. 1 pkt 3 albo art. 113 ust. 1 ustawy o VAT;
 8. zmiany w przepisach dotyczących rejestracji podatników;
 9. uzależnieniu możliwości wystawienia dla nabywcy (podatnika podatku VAT) faktury VAT z tytułu sprzedaży zarejestrowanej przy zastosowaniu kasy rejestrującej od wymienienia na paragonie dokumentującym tę sprzedaż numeru za pomocą którego nabywca jest zidentyfikowany na potrzeby podatku lub podatku od wartości dodanej;
 10. obniżeniu wysokości dodatkowego zobowiązania podatkowego do 15% w przypadku, gdy podatnik złoży korektę deklaracji podatkowej w trakcie kontroli celno-skarbowej;
 11. wyłączeniu możliwości korzystania ze zwolnienia podmiotowego w VAT (do 200 tys. zł rocznego obrotu) przez niektóre grupy podatników;
 12. zmianie warunków odliczenia kwoty zryczałtowanego zwrotu podatku zapłaconego za nabyte od rolnika ryczałtowego produkty rolne i usługi rolnicze;
 13. uproszczeniu dla podatników polegającym na zmianie zakresu danych umieszczanych na dokumencie wystawianym przy nabyciu produktów rolnych i usług rolniczych od rolników ryczałtowych (fakturze VAT RR) oraz wprowadzeniu możliwości wystawiania i przesyłania tych dokumentów w formie elektronicznej.

Zmiany w tzw. pakiecie paliwowym polegają zasadniczo na wprowadzeniu do ustawy o VAT katalogu wyrobów co do których podatnik jest obowiązany bez wezwania naczelnika urzędu skarbowego, do obliczania i wpłacania kwot podatku na rachunek urzędu skarbowego właściwego w zakresie wpłat podatku akcyzowego, co zapobiegnie wątpliwościom co do zakresu stosowania przepisów ustawy o podatku akcyzowym i ustawy o podatku od towarów

i usług w odniesieniu do produktów ropopochodnych, które mogą być stosowane zarówno do napędu pojazdów, jak i stanowić surowiec do produkcji innych wyrobów.

Zmiany w ustawie o podatku akcyzowym dotyczą w głównej mierze opodatkowania akcyzą preparatów smarowych klasyfikowanych do poz. CN 3403 na podobnych zasadach na jakich opodatkowane akcyzą są obecnie oleje smarowe klasyfikowane do poz. CN 2710. Ponadto zmierzają do uszczelnienia obrotu wyrobami akcyzowymi innymi niż wymienione w załączniku nr 2 do ustawy, objętymi stawką akcyzy inną niż stawka zerowa i wyeliminowania nieprawidłowości występujących w obrocie tymi wyrobami (zwłaszcza olejami smarowymi) – poprzez rozszerzenie warunków stosowania procedury zawieszenia poboru akcyzy przy przemieszczaniu tych wyrobów na terytorium kraju w ramach nabycia wewnątrzwspólnotowego lub dostawy wewnątrzwspólnotowej. Dodatkowo w ustawie o podatku akcyzowym zaproponowano rozwiązanie polegające na zastąpieniu warunku ogłoszenia pozytywnej decyzji Komisji Europejskiej o zgodności pomocy publicznej ze wspólnym rynkiem dla stosowana zerowej stawki akcyzy wobec gazu ziemnego przeznaczonego do napędu silników spalinowych, tj. skroplonego gazu ziemnego (LNG) oraz sprężonego gazu ziemnego (CNG) oraz biogazu, wodoru i biowodoru, regulacją przewidującą warunek poinformowania o tym środku pomocowym (tj. zerowej stawce akcyzy) Komisji Europejskiej przy zastosowaniu art. 44 rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 *uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu*. Jednocześnie, dla ułatwienia stosowania podmiotom zerowej stawki akcyzy wobec niektórych gazów przeznaczonych do napędu silników spalinowych, wprowadzono zmianę do ustawy o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz ustawy – Prawo celne.

Zmiana w Ordynacji podatkowej polega na dołączeniu Prezesa URE do katalogu podmiotów, którym mogą być udostępniane informacje objęte tajemnicą skarbową, w zakresie, w jakim to jest konieczne do realizacji jego zadań ustawowych.

II. Zmiany w ustawie o podatku od towarów i usług

Zmiana w art. 2 pkt 14

Aktualnie przepis art. 2 pkt 14 ustawy o VAT stanowi, że ilekroć w dalszych przepisach jest mowa o pierwszym zasiedleniu – rozumie się przez to oddanie do użytkowania, w wykonaniu

czynności podlegających opodatkowaniu, pierwszemu nabywcy lub użytkownikowi budynków, budowli lub ich części, po ich:

a) wybudowaniu lub

b) ulepszeniu, jeżeli wydatki poniesione na ulepszenie, w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym, stanowiły co najmniej 30% wartości początkowej.

W wyroku z dnia 16 listopada 2017 r. w sprawie C-308/16 Kozuba Premium Selection Sp. z o.o., TSUE w kontekście analizy ww. przepisu orzekł: „Artykuł 12 ust. 1 i 2 oraz art. 135 ust. 1 lit. j) dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one przepisom krajowym, takim jak będące przedmiotem postępowania głównego, które uzależniają zwolnienie z podatku od wartości dodanej w związku z dostawą budynków od spełnienia warunku, zgodnie z którym pierwsze zasiedlenie tych budynków następuje w ramach czynności podlegającej opodatkowaniu. Wskazane przepisy tejże dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwiają się one, aby takie przepisy krajowe uzależniały owo zwolnienie od warunku, zgodnie z którym w wypadku „ulepszenia” istniejącego budynku poniesione wydatki nie mogą przekroczyć 30% początkowej wartości tego budynku, o ile rzeczone pojęcie „ulepszenia” jest interpretowane w taki sam sposób jak pojęcie „przebudowy” zawarte w art. 12 ust. 2 dyrektywy 2006/112, to znaczy tak, że odnośny budynek powinien być przedmiotem istotnych zmian przeprowadzonych w celu zmiany jego wykorzystania lub w celu znaczącej zmiany warunków jego zasiedlenia”.

Dostosowując przepisy do ww. orzeczenia TSUE odstąpiono w art. 2 pkt 14 od warunku, zgodnie z którym pierwsze zasiedlenie budynków, budowli lub ich części następuje w wykonaniu czynności podlegającej opodatkowaniu. Ponadto doprecyzowano, że pierwsze zasiedlenie poza oddaniem do użytkowania pierwszemu nabywcy lub użytkownikowi budynków, budowli lub ich części, obejmuje również rozpoczęcie użytkowania na potrzeby własne tych budynków, budowli lub ich części, po ich wybudowaniu lub ulepszeniu, które spełnia warunki określone w art. 2 pkt 14 lit. b ustawy.

Definicja pierwszego zasiedlenia jest istotna z punktu widzenia możliwości zastosowania zwolnienia z art. 43 ust. 1 pkt 10 i w tym zakresie brzmienie przepisu na dzień powstania obowiązku podatkowego przesądza o zastosowaniu zwolnienia lub jego niezastosowaniu.

Zmiana art. 2 ust. 1 pkt 14 nie wymaga regulacji przejściowych.

Odstąpienie od powiązania pojęcia „pierwszego zasiedlenia” z wykonywaniem czynności podlegających opodatkowaniu będzie skutkować w niektórych wypadkach wcześniejszym pierwszym zasiedleniem budynku, budowli lub ich części (np. w przypadku, gdy ich oddanie do użytkowania pierwszemu nabywcy lub użytkownikowi nie następowało w wykonaniu czynności opodatkowanych, albo gdy właściciel po ich wybudowaniu lub ulepszeniu wykorzystywał je na własne potrzeby, a w konsekwencji wpłynie na stosowanie zwolnienia przedmiotowego, o którym mowa w art. 43 ust. 1 pkt 10 i 10a – wprowadzona zmiana wynika z konieczności zapewnienia zgodności wskazanego przepisu z dyrektywą interpretowaną w świetle wyroku C-308/16.

Projektowana ustawa nie wprowadza zmian w art. 2 pkt 14 lit. b ustawy o VAT. Należy wskazać, że w wyroku w sprawie C-308/16, TSUE nie zakwestionował istniejącego w art. 2 pkt 14 lit. b ustawy o VAT warunku wiążącego istnienie ulepszenia z poniesieniem wydatków stanowiących 30% wartości początkowej.

TSUE odnosząc się w ww. wyroku do regulacji krajowej związanej z pojęciem "ulepszenia" budynku lub budowli stwierdził, że przepisy dyrektywy 2006/112/WE należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwiają się one, aby takie przepisy krajowe uzależniały owo zwolnienie od warunku, zgodnie z którym w wypadku „ulepszenia” istniejącego budynku poniesione wydatki nie mogą przekroczyć 30% początkowej wartości tego budynku, o ile rzeczony pojęcie „ulepszenia” jest interpretowane w taki sam sposób jak pojęcie „przebudowy” zawarte w art. 12 ust. 2 dyrektywy 2006/112, to znaczy tak, że odnośny budynek powinien być przedmiotem istotnych zmian przeprowadzonych w celu zmiany jego wykorzystania lub w celu znaczącej zmiany warunków jego zasiedlenia.

Zastosowane w obecnym brzmieniu przepisu art. 2 pkt 14 lit. b ustawy o VAT dla zdefiniowania „ulepszenia” połączenie kwalifikacji rzeczowej czynności (poprzez odesłanie do przepisów o podatku dochodowym) z kwalifikacją wartościową (30% wartości początkowej) pozwala na przyjęcie, że w przypadku wypełnienia tej definicji przesłanka istotności (znaczości) zmiany jest każdorazowo spełniona, a tym samym przepis ten odpowiada wymogom stawianym przez TSUE w ww. wyroku. Jednocześnie wspomniane połączenie kwalifikacji rzeczowej z kwalifikacją wartościową umożliwia jednoznaczne określenie, kiedy dochodzi do „ulepszenia” (pewność prawa dla podatników).

Jednocześnie podkreślić należy, że użyte przez TSUE określenia „istotne zmiany” i „znacząca zmiana” są pojęciami nieostrymi i nie zostały przez TSUE zdefiniowane. W konsekwencji

niecelowym byłoby konstruowanie wskazanego przepisu z użyciem tego rodzaju pojęć (należy w tym kontekście również pamiętać, że interpretowana w świetle orzecznictwa TSUE dyrektywa wiąże dane państwo członkowskie co do rezultatu, w efekcie nie ma konieczności (uzasadnienia) dla kopiowania treści dyrektywy lub orzeczenia do przepisu krajowego). Ewentualne użycie tych pojęć wprost w przepisach skutkowałoby niepewnością podatników co do prawidłowości dokonanej kwalifikacji zmian jako istotnych lub nieistotnych oraz prowadziłoby do licznych sporów podatników z organami podatkowymi na tym tle. Problemy te eliminuje pozostawienie art. 2 pkt 14 lit. b ustawy o VAT w obecnym brzmieniu, co nie pozostaje również w sprzeczności z wyrokiem TSUE w sprawie C- 308/16. Obecna definicja poprzez zawarcie wskazanego warunku umożliwia w sposób jednoznaczny określenie kiedy dochodzi do ulepszenia, a przez to zapewnia podatnikom pewność prawa.

Zmiana w art. 5

Dodanie ust. 6 do art. 5 ustawy związane jest z zawartą umową między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Gabinetem Ministrów Ukrainy o utrzymaniu drogowych granicznych obiektów mostowych na polsko-ukraińskiej granicy państwowej oraz otrzymaną decyzją wykonawczą Rady upoważniającą Rzeczpospolitą Polską do zawarcia z Republiką Ukrainy ww. umowy obejmującej środki stanowiące odstępstwo od art. 2 ust. 1 lit. d) oraz art. 5 dyrektywy 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz. Urz. UE L 347 z 11.12.2006, str. 1, z późn. zm.) – dalej: „dyrektywa 2006/112/WE”, w odniesieniu do utrzymania mostów drogowych na granicy Rzeczypospolitej Polskiej i Ukrainy.

Proponowana zmiana ma na celu wyłączenie z opodatkowania podatkiem VAT importu towarów w przypadku zawarcia umów między Rzeczpospolitą Polską a państwem trzecim, dotyczących budowy lub utrzymania mostów transgranicznych lub wspólnych odcinków dróg oraz uzyskania stosownych decyzji Rady upoważniających do stosowania środków stanowiących odstępstwo od art. 2 ust. 1 lit. d dyrektywy 2006/112/WE.

Powyższa zmiana uwzględnia postanowienia decyzji wykonawczej Rady upoważniającej Rzeczpospolitą Polską do zawarcia z Republiką Ukrainy umowy obejmującej środki stanowiące odstępstwo od art. 2 ust. 1 lit. d) oraz art. 5 dyrektywy 2006/112/WE w odniesieniu do utrzymania mostów drogowych na granicy Rzeczypospolitej Polskiej i Ukrainy. Wprowadzana zmiana umożliwia również realizację postanowień innych umów dotyczących

budowy i utrzymania mostów transgranicznych lub wspólnych obiektów drogowych, które mogą zostać zawarte w przyszłości z państwami trzecimi.

Zmiana w art. 14 ust. 5, 9b, 9c, 9ca i 9cb

Z dniem 1 stycznia 2018 r. wszedł w życie obowiązek składania deklaracji podatkowych wyłącznie za pomocą środków komunikacji elektronicznej. Brak jest jednak możliwości złożenia tą drogą, wraz z deklaracją podatkową, innych dokumentów. Proponowane zmiany umożliwiają dokonanie takiej czynności. Zmiany w art. 14 ust. 5 zdanie drugie oraz 9b, 9c, 9ca i 9cb polegają na doprecyzowaniu, że dokumenty, o których mowa w tych przepisach, powinny być złożone nie później niż w dniu złożenia deklaracji podatkowej.

Zmiany w art. 30a

Uzasadnienie zmian w art. 30a zawarte jest w części dotyczącej zmian w pakiecie paliwowym.

Zmiany w art. 33 i art. 37

Proponowana zmiana ma na celu umożliwienie podatnikowi obliczenie i wykazanie kwoty podatku VAT z tytułu importu towarów w rozliczeniu zamknięcia, o którym mowa w art. 175 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/2446 z dnia 28 lipca 2015 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 w odniesieniu do szczegółowych zasad dotyczących niektórych przepisów unijnego kodeksu celnego (Dz. Urz. UE L 343 z 29.12.2015, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem 2015/2446”, w przypadkach określonych w art. 324 i art. 325 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/2447 z dnia 24 listopada 2015 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz. Urz. UE L 343 z 29.12.2015, str. 558, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem 2015/2447”. Zgodnie z obecnie obowiązującymi przepisami podatnicy zobowiązani są do obliczenia i wykazania podatku VAT z tytułu importu towarów, co do zasady, w zgłoszeniu celnym. W przypadku, gdy kwota podatku nie została wykazana w zgłoszeniu celnym lub wykazana została nieprawidłowo, podatek w prawidłowej wysokości jest określany w decyzji wydanej przez naczelnika urzędu celno-skarbowego. Określenie należnego podatku VAT w drodze decyzji wiąże się z koniecznością zapłaty odsetek na podstawie art. 37 ust. 1a-1ab ustawy o VAT.

Zgodnie z regulacjami celnymi, w niektórych sytuacjach nie występuje w ogóle lub fizycznie zgłoszenie celne zamykające procedurę celną natomiast na importera nałożony jest, co do zasady, obowiązek przedstawienia rozliczenia zamknięcia. Dotyczy to towarów objętych procedurą uszlachetniania czynnego w sytuacji, gdy następuje uproszczone zakończenie tej procedury, zgodnie z przepisami art. 324 i art. 325 rozporządzenia 2015/2447. Ponieważ przepisy ustawy o VAT nie wymieniają rozliczenia zamknięcia jako dokumentu, w którym może być obliczony i wykazany podatek VAT z tytułu importu towarów, podatek VAT określany jest przez naczelnika urzędu celno-skarbowego w decyzji. W konsekwencji podatnik musi zapłacić podatek wraz z odsetkami.

W związku z powyższym, proponuje się uznać rozliczenie zamknięcia, o którym w art. 175 rozporządzenia 2015/2446, jako dokument, w którym podatnik obowiązany będzie do obliczenia i wykazania kwoty podatku VAT z tytułu importu towarów w przypadkach określonych w art. 324 i art. 325 rozporządzenia 2015/2447. Rozwiązanie to znacznie uprości rozliczanie podatku VAT z tytułu importu towarów bez konieczności wydawania każdorazowo decyzji określającej ten podatek i zapłaty odsetek.

Proponuje się zatem dokonanie następujących zmian:

Art. 33 ust. 1-3

Proponuje się zobowiązać podatników do obliczenia i wykazania kwoty podatku VAT z tytułu importu towarów również w rozliczeniu zamknięcia (art. 33 ust. 1 ustawy o VAT). Rozliczenie zamknięcia nie jest obecnie wskazane w przepisach ustawy o VAT jako dokument celny, w którym ma być obliczony i wykazany podatek VAT z tytułu importu towarów, jak to ma miejsce w przypadku zgłoszenia celnego, dlatego proponuje się umożliwić podatnikom obliczanie i wykazywanie kwoty podatku VAT z tytułu importu towarów również w rozliczeniu zamknięcia.

Propozycje zmian art. 33 ust. 2 i 3 ustawy o VAT są konsekwencją zmiany ust. 1, umożliwiając one wydanie decyzji określającej podatek w prawidłowej wysokości przez naczelnika urzędu celno-skarbowego w sytuacji, gdy organ celny stwierdzi, że w rozliczeniu zamknięcia kwota tego podatku została wykazana nieprawidłowo oraz umożliwiają podatnikowi wystąpienie do naczelnika urzędu celno-skarbowego o korektę kwoty podatku VAT z tytułu importu towarów również po przedstawieniu rozliczenia zamknięcia.

Art. 33 ust. 7a pkt 2

Proponowana zmiana wykorzystuje zastosowanie skrótu zawartego w art. 33 w ust. 1 ustawy o VAT. Jest to zmiana techniczna.

Art. 37 ust. 1aa pkt 1 lit. a i b i pkt 2

Określenie należnego podatku VAT w drodze decyzji wiązać się będzie z koniecznością zapłaty różnicy między podatkiem wynikającym z tej decyzji a podatkiem należnym z tytułu importu towarów wykazanym przez podatnika również w rozliczeniu zamknięcia, jak również z koniecznością naliczenia i zapłacenia odsetek.

Art. 33b ust. 5 pkt 2

Zmiana w art. 33b ust. 5 ma charakter porządkujący. Od 20 sierpnia 2016 r. przepisy art. 33b dotyczą odprawy scentralizowanej. Od 2016 r. nie funkcjonują w systemie prawa „*pojedyncze pozwolenia*”, do których odwołuje się pkt 2. „*Pojedyncze pozwolenia*” zostały zastąpione „*odprawą scentralizowaną*”, o której mowa w art. 33b ust. 1 ustawy o VAT.

Należy zatem pojedyncze pozwolenia zastąpić odprawą scentralizowaną, tak jak to już jest w ust. 1 tego artykułu. Zmiana ta polegająca na zmianie delegacji ustawowej powoduje konieczności wydania nowego rozporządzenia.

Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 33b ust. 5 ustawy zmienianej w art. 1, zachowają moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych, jednak nie dłużej niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy (art. 17 ust. 2 projektu ustawy).

Zmiany w art. 43 ust. 1 pkt 15

Obowiązujący od 1 kwietnia 2017 r. nowy przepis art. 1 ust. 2 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 847) wprowadził definicję gier hazardowych którymi są: gry losowe, zakłady wzajemne, gry w karty, gry na automatach.

Jednocześnie przepisy nowelizujące ww. ustawę (ustawa z dnia 15 grudnia 2016 r. o zmianie ustawy o grach hazardowych oraz niektórych innych ustaw – Dz. U. z 2017 r. poz. 88) wyłączyły z zakresu gier losowych gry w karty – black jack, poker, baccarat (do dnia 31 marca 2017 r. objęte tą kategorią gier) oraz ustanowiły odrębną kategorię tego rodzaju gier hazardowych.

Sytuacja ta wymaga odpowiedniego dostosowania przepisów dotyczących podatku VAT w zakresie ustanowionego w przepisach ustawy o VAT zwolnienia dla gier hazardowych.

Zgodnie z obecnym brzmieniem art. 43 ust. 1 pkt 15 ww. ustawy, zwolniona od podatku jest działalność w zakresie gier losowych, zakładów wzajemnych i gier na automatach, podlegająca opodatkowaniu podatkiem od gier na zasadach określonych w odrębnej ustawie.

Zmiana przepisu w zaproponowanym brzmieniu ma charakter dostosowawczy przez generalne odwołanie się do wszystkich rodzajów gier hazardowych objętych ustawą o grach hazardowych. Jednocześnie projektowany przepis, w sposób niebudzący wątpliwości, zapewnia realizację zasady dychotomicznego podziału na sferę działalności objętą przepisami o grach hazardowych oraz opodatkowaną podatkiem VAT.

Art. 43 ust. 7a

Obecnie zgodnie z ustawą o VAT w przypadku sprzedaży nieruchomości jeśli nie zostały spełnione przesłanki zastosowania zwolnienia z art. 43 ust. 1 pkt 10 należy ocenić zasadność zastosowania zwolnienia od podatku VAT na podstawie art. 43 ust. 1 pkt 10a w powiązaniu z ust. 7a ustawy o VAT.

Zgodnie z art. 43 ust. 1 pkt 10a lit. b zwalnia się od podatku dostawę budynków, budowli lub ich części nieobjętą zwolnieniem, o którym mowa w pkt 10, pod warunkiem, że: dokonujący ich dostawy nie ponosił wydatków na ich ulepszenie, w stosunku do których miał prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego, a jeżeli ponosił takie wydatki, to były one niższe niż 30% wartości początkowej tych obiektów. Stosownie zaś do art. 43 ust. 7a warunku, o którym mowa w ust. 1 pkt 10a lit. b, nie stosuje się, jeżeli budynki, budowle lub ich części w stanie ulepszonym były wykorzystywane przez podatnika do czynności opodatkowanych przez co najmniej 5 lat.

W związku ze zmianą definicji pierwszego zasiedlenia zasadne stało się uchylenie ust. 7a w art. 43. W sytuacji bowiem ulepszenia nieruchomości, pierwsze zasiedlenie nastąpi wcześniej (przed upływem 5 lat) na podstawie art. 43 ust. 1 pkt 10 ustawy o VAT.

Art. 43 ust. 21

Komornicy sądowi wykonujący czynności egzekucyjne w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 1360, ze zm.), oraz organy egzekucyjne określone w ustawie z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu

egzekucyjnymi w administracji, zgodnie z art. 18 ustawy o VAT, są płatnikami podatku od towarów i usług od dostawy, dokonywanej w trybie egzekucji, towarów będących własnością dłużnika lub posiadanych przez niego z naruszeniem obowiązujących przepisów.

Komornicy sądowi oraz organy egzekucyjne mają obowiązek obliczenia podatku, pobrania podatku oraz wpłacenia go we właściwym terminie organowi podatkowemu (art. 8 ustawy – Ordynacja podatkowa). Płatnicy dokonujący dostawy towarów w trybie egzekucji, podejmują działania w celu ustalenia statusu podatkowego podatnika – dłużnika oraz okoliczności dotyczących sprzedaży skutkujących w sferze prawa podatkowego (m.in. warunków zastosowania zwolnień od podatku tzw. przedmiotowych, podmiotowych).

Zgłaszane przez komorników sądowych problemy dotyczą wywiązywania się przez nich z obowiązków płatnika podatku od towarów i usług w szczególności w sytuacjach gdy kontakt z podatnikiem – dłużnikiem jest utrudniony z uwagi np. na przebywanie dłużnika za granicą oraz ograniczone informacje uzyskane z dokumentacji podatnika i instytucji zewnętrznych.

Wprawdzie kluczowe wątpliwości komorników dotyczą trybu postępowania w przypadku braku możliwości potwierdzenia spełnienia warunków zastosowania zwolnień, o których mowa w art. 43 ust. 1 pkt 10 i 10a ustawy, jednak mając na uwadze, że komornicy sądowi i organy egzekucyjne dokonują sprzedaży także innych towarów, co może rodzić podobne problemy, proponuje wprowadzenie do ustawy o VAT przepisów o charakterze ogólnym (projektowany art. 43 ust. 21, art. 82a i art. 113 ust. 10a).

W art. 43 ustawy o VAT proponuje się dodanie ust. 21, zgodnie z którym jeżeli udokumentowane działania organów egzekucyjnych lub komorników sądowych, o których mowa w art. 18, nie doprowadziły na skutek braku możliwości uzyskania niezbędnych informacji od dłużnika, do potwierdzenia spełnienia warunków zastosowania do dostawy towarów, o której mowa w art. 18, zwolnień od podatku, o których mowa w ust. 1 pkt 2, 3 i 9-10a, przyjmuje się, że warunki zastosowania zwolnień od podatku nie są spełnione.

Podobnie, jeżeli udokumentowane działania organów egzekucyjnych lub komorników sądowych, o których mowa w art. 18, nie doprowadziły na skutek braku możliwości uzyskania niezbędnych informacji od dłużnika, czy w związku z dostawą dokonywaną w trybie egzekucji spełnione zostaną warunki do zastosowania zwolnienia na podstawie art. 113 ust. 1 i 9, proponuje się przyjęcie, że warunki te nie są spełnione (projektowany art. 113 ust. 10a).

Analogiczne założenie będzie przyjęte, w przypadku gdy udokumentowane działania organów egzekucyjnych lub komorników sądowych, o których mowa w art. 18, nie doprowadziły na

skutek braku możliwości uzyskania niezbędnych informacji od dłużnika, do potwierdzenia spełnienia warunków zastosowania do dostawy towarów, o której mowa w art. 18, zwolnień od podatku, na podstawie art. 82 ust. 2 i 3 (przyjmuje się, że warunki zastosowania zwolnień od podatku nie są spełnione) – projektowany art. 82a.

Konsekwencją powyższych zmian będzie to, że dokonane w takich przypadkach w trybie egzekucji dostawy towarów, będą opodatkowane podatkiem od towarów i usług, jeżeli udokumentowane działania w celu potwierdzenia zwolnienia podjęte przez komornika lub organ egzekucyjny były z powodu dłużnika bezskuteczne.

Proponowane zmiany dają pewność płatnikom, którzy mają obowiązek obliczenia, pobrania i wpłacenia podatku VAT w prawidłowej wysokości ale również zapewnią ochronę podatnikom dokonującym nabycia towarów w trybie egzekucji, którzy w związku z takim nabyciem skorzystali z prawa do odliczenia podatku wykazanego w fakturze (możliwość odliczenia VAT brali pod uwagę, dokonując nabycia w trybie egzekucji).

Dodaje się przepis przejściowy (art. 6 projektu ustawy), zgodnie z którym przepisów art. 43 ust. 21, art. 82a i art. 113 ust. 10a nie stosuje się do dostaw, o których mowa w art. 18 ustawy o VAT, dokonanych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy. Przepisy do których odnosi się regulacja przejściowa dotyczą działań organów egzekucyjnych podjętych w celu ustalenia opodatkowania i sposobu rozliczenia dostawy realizowanej w trybie egzekucji na podstawie art. 18 ustawy o VAT. Czynności podejmowane przez organy egzekucyjne w stosunku do dłużników (w tym szereg działań podejmowanych w celu ustalenia np. statusu podmiotowego dłużnika na gruncie przepisów o VAT, zakresu przedmiotowego dostawy, a co za tym idzie przesłanek do ustalenia sposobu opodatkowania VAT dostawy) stanowią pewien proces, który zasadniczo jest rozłożony w czasie, zaś finalizowany powinien być zasadniczo z momentem dokonania dostawy w trybie egzekucji. Do tego procesu organy egzekucyjne będą mogły stosować wprowadzane nowe rozwiązania w ustawie o VAT, tj. art. 43 ust. 21, art. 82a i art. 113 ust. 10a proponowane w projekcie ustawy nowelizującej. Celem projektowanego przepisu art. 6 projektu ustawy jest ustalenie do jakiego horyzontu czasowego wskazane przepisy art. 43 ust. 21, art. 82a i art. 113 ust. 10a ustawy o VAT nie znajdą zastosowania.

Zmiany w art. 82a

Uzasadnienie zmiany w art. 82a zawarte jest w części dotyczącej zmian w art. 43 ust. 21.

Zmiany w art. 87

Zmiana projektowana w **art. 87 ust. 6 pkt 3** ustawy o VAT doprecyzowuje jeden z warunków uzyskania zwrotu różnicy podatku w terminie przyspieszonym 25 dni. Zmiana polega na wskazaniu, że podatnik, aby uzyskać zwrot w terminie 25-dniowym, musi złożyć w urzędzie skarbowym, w odniesieniu do faktur ujętych w deklaracji podatkowej, potwierdzenie zapłaty wynikających z tych faktur należności w całości za pośrednictwem rachunku bankowego podatnika w banku mającym siedzibę na terytorium kraju albo rachunku podatnika w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej, której jest członkiem, wskazanego w zgłoszeniu identyfikacyjnym. Potwierdzenie zapłaty tych należności podatnik musi złożyć nie później niż w dniu złożenia deklaracji.

Zmiany w art. 91

Proponowana zmiana umożliwi podatnikom, którzy ponownie skorzystają ze zwolnienia określonego w art. 43 ust. 1 pkt 3 lub w art. 113 ust. 1, dokonania korekty podatku naliczonego za pozostający okres korekty w deklaracji podatkowej składanej za ostatni okres rozliczeniowy, w którym podatnik był podatnikiem VAT czynnym. Powyższe ma na celu uproszczenie systemu korekt, a w związku z czym ułatwienie prowadzenia działalności gospodarczej i stosowania przez podatników przepisów podatkowych poprzez zmniejszenie obowiązków podatkowych („biurokratycznych”) dla podatników którzy będą mogli od tej pory (charakter fakultatywny) dokonać jednokrotnie ostatecznej korekty w deklaracji za ostatni okres, w którym podatnik był podatnikiem VAT czynnym. Przed zmianą można było tego dokonać jedynie w deklaracjach za styczeń każdego roku następującego po roku, za który dokonywano korekty, przez kolejne pozostałe lata tego okresu.

Zmiany w art. 96 i art. 97

Od dnia 1 stycznia 2017 r. naczelnik urzędu skarbowego wykreśla z urzędu z rejestru podatników VAT podatników, którzy m.in. składali przez 6 kolejnych miesięcy lub 2 kolejne kwartały deklaracje, w których nie wykazali sprzedaży lub nabycia towarów lub usług z kwotami podatku do odliczenia (art. 96 ust. 9a pkt 3 ustawy o VAT).

Analogicznie sytuacja wygląda z wykreślaniem z urzędu z rejestru jako podatnika VAT UE. Wykreślenie z rejestru następuje w przypadku, gdy podmiot złoży za 3 kolejne miesiące lub

kwartał deklaracje, w których nie wykazał sprzedaży lub nabycia towarów lub usług z kwotami podatku do odliczenia (art. 97 ust. 15 ustawy o VAT).

W związku z pojawiającymi się wątpliwościami, czy wykreślenie z ww. rejestrów następuje w wyniku złożenia tzw. deklaracji „zerowych”, czy wystarczającym jest, że w składanych deklaracjach odpowiednio za 6 miesięcy/2 kwartały lub 3 miesiące/kwartał podatnik nie wykaże np. podatku z tytułu nabycia towarów (mimo wykazania sprzedaży), proponuje się zastosowanie w ww. przepisach spójnika „ani” celem wyeliminowania wątpliwości, że wykreślenie powinno dotyczyć podatników składających „zerowe” deklaracje (czyli takie, w których nie została wykazana ani sprzedaż, ani zakupy).

Ponadto zmiana przewiduje dodanie importu towarów do pozycji których wykazanie w deklaracji skutkuje brakiem wystąpienia przesłanki do wykreślenia podatnika z rejestru VAT – zmiany w art. 96 ust. 9a pkt 3 (w konsekwencji również zmiana w art. 96 ust. 9e) oraz art. 97 ust. 15 ustawy o VAT.

Proponowana zmiana treści zapisu art. 96 ust. 9h ustawy o VAT przewiduje warunek złożenia wniosku o przywrócenie nie później niż w terminie dwóch miesięcy od dnia wykreślenia z rejestru jako podatnika VAT, a w przypadku nieskładania deklaracji pomimo takiego obowiązku, jeżeli najpóźniej wraz ze złożeniem wniosku o przywrócenie rejestracji podmiot złoży wszystkie brakujące deklaracje.

Proponowany termin dwóch miesięcy daje możliwość przywrócenia zarejestrowania w krótkim terminie po wykreśleniu z rejestru. Z drugiej jednak strony pozwoli to utrzymać rejestr w miarę aktualnym stanie i na rzetelnym poziomie, aby chronić interesy rzetelnych podatników.

W innych przypadkach podatnik może ponownie dokonać rejestracji jako czynny podatnik VAT.

Zgodnie z proponowanym przepisem art. 96 ust. 9ha zarejestrowanie zostanie przywrócone również w przypadku, gdy złożone przez podatnika deklaracje będą deklaracjami „zerowymi” (czyli takimi, w których nie została wykazana ani sprzedaż, ani zakupy), co będzie wynikać ze specyfiki prowadzonej działalności gospodarczej. Rozpatrzenie wniosku podatnika nastąpi na zasadach ogólnych.

Dodaje się przepis przejściowy, zgodnie z którym przepisów art. 96 ust. 9a pkt 2 i 3, nie stosuje się do okresów rozliczeniowych przypadających przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Zmiany w art. 103

Uzasadnienie zmiany w art. 103 zawarte jest w części dotyczącej zmian w pakiecie paliwowym.

Zmiany w art. 106b

W związku ze zgłaszanymi znacznymi nadużyciami w zakresie wystawiania faktur, które nie mają odzwierciedlenia w istniejącym stanie faktycznym – tzw. „pustych faktur” – do paragonów fiskalnych, proponuje się ograniczyć prawo do wystawiania faktur na rzecz nabywcy posługującego się numerem, za pomocą którego jest zidentyfikowany na potrzeby podatku lub podatku od wartości dodanej, do paragonów potwierdzających dokonanie tej sprzedaży, które będą zawierały ten numer. Regulacja ta pozwoli na eliminację proceduru wystawiania faktur na podstawie zebranych paragonów pozostawionych przez innych klientów. W projektowanym art. 106b dodaje się ust. 5 ustawy o VAT wprowadzający zasadę, że w przypadku sprzedaży zarejestrowanej przy zastosowaniu kasy rejestrującej, fakturę do paragonu fiskalnego na rzecz nabywcy posługującego się numerem identyfikującym wystawia się tylko w przypadku, gdy paragon dokumentujący tę sprzedaż zawiera ten numer. Zmiany te są reakcją na zaobserwowany nieuczciwy proceder polegający na wystawianiu faktur na zaprzyjaźnione firmy, w zamian za korzyść majątkową, do paragonów fiskalnych wygenerowanych przez kasę, a nie odebranych przez klientów. Firmy na podstawie wystawionych faktur dokonują odliczenia podatku VAT, mimo że w rzeczywistości nie nabyły towarów lub usług, a tym samym zawyżają koszty podatkowe.

Wprowadzenie przepisów uniemożliwiających prowadzenie takiego proceduru jest zatem niezbędne, w świetle prowadzonych działań zmierzających do uszczelnienia systemu podatku VAT. Napływające sygnały dotyczą wprawdzie nadużyć głównie w branży paliwowej (nabycie paliwa na stacjach paliw) oraz budowlanej (zakupy materiałów budowlanych), jednakże zasadne jest wprowadzenie regulacji zapobiegających takiemu procederowi o charakterze ogólnym, obejmującym wszystkie transakcje na rynku (które potencjalnie mogłyby stać się przedmiotem nadużyć). Proponowana zmiana pozwoli na wyeliminowanie przypadków wystawiania faktur na podstawie pozostawionych przez nabywcę paragonów fiskalnych.

Podkreślić należy, że zasadą jest dokumentowanie transakcji pomiędzy podatnikami za pomocą faktur VAT i tego zakresu obrotu gospodarczego przedmiotowe regulacje nie dotyczą. Projektowane regulacje nie ograniczają prawa do wystawienia faktury, a jedynie regulują szczegółowo kwestie dokumentowania transakcji, które zostały uprzednio zewidencjonowane

przy zastosowaniu kasy rejestrującej. Jeżeli podatnik chce otrzymać fakturę, to będzie mógł to zrobić. Proponowane przepisy wymuszają wyłącznie pewną konsekwencję podatnika. To znaczy, jeżeli dokonuje on zakupu jako podatnik, a nie jako konsument, to powinien o tym fakcie poinformować sprzedawcę w momencie dokonywania zakupu.

Należy zauważyć, że co do zasady na kasie rejestrującej ewidencjonuje się obrót tylko na rzecz osób fizycznych nieprowadzących działalności gospodarczej oraz rolników ryczałtowych. Zgodnie z art. 106b ust. 3 ustawy o VAT na żądanie tych podmiotów podatnik jest obowiązany wystawić fakturę dokumentującą dokonaną sprzedaż. Faktury te mogą służyć do udokumentowania poniesionych wydatków i nie będą zawierały numeru identyfikującego nabywcę.

Należy również zauważyć, że podatnik nie może dowolnie wybierać, czy dokonuje zakupu na potrzeby prowadzonej działalności gospodarczej, czy też występuje w charakterze konsumenta. To znaczy, jeżeli w momencie dokonywania zakupu dany podmiot występuje w charakterze konsumenta i nabywa określony towar, jako konsument, wówczas nie ma możliwości późniejszej zmiany tego charakteru zakupu. Towar lub usługa nabyta na potrzeby osobiste lub prywatne nie może z czasem przekształcić się w zakup służący działalności gospodarczej z punktu widzenia VAT. Podatnik nie nabędzie prawa do odliczenia VAT naliczonego od zakupu dokonanego w charakterze konsumenta. Z tego punktu widzenia proponowane regulacje odzwierciedlają tylko obowiązujące zasady systemu VAT, są z nimi zbieżne i konsekwentne.

W związku z tym, że nie wszystkie obecnie funkcjonujące na rynku kasy rejestrujące posiadają możliwość umieszczenia na paragonie numeru identyfikującego nabywcę, wystawianie faktur w oparciu o paragony na rzecz nabywców posługujących się takim numerem będzie ograniczone do tej grupy kas, które posiadają tę funkcjonalność.

W sytuacji, gdy podatnik dokonujący sprzedaży nie będzie miał technicznej możliwości wpisania numeru identyfikującego na paragonie, nabywca powinien zadeklarować w momencie dokonywania zakupu, że nabywa towar lub usługę, jako podatnik – w takiej sytuacji sprzedawca nie powinien rejestrować zakupu na kasie rejestrującej, tylko powinien od razu wystawić fakturę. Proponowana zmiana przepisów nie będzie zatem skutkowałą koniecznością wymiany kas rejestrujących przez podatników, natomiast konieczna może się okazać zmiana procedur stosowanych przez podatników. Zaznaczyć jednak należy, że procedura zgodnie z którą nabywca, który w związku z prowadzoną działalnością chce

otrzymać fakturę, powinien poinformować o tym sprzedawcę w momencie dokonywania zakupów, tak żeby sprzedawca nie zarejestrował sprzedaży za pomocą kasy fiskalnej, tylko wystawił fakturę, jest w pełnej zgodzie z przepisami ustawy o VAT, w szczególności z art. 111 ust. 1 ustawy o VAT. Z przepisu tego wynika jasno, że za pomocą kas rejestrujących ewidencjonuje się wyłącznie sprzedaż na rzecz osób fizycznych nieprowadzących działalności gospodarczej.

Oceniając zatem wpływ regulacji na mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców, którzy użytkują kasy bez możliwości umieszczania na dokumencie sprzedaży numeru identyfikującego nabywcę należy wskazać, że wprowadzenie nowych regulacji nie będzie się wiązało z koniecznością wymiany kas. Przedsiębiorcy będą mogli wykorzystać inne sposoby wystawiania faktury, jak np. faktury z bloczka.

W dodanym art. 106b ust. 6 przedmiotowego artykułu zaproponowano wprowadzenie sankcji za niestosowanie się podatników do ww. przepisu. Organ podatkowy będzie ustalał dodatkowe zobowiązanie podatkowe w wysokości odpowiadającej 100% kwoty podatku VAT wykazanego na tej fakturze. Przewidziano jednak, że w stosunku do osób fizycznych, które za ten sam czyn ponoszą odpowiedzialność za wykroczenie skarbowe albo za przestępstwo skarbowe, dodatkowego zobowiązania podatkowego nie ustala się.

Powyższa sankcja ma stanowić narzędzie mające na celu likwidację występującego mechanizmu nadużycia, ma w założeniu mieć przede wszystkim wymiar prewencyjny oraz ma być dotkliwością za nieprzestrzeganie formalnych zasad wystawiania i ewidencjonowania faktur, tak dla sprzedawcy, jak i dla nabywcy. Istotna pozostaje okoliczność, iż w przypadku przedmiotowego nadużycia nieuprawniony zysk opiewa na wysokość odliczonego nienależnie podatku VAT zatem, aby sankcja pozostała skuteczna jej wysokość powinna korespondować z wysokością uzyskiwanego nienależnie przysporzenia. Stąd potrzeba by wysokość sankcji wynosiła 100% podatku VAT. Zasadność sankcji w tej wysokości uzasadnia również skala nadużyć w tym zakresie oraz fakt, że nadużycia te mają charakter, co do zasady, świadomy. Stąd istotne jest aby wysokość proponowanej sankcji miała charakter dotkliwy i prewencyjny. Wprowadzenie sankcji na niższym poziomie oznaczałoby, że podatnik i tak miałby korzyść w tym, żeby ewidencjonować faktury uzyskiwane poprzez to nadużycie, ponieważ w razie wykrycia jego procederu i nałożenia niższej sankcji podatnik nadal uzyskiwałby korzyść tyle, że w niższej wysokości.

Należy podkreślić, iż powyższej sankcji nie należy łączyć z dodatkowym zobowiązaniem podatkowym określonym w art. 112b i 112c ustawy o VAT, gdyż jest ona stosowana w innej sytuacji i jest w inny sposób naliczana. Wprowadzana sankcja dotyczy konkretnych transakcji objętej konkretną nieprawidłowością wskazaną w projektowanych regulacjach natomiast sankcja w art. 112b i 112c ustawy o VAT wiąże się z zaniżeniem lub też zawyżeniem pewnych kwot w składanych przez Podatnika deklaracjach VAT i nie odnosi się do konkretnej transakcji, ale do całkowitej kwoty stwierdzonych w decyzji nieprawidłowości. Wprowadzana sankcja ma zatem na celu precyzyjne przeciwdziałanie konkretnej formie nadużyć w odróżnieniu od sankcji w art. 112b i 112c ustawy o VAT stanowiącej mechanizm mający przeciwdziałać wszystkim rodzajom nadużyć.

Ponadto proponuje się wprowadzenie przepisu przejściowego, zgodnie z którym przepisy dodawane w art. 106b (ust. 5 i 6), nie będą miały zastosowania w przypadku sprzedaży zaewidencjonowanej przy zastosowaniu kasy rejestrującej przed dniem wejścia w życie projektowanej ustawy.

W odniesieniu do art. 106b ust. 7 należy wskazać, iż kasa o zastosowaniu specjalnym przeznaczona do prowadzenia ewidencji przy świadczeniu usług przewozu osób oraz ich bagażu podręcznego taksówkami, poza kryteriami mającymi zastosowanie do wszystkich kas, musi m.in. także być połączona z taksometrem w sposób nierozłączny lub przez system złącza zabezpieczonego przed ingerencją użytkownika kasy lub osób trzecich, zapewniający transmisję danych rejestrowanych przez taksometr do kasy. Każdy kurs musi być zakończony wydrukiem paragonu fiskalnego.

Dodatkowo należy wskazać, że kasy "taksówkowe" nie posiadają funkcji wystawiania faktur. Mając na uwadze powyższe, kasa rejestrująca, która nie posiada funkcji: numeru identyfikacji podatkowej nabywcy (NIP nabywcy) – na żądanie nabywcy, tj. kasa "starszego" typu, będzie stała na przeszkodzie podatnikowi posiadającemu taką kasę do wystawienia faktury na rzecz podmiotu gospodarczego.

Większość tych kas (kasy starego typu) nie posiada możliwości wpisania NIP na paragonie, jedynie 3 typy kas posiadają taką funkcjonalność (i tylko w kasach wyprodukowanych po 2015 roku), zasadnym jest aby zgodnie z ust. 7 zmienianego art. 106b nie stosować ust. 5 i 6 do podatników świadczących usługi taksówek osobowych. W braku powyższego uregulowania podatnik chcący prowadzić działalność na rzecz podmiotów gospodarczych (chcący wystawiać

faktury) musiałby, po wejściu w życie przedmiotowego projektu wymienić kasę na "nowy" typ posiadający taką funkcję.

Podatnicy świadczący usługi taksówek osobowych, z uwagi na ograniczenie funkcjonalności kas rejestrujących starego typu, które dominują na rynku, tj. braku możliwości drukowania NIP na paragonie, powinni zatem móc wystawiać faktury do paragonów nieposiadających NIP nabywcy. W związku z tym, należy wyłączyć ten rodzaj działalności z obowiązku wskazanego w art. 106b ust. 5.

Zmiany w art. 109a

W projektowanym art. 109a ustawy VAT wprowadza się sankcję dla podatników, którzy ujmą w ewidencji wystawioną dla nich fakturę dotyczącą sprzedaży udokumentowanej paragonem, który nie zawierał numeru identyfikującego tego podatnika na potrzeby podatku. Organ podatkowy będzie ustalał dodatkowe zobowiązanie podatkowe w wysokości odpowiadającej 100% kwoty podatku VAT wykazanego na tej fakturze. Przewidziano jednak, że w stosunku do osób fizycznych, które za ten sam czyn ponoszą odpowiedzialność za wykroczenie skarbowe albo za przestępstwo skarbowe, dodatkowego zobowiązania podatkowego nie ustala się. Regulacja ta ma zapobiegać procederowi nieuprawnionego ujmowania w prowadzonej przez podatnika ewidencji dla celów podatkowych (ma ona zawierać dane niezbędne do prawidłowego sporządzania deklaracji podatkowej) faktur, które nie są związane z prowadzoną przez podatnika działalnością.

Należy podkreślić, iż powyższej sankcji nie należy łączyć z dodatkowym zobowiązaniem podatkowym określonym w art. 112b i 112c ustawy o VAT, gdyż jest ona stosowana w innej sytuacji i jest w inny sposób naliczana. Wprowadzana sankcja dotyczy konkretnych transakcji objętej konkretną nieprawidłowością wskazaną w projektowanych regulacjach natomiast sankcja w art. 112b i 112c ustawy o VAT wiąże się z zaniżeniem lub też zawyżeniem pewnych kwot w składanych przez Podatnika deklaracjach VAT i nie odnosi się do konkretnej transakcji, ale do całkowitej kwoty stwierdzonych w decyzji nieprawidłowości. Wprowadzana sankcja ma zatem na celu precyzyjne przeciwdziałanie konkretnej formie nadużyć w odróżnieniu od sankcji w art. 112b i 112c ustawy o VAT stanowiącej mechanizm mający przeciwdziałać wszystkim rodzajom nadużyć.

W chwili nabycia towarów i usług przez podatnika, wskazuje on w jakim charakterze dokonuje tego nabycia. Jeśli występuje on jako podatnik VAT, to przedstawia sprzedawcy swój numer

identyfikujący go na potrzeby podatku w taki sposób, aby sprzedaż towarów lub usług była właściwie udokumentowana – albo fakturą VAT albo paragonem z tym numerem pozwalającym na ewentualne późniejsze prawidłowe wystawienie do tego paragonu faktury zawierającej ten numer. Jeżeli sprzedawca nie będzie dysponował kasą rejestrującą umożliwiającą wystawienie paragonu z numerem identyfikującym nabywcę (w celu późniejszego wystawienia z tym numerem faktury), wystawi od razu fakturę.

Ponadto proponuje się wprowadzenie przepisu przejściowego, zgodnie z którym art. 109a nie będzie miały zastosowania w przypadku sprzedaży zaewidencjonowanej przy zastosowaniu kasy rejestrującej przed dniem wejścia w życie projektowanej ustawy.

Zmiany w art. 112b i 112c

W obecnym stanie prawnym konsekwencje złożenia deklaracji korygującej po wszczęciu kontroli celno-skarbowej w zakresie wysokości dodatkowego zobowiązania są takie same, jak w przypadku złożenia deklaracji korygującej po zakończeniu kontroli celno-skarbowej i otrzymaniu wyniku kontroli (wysokość dodatkowego zobowiązania podatkowego w takich przypadkach wynosi 20%). Zatem nie ma zachęty do złożenia deklaracji korygującej po wszczęciu kontroli celno-skarbowej, lecz przed jej zakończeniem. Wprowadzenie zmiany w wysokości dodatkowego zobowiązania w przypadku złożenia deklaracji korygującej po wszczęciu kontroli celno-skarbowej (poprzez wprowadzenie obniżonej stawki dodatkowego zobowiązania) ma stanowić większą zachętę do korzystania przez podatników z możliwości składania pierwszej deklaracji korygującej w trakcie kontroli celno-skarbowej. Proponuje się zatem w projektowanych przepisach, aby w sytuacji, gdy po wszczęciu kontroli celno-skarbowej, a przed upływem 14-dniowego terminu, o którym mowa w art. 62 ust. 4 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej, podatnik złoży korektę deklaracji i najpóźniej w dniu złożenia tej korekty deklaracji wpłaci kwotę zobowiązania podatkowego lub zwróci nienależną kwotę zwrotu, sankcje wynosiły 15% kwoty uszczuplenia podatkowego.

Ponadto w art. 112b ust. 2 ustawy o VAT konkretyzuje się termin do spełnienia warunku w postaci dokonania odpowiednio wpłaty kwoty zobowiązania podatkowego lub zwrotu nienależnej kwoty zwrotu, stanowiącego przesłankę zastosowania dodatkowego zobowiązania podatkowego w wysokości 20% kwoty zaniżenia. Doprecyzowanie polega na wskazaniu, iż wpłata ma nastąpić odpowiednio najpóźniej w dniu złożenia deklaracji bądź korekty deklaracji.

Zmiany w art. 113 ust. 10a

Uzasadnienie zmiany w art. 113 ust. 10a zawarte jest w części dotyczącej zmian w art. 43 ust. 21.

Zmiany w art. 113 ust. 13

Projektowane zmiany polegają na rozszerzeniu katalogu podatników, do których nie stosuje się zwolnienia podmiotowego, o którym mowa w art. 113 ustawy o VAT. Ustawowo zwolnieniem podmiotowym są objęci podatnicy, u których wartość sprzedaży (bez kwoty podatku) w poprzednim roku podatkowym nie przekroczyła kwoty 200 tys. zł (ustawa przewiduje wyjątki w stosowaniu zwolnienia podmiotowego). Niniejszym projektem proponuje się likwidację zwolnienia podmiotowego dla podatników dokonujących dostaw części do pojazdów samochodowych i motocykli (niezależnie od sposobu realizacji dostawy) oraz m.in. preparatów kosmetycznych i toaletowych, komputerów, urządzeń elektronicznych, RTV, AGD i innych tego rodzaju towarów w związku z zawarciem umowy w ramach zorganizowanego systemu zawierania umów na odległość, bez jednoczesnej fizycznej obecności stron, z wyłącznym wykorzystaniem jednego lub większej liczby środków porozumiewania się na odległość do chwili zawarcia umowy włącznie (np. sprzedaż internetowa lub telefoniczna). Projektowany przepis w zakresie określenia umowy wzorowany jest na określeniu umowy zawartej na odległość, zdefiniowanym w art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta (Dz. U. z 2019 r. poz. 134, ze zm.). Mając jednak na uwadze to, że ww. definicja umowy zawartej na odległość dotyczy umów zawartych z konsumentem, odwołanie się do niej wprost w art. 113 ust. 13 pkt 1 lit. f ustawy o podatku od towarów i usług, który dotyczy także umów z podmiotami niebędącymi konsumentami, byłoby niezasadne.

Powyższe dotyczy wybranych kategorii towarów szczególnie wrażliwych na oszustwa, sklasyfikowanych według Polskiej Klasyfikacji Wyrobów i Usług w grupowaniach PKWiU 20.42.1, 26 – 28, 45.3 oraz 45.4. Są to, jak powyżej wskazano m.in., preparaty kosmetyczne i toaletowe, komputery, wyroby elektroniczne i optyczne, urządzenia elektryczne i nieelektryczny sprzęt gospodarstwa domowego, części do pojazdów samochodowych i motocykli. W obrocie tymi towarami najczęściej dochodzi do unikania opodatkowania, przykładowo nowe telefony są oferowane jako towary używane i stosowane jest do nich opodatkowanie VAT marża.

W przypadku części do pojazdów samochodowych i motocykli problem związany jest z wykorzystywaniem limitu, o którym mowa w art. 113 ust. 1 ustawy o VAT, po przekroczeniu którego sprzedaż nie jest już ewidencjonowana. Nabywanie towarów bez podatku VAT i brak ich ewidencjonowania sprzyja następnie świadczeniu usług napraw pojazdów samochodowych i motocykli w tzw. szarej strefie.

Dla ww. procederów nie można wprawdzie podać kwot takich oszustw, ale analiza funkcjonujących portali internetowych i oferowanych tam ofert sprzedaży świadczą o wysokim poziomie takich transakcji. W przypadku obrotu częściami do pojazdów samochodowych i motocykli objęcie wyłączeniem nie tylko tzw. sprzedaży internetowej jest uzasadnione szeroką skalą oszustw również i w przypadku handlu stacjonarnego.

Postulowane ograniczenie zwolnień podmiotowych wynika z analizy, iż właśnie w tych branżach szczególnie dochodzi do określonych nadużyć, co uzasadnia wyłączenie tych dziedzin. W tym zakresie projektowana regulacja uwzględnia zasadę proporcjonalności. Wprowadzana zmiana jest uzasadniona nie samym faktem występowania nadużyć, gdyż te co do zasady można spotkać we wszystkich branżach, natomiast spostrzeżenie, że w tych objętych projektowaną regulacją jest nadmiernie spotykane uzasadnia wprowadzenie w życie postulowanych zmian. Bezczynności w powyższym zakresie wpłynęłyby w istotnym stopniu negatywnie na dokonujący się proces uszczelniania VAT. Oceniając proporcjonalność proponowanej zmiany należy również pamiętać o konieczności wspierania uczciwych przedsiębiorców poprzez dążenie do zapewnienia równych zasad konkurencji w przedmiotowych branżach.

Ponadto proponuje się likwidację zwolnienia podmiotowego dla podatników świadczących usługi ściągania długów, w tym faktoringu – usługi te nie są objęte zwolnieniem przewidzianym dla tzw. usług finansowych na podstawie art. 43 ust. 1 pkt 7, 12 i 37-41 ustawy o VAT. Nie jest zatem zasadne, aby podatnicy świadczący usługi ściągania wierzytelności, w tym faktoringu, korzystali ze zwolnienia podmiotowego, w przypadku gdy wartość sprzedaży (bez kwoty podatku VAT) nie przekroczy u nich w roku poprzednim kwoty 200 tys. zł. Stwierdzono, że przedmiotowe usługi bardzo często są realizowane dla firm ubezpieczeniowych (zwolnione z VAT), co również stanowi element unikania opodatkowania. Ponadto dla celów świadczenia takich usług tworzone są podmioty, które funkcjonują dopóki nie osiągną progu zwolnienia i następnie dokonuje się likwidacji tego podmiotu po to, aby utworzyć następny podmiot i dalej móc korzystać ze zwolnienia od podatku.

Wprowadzane projektowaną ustawą wyłączenia ze zwolnienia podmiotowego w przypadku podatników dokonujących dostaw niektórych kategorii towarów, w tym niektórych towarów zbywanych na podstawie umowy w ramach zorganizowanego systemu zawierania umów na odległość oraz podatników świadczących usługi ściągania długów, w tym faktoringu będą mieć zastosowanie do dostaw towarów/świadczenia usług dokonanych od dnia wejścia w życie projektowanej ustawy. Czynności dokonane od wejścia w życie ustawy będą objęte obligatoryjnym opodatkowaniem podatkiem VAT.

Zmiana art. 113 ust. 13 ustawy o VAT nie wymaga regulacji przejściowych. Ewentualne zastosowanie znajdzie art. 41 ust. 14h ustawy o VAT, który reguluje kwestie opodatkowania podatkiem czynności uprzednio zwolnionych od podatku oraz zwolnienia od podatku czynności uprzednio opodatkowanych podatkiem – przepisy ust. 14a – 14g ustawy o VAT (określające sposób opodatkowania w związku ze zmianą stawki VAT) stosuje się wówczas odpowiednio.

W przypadku, gdy na poczet dostawy ww. towarów lub świadczenia ww. usług, które zostaną dokonane po dniu wejścia w życie ustawy, przed dniem wejścia w życie ustawy podatek otrzyma zaliczkę (część lub całość zapłaty), wówczas będzie ona w tej części podlegać zwolnieniu od podatku VAT (znajdzie zastosowanie art. 41 ust. 14h pkt 1 ustawy o VAT w związku z art. 41 ust. 14f). W stosunku do takiej zapłaty obowiązek podatkowy powstał wcześniej, co oznacza, że może ona korzystać np. ze zwolnienia od podatku. Natomiast pozostała część należności z tytułu tych czynności będzie opodatkowana podatkiem od towarów i usług.

Zmiany w art. 116

Zgodnie z zasadami funkcjonowania systemu ryczałtowego dla rolników w Polsce niezbędnymi elementami faktury VAT RR wystawianej przez podatnika nabywającego produkty rolne od rolnika ryczałtowego (będącej następnie podstawą do odliczenia – przy spełnieniu określonych w przepisach warunków – przez tego nabywcę będącego podatnikiem VAT kwoty zryczałtowanego zwrotu) są m.in. numer dowodu osobistego rolnika (bądź innego dokumentu stwierdzającego tożsamość rolnika) – gdy jest on osobą fizyczną, data wydania tego dokumentu i nazwa organu, który wydał ten dokument (art. 116 ust. 2 pkt 3 ustawy o VAT).

Proponowana likwidacja obowiązku umieszczania na fakturze VAT RR danych dotyczących dokumentu identyfikującego dostawcę produktów rolnych stanowi uproszczenie dla

podatników w stosowaniu obowiązujących przepisów prawa, eliminując nadmierne – zdaniem przedsiębiorców – wymogi biurokratyczne, generujące dodatkowe koszty prowadzenia działalności gospodarczej.

Projektowane rozwiązanie z jednej strony nie wpłynie na weryfikację tożsamości dostawcy (rolnika ryczałtowego), gdyż zgodnie z art. 116 ust. 2 pkt 2 ustawy o VAT faktura VAT RR musi zawierać numer NIP lub PESEL obydwu stron transakcji (nie wpłynie zatem negatywnie na funkcjonowanie systemu ryczałtowego), natomiast z drugiej strony usunie uciążliwy obowiązek, oznaczający w praktyce wymóg każdorazowej weryfikacji i ewentualnego aktualizowania danych (np. w związku z wymianą dokumentów).

Ponadto, mając na uwadze rozwój i elektronizację gospodarki (i związane z tym ułatwienia) proponuje się wprowadzenie regulacji pozwalających na obieg faktur VAT RR w formie elektronicznej.

Regulacje wprowadzane w art. 116 ust. 3a oraz 4a pozwolą na wystawianie i przysyłanie faktur VAT RR określonych w art. 116 ust. 2 i 3 oraz oświadczenia określonego w art. 116 ust. 4 (tj. składanego przez dostawcę produktów rolnych w przypadku umów kontraktacji lub umów o podobnym charakterze oświadczenia, iż jest on rolnikiem ryczałtowym) w formie elektronicznej. Stosowanie tej formy dokumentów będzie możliwe jedynie za zgodą dostawcy produktów rolnych (rolnika ryczałtowego). Podpisywanie dokumentów wysyłanych w formie elektronicznej będzie możliwe wyłącznie z użyciem kwalifikowanego podpisu elektronicznego. Do ww. kwalifikowanego podpisu elektronicznego zastosowanie mają zasady określone w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 910/2014 z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie identyfikacji elektronicznej i zasad zaufania w odniesieniu do transakcji elektronicznych na rynku wewnętrznym oraz uchylającym dyrektywę 1999/93/WE (Dz. Urz. UE. L 2014 Nr 257 z 28.08.2014 r., str. 73), w szczególności w art. 27 tego rozporządzenia oraz w aktach wykonawczych wydanych na podstawie tego rozporządzenia.

Art. 116 ust. 6 pkt 2 ustawy o VAT w dotychczasowym swoim brzmieniu wymienia – jako warunek odliczenia przez nabywcę produktów rolnych lub usług rolniczych (podatnika VAT) zryczałtowanej kwoty zwrotu – zapłacenie rolnikowi ryczałtowemu należności za nabywane towary lub usługi w ciągu 14 dni na jego rachunek bankowy – chyba, że z zawartej pomiędzy tymi podmiotami umowy wynika dłuższy termin płatności.

Odmowa prawa do odliczenia ww. kwoty zryczałtowanego zwrotu wynikającej z wystawionej faktury VAT RR w przypadku przekroczenia terminu płatności jest kwestionowana przez sądy

administracyjne. Uwzględniając zatem orzecznictwo sądowe (vide wyroki NSA: z 9 maja 2013 r. sygn. akt I FSK 709/12, z 2 marca 2016 r. sygn. akt I FSK 2014/14, z 3 czerwca 2016 r. sygn. akt I FSK 2054/14) za utrwalony należy uznać pogląd, że art. 116 ust. 6 pkt 2 ustawy o VAT nie powinien pozbawiać podatnika dokonującego spóźnionej zapłaty należności za nabyte produkty rolne lub usługi rolnicze, obejmującej zryczałtowany zwrot podatku, prawa do odzyskania kwoty tego zwrotu.

Zasadne jest zatem usunięcie z art. 116 ust. 6 pkt 2 ustawy o VAT warunku dokonania zapłaty za nabyte produkty rolne lub usługi rolnicze w ciągu 14 dni od dnia zakupu.

Proponowany przepis art. 116 ust. 6 pkt 2 ustawy o VAT zakłada możliwość dokonywania zapłaty przez nabywcę produktów rolnych lub usług rolniczych rolnikowi ryczałtowemu na rachunek w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej, której tenże rolnik jest członkiem (a nie wyłącznie – jak dotychczas – na rachunek bankowy rolnika).

Zmiany w ust. 7, ust. 9 pkt 1 i ust. 9b dostosowują przepisy w związku z wprowadzeniem możliwości zapłaty na rachunek rolnika w SKOK.

Dodatkowo zmiana brzmienia art. 116 ust. 10 ustawy o VAT podyktowana jest koniecznością dostosowania do wprowadzanej możliwości wystawiania faktur VAT RR oraz oświadczeń dostawców produktów rolnych w formie elektronicznej.

III. Zmiany w pakiecie paliwowym – zmiany w art. 103 ustawy o podatku od towarów i usług, w ustawie o podatku akcyzowym, w ustawie Ordynacja podatkowa oraz w ustawie Prawo energetyczne

W dniu 1 sierpnia 2016 r. weszła w życie ustawa z dnia 7 lipca 2016 r. o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw (tzw. „Pakiet paliwowy”), której głównym celem było wprowadzenie rozwiązań zapobiegających lub ograniczających możliwość wyłudzenia VAT w obrocie paliwami ciekłymi. Wprowadzone przepisy odwoływały się do definicji paliw silnikowych, która obowiązuje na gruncie podatku akcyzowego. Paliwa silnikowe definiowane są tam również poprzez deklarowane przeznaczenie wyrobów energetycznych do użycia jako paliwo do napędu silników albo ich oferowanie na sprzedaż lub faktyczne używanie do napędu silników spalinowych.

Zmiany w tzw. pakiecie paliwowym polegają zasadniczo na wprowadzeniu do ustawy o VAT katalogu towarów, co do których podatnik jest obowiązany bez wezwania naczelnika urzędu

skarbowego, do obliczania i wpłacania kwot podatku od towarów i usług na rachunek urzędu skarbowego właściwego w zakresie wpłat podatku akcyzowego, co zapobiegnie wątpliwościom co do zakresu stosowania przepisów ustawy o podatku akcyzowym i ustawy o podatku od towarów i usług w odniesieniu do produktów ropopochodnych, które mogą być stosowane zarówno do napędu pojazdów, jak i stanowić surowiec do produkcji innych towarów.

Zmiany wynikają również z konieczności skorelowania zakresu przedmiotowego stosowania tzw. przyspieszonego VAT z zakresem koncesyjnym, tj. objęcie mechanizmem VAT, co do zasady, wszystkich paliw ciekłych, którymi obrót wymaga koncesji.

Obecnie zakres obowiązku koncesyjnego reguluje art. 3 ust. 3b Prawa energetycznego oraz wydane przez Ministra Energii rozporządzenia ws. wykazu paliw ciekłych (§ 1 tego rozporządzenia).

Zasadne wydaje się objęcie tym obowiązkiem nie tylko paliw silnikowych, ale również tych paliw opałowych, które wymagają uzyskania koncesji. Proponowany katalog towarów objętych mechanizmem szybkiego VAT z jednej strony nawiązuje do § 1 rozp. ME (z wyjątkiem półproduktów rafineryjnych i benzyn pirolitycznych, w odniesieniu do których ryzyko nadużyć wydaje się niskie, ale jednocześnie odwołuje się do trzech dodatkowych kategorii, tj.:

- paliw ciekłych w rozumieniu ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (a więc zarówno do takich paliw z dodatkiem biokomponentów jak i bez takiego dodatku), jak też:
- do biopaliw ciekłych w rozumieniu ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (a więc do towarów zawierających ilość biokomponentów wyższą od poziomu zastrzeżonego dla paliw ciekłych; oraz końcowo
- do kategorii paliw silnikowych z ustawy o podatku akcyzowym, co ma na celu objęcie mechanizmem przyspieszonego VAT wszystkich wyrobów energetycznych, którym nadano by przeznaczenie napędowe do silników spalinowych (w tym również w sposób niezgodny z przepisami).

W związku z tym wprowadzenie w ustawie o VAT katalogu towarów objętych pakietem paliwowym (art. 103 ust. 5aa) i odwołanie się w ustawie o podatku akcyzowym (art. 48 ust. 9-11, art. 59 ust. 8-10, art. 78 ust. 7a oraz art. 78a) do katalogu wskazanego w ustawie o VAT zapobiegnie pojawiającym się wątpliwościom co do zakresu stosowania przepisów ustawy o podatku akcyzowym i ustawy o podatku od towarów i usług w odniesieniu do

produktów ropopochodnych, które mogą być zastosowane zarówno do napędu pojazdów, jak i stanowić surowiec do produkcji innych towarów (np. olej napędowy zużywany do produkcji olejów smarowych). Doświadczenia organów podatkowych wskazują ponadto na działania nieuczciwych podatników, którzy dokonując de facto przywozu paliw ciekłych, deklarują jednocześnie, że przewożone towary przeznaczone są do celów innych niż do napędu silników spalinowych albo wytwarzania innych towarów ropopochodnych, a więc nie podlegają reżimowi wprowadzonemu „Pakiem paliwowym”. Działania takie ukierunkowane są na omijanie obowiązków koncesyjnych i podatkowych. Proponowana zmiana pozwoli na dalsze uszczelnienie przepisów podatkowych.

Należy podkreślić, że proponowana zmiana przepisów nie spowoduje generalnie zwiększenia obowiązków ciążących na podmiotach, które dokonują nabyć towarów nie objętych obecnie definicją paliw silnikowych, a związanych z wielkością podatku od towarów i usług do zapłaty, lecz jedynie przesunie obowiązek zapłaty w czasie.

Nowelizacja przepisów ust. 2a, 2b w art. 30a ustawy o VAT związane jest ze zmianami wprowadzanymi w tzw. pakiecie paliwowym (art. 103 ust. 5a ustawy o VAT). Przepisy mają na celu modyfikację zasad określania tzw. uproszczonej podstawy opodatkowania w przypadku wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów objętych znowelizowanym pakietem paliwowym. Należy zwrócić uwagę, że dodawany przepis art. 103 ust. 5aa znacznie rozszerza zakres stosowania pakietu paliwowego, jeśli chodzi o liczbę towarów objętych tym specjalnym sposobem rozliczania VAT z tytułu WNT. W projektowanym art. 103 ust. 5aa wskazana została m.in. lista towarów objętych pakietem paliwowym, sklasyfikowanych wg odpowiednich kodów CN, obejmująca kilkadziesiąt towarów.

Należy w tym miejscu podkreślić, że stosowanie przepisów dotyczących uproszczonej podstawy opodatkowania w dotychczasowym ich brzmieniu, przy jednoczesnym rozszerzeniu pakietu paliwowego na nowe towary, klasyfikowane wg nomenklatury scalonej (CN), wiąże się z ryzykiem określenia jej w nieprawidłowy sposób. Ryzyko to związane jest przede wszystkim z koniecznością prawidłowego ustalania cen hurtowych towarów objętych pakietem paliwowym, w tym głównie z metodologią gromadzenia danych dotyczących cen hurtowych towarów. Należy wskazać na możliwość wystąpienia błędów w takich obszarach jak: wiarygodność zbieranych danych odnośnie cen hurtowych towarów, źródło ich pozyskiwania, kompletność czy też dostępność. W konsekwencji podstawa opodatkowania mogłaby być określana w nieprawidłowy sposób.

Z uwagi na ryzyko nieprawidłowego ustalenia uproszczonej podstawy opodatkowania z tytułu WNT towarów objętych pakietem paliwowym proponuje się pozostawienie takiego sposobu ustalania podstawy opodatkowania wyłącznie w odniesieniu do tych towarów, których ceny zostaną udostępnione w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych (art. 30a ust. 2a oraz ust. 2b ustawy o VAT). W praktyce w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych publikowane byłyby tylko ceny tych towarów, co do których istnieją źródła (bazy danych), z których możliwe jest pozyskanie wiarygodnych i kompletnych danych odnośnie cen hurtowych.

Ceny towarów dla potrzeb wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów, o którym mowa w art. 103 ust. 5a ustawy o VAT, byłyby udostępniane na okresy miesięczne. Zmiana z okresu dwutygodniowego na miesięczny wynika z faktu, iż zaobserwowano w dotychczasowym okresie funkcjonowania pakietu paliwowego i możliwości obliczania podstawy opodatkowania w sposób uproszczony, czyli od sierpnia 2016 roku, że ceny te w przedziale dwutygodniowym nie różnią się od siebie w sposób znaczący. Natomiast zaletą wprowadzanej zmiany jest ekonomika procesu gromadzenia danych i wprowadzenie uproszczenia dla przedsiębiorców, którzy będą zobligowani – korzystając z uproszczonej podstawy opodatkowania – do rzadszego aktualizowania swoich rozliczeń.

Reasumując, proponowana nowelizacja przepisów w art. 30a spowoduje, że zachowana zostanie możliwość ustalania podstawy opodatkowania z tytułu WNT towarów objętych pakietem paliwowym w sposób uproszczony, tj. na podstawie art. 30a ust. 2a i 2b, ale wyłącznie w odniesieniu do tych towarów, dla których ceny zostaną udostępnione w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych, zgodnie z art. 30a ust. 2b ustawy o VAT. W przypadku pozostałych towarów objętych pakietem paliwowym, tj. tych, dla których ceny nie zostaną udostępnione w Biuletynie Informacji Publicznej, podatnicy będą zobowiązani określać podstawę opodatkowania na ogólnych zasadach przewidzianych dla WNT.

Zmiany w ustawie Ordynacja podatkowa

Obrót paliwami ciekłymi w Polsce jest działalnością koncesjonowaną, a organem uprawnionym do udzielenia i cofania koncesji jest Prezes Urzędu Regulacji Energetyki.

Wydawana przez Prezesa URE koncesja jest dokumentem administracyjnym, powstałym w wyniku przeprowadzenia przez ten organ postępowania/weryfikacji, który ma wskazywać, że podmiot ją posiadający jest wiarygodny dla innych uczestników obrotu paliwami, jak również dla administracji podatkowej. Zmiany wprowadzone w „Pakiecie paliwowym” i „Pakiecie energetycznym” zwiększyły wymagania w zakresie wiarygodności podmiotów wykonujących działalność koncesjonowaną oraz zwiększyły uprawnienia Prezesa URE w procesie badania rzetelności podmiotów ubiegających się o koncesję na obrót paliwami płynnymi. Dzięki zwiększeniu tych uprawnień, proces koncesyjny prowadzony przez Prezesa URE pozwala na skuteczniejszą weryfikację podmiotów, które chcą rozpocząć działalność na rynku paliw płynnych lub na tym rynku już funkcjonują.

Należy podkreślić, że jednym z elementów pozwalających na ocenę działalności każdego podmiotu jest jego „historia podatkowa” obejmująca zarówno dane dotyczące prawidłowości wywiązywania się przez podatnika z obowiązków podatkowych, jak również informacje dotyczące ewentualnych nieprawidłowości, pochodzące z przeprowadzanych kontroli. W szczególności jedną z przesłanek uzyskania koncesji jest brak istnienia po stronie wnioskodawcy zaległości podatkowych, której istnienie powinno być przedmiotem opinii wyrażanej przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

Tym samym skuteczna realizacja przez Prezesa URE jego uprawnień oraz usprawnienie współpracy Prezesa z organami skarbowymi, uzasadnia dołączenie Prezesa URE do katalogu podmiotów, którym mogą być udostępniane informacje objęte tajemnicą skarbową.

Zmiany w ustawie Prawo energetyczne

Proponowane zmiany w ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne (Dz. U. z 2019 r. poz. 755 i 730) – dalej: uPE, dotyczą:

- 1) zmiany definicji paliw ciekłych,
- 2) dostosowania przepisów ustawy do nowego brzmienia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii (dalej: „rozporządzenie w sprawie statystyki energii”), które zostało zmienione rozporządzeniem Komisji (UE) 2017/2010 z dnia 9 listopada 2017 r. zmieniającym rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 w sprawie statystyki energii w odniesieniu do aktualizacji rocznych i miesięcznych statystyk dotyczących energii z dnia 9 listopada 2017 r. (Dz.Urz.UE.L Nr 292, str. 3).

Aktualnie obowiązująca definicja paliw ciekłych, zawarta w uPE nie odnosi się bezpośrednio do przeznaczenia danego produktu. Zgodnie z uPE, aby dany produkt uznany został za paliwo ciekłe, musi on spełniać łącznie następujące przesłanki:

- 1) jest nośnikiem energii, wymienionym w art. 3 pkt 3b ustawy,
- 2) wypełnia definicję danego nośnika energii określoną w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii,
- 3) jego kod CN jest ujęty w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 32 ust. 6 uPE.

Identyfikowane są jednak w praktyce przypadki, w których pomimo tego, że produkt oznaczony jest kodem CN wskazanym w rozporządzeniu Ministra Energii z dnia 15 grudnia 2016 r. w sprawie szczegółowego wykazu paliw ciekłych, których wytwarzanie, magazynowanie lub przeładunek, przesyłanie lub dystrybucja, obrót, w tym obrót z zagranicą, wymaga koncesji oraz których przywóz wymaga wpisu do rejestru podmiotów przywożących (dalej: „rozporządzenie Ministra Energii”), pojawiają się wątpliwości co do możliwości jego zakwalifikowania jako paliwo ciekłe.

Wątpliwości te wynikają z faktu, że niektóre definicje nośników energii, zawarte w rozporządzeniu w sprawie statystyki energii, obok właściwości fizykochemicznych danego nośnika, wskazują dodatkowo na jego przeznaczenie. Wykładnia przepisów rozporządzenia o statystyce energii może prowadzić do wniosku, że definicje nośników energii (w niektórych przypadkach) wskazują jedynie potencjalne przeznaczenie danego nośnika. Jednak w celu uniknięcia wątpliwości interpretacyjnych, które mogą prowadzić do rozszczęlnienia systemu nadzoru regulacyjnego Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki nad rynkiem paliw ciekłych (wobec rozstrzygania wątpliwości na korzyść podmiotów, tj. uznawania, że nie podlegają one obowiązkowi koncesyjnemu lub obowiązkowi wpisu do rejestru podmiotów przywożących, o którym mowa w art. 32a uPE – dalej: RPP), i w celu ograniczenia ryzyka obchodzenia przepisów oraz wypełnienia kryterium jednoznaczności prawa, konieczne jest doprecyzowanie definicji paliw ciekłych poprzez wskazanie, że dany produkt stanowi paliwo ciekłe, jeżeli jest oznaczony kodem CN wskazanym w rozporządzeniu Ministra Energii oraz jest wymienionym w uPE nośnikiem energii według definicji zawartej w rozporządzeniu o statystyce energii, ale niezależnie od jego przeznaczenia.

Zaproponowana zmiana definicji paliw ciekłych wyłączy możliwość stosowania do kwalifikacji produktu jako paliwa ciekłego tych części definicji nośników energii zawartych

w rozporządzeniu o statystyce energii, które odwołują się do przeznaczenia danego nośnika energii. Ani deklarowane ani faktyczne przeznaczenie produktu, w tym okoliczność wytworzenia lub niewytworzenia z niego energii, nie będą miały co do zasady znaczenia dla uznania, że jest on paliwem ciekłym.

Przedmiotowa zmiana koreluje ze zmianami w ustawie o podatku VAT i podatku akcyzowym, których celem jest również wyeliminowanie wątpliwości interpretacyjnych w zakresie stosowania rozwiązań tzw. „pakietu paliwowego” do wszystkich rodzajów paliw, bez względu na ich deklarowane lub faktyczne wykorzystanie.

Prawne ramy dla wyjątków od tej reguły wprowadza nowe brzmienie art. 32 ust. 6 uPE. W obecnym brzmieniu tego przepisu, minister właściwy do spraw energii określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy wykaz paliw ciekłych, których wytwarzanie, magazynowanie lub przeładunek, przesyłanie lub dystrybucja, obrót, w tym obrót z zagranicą, wymaga koncesji, o których mowa w ust. 1 pkt 1-4, oraz których przywóz wymaga wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 32a, stosując obowiązującą klasyfikację Nomenklatury Scalonej (kody CN) według załącznika I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.Urz. UE L 256 z 07.09.1987, str. 1).

Z uwagi na zmianę treści upoważnienia ustawowego do wydania rozporządzenia na podstawie art. 32 ust. 6 uPE, konieczne będzie wydanie przez ministra właściwego do spraw energii nowego rozporządzenia. W projekcie proponuje się, że dotychczasowe przepisy wykonawcze zachowają swą moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 32 ust. 6 uPE, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie później niż przez 3 miesiące od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

W projekcie zakłada się, że w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 32 ust. 6 uPE będzie można określić przeznaczenie paliwa ciekłego, jeżeli służyć będzie to osiągnięciu celów tego rozporządzenia, o których mowa w ust. 7. Do celów tych należy zapewnienie prawidłowego funkcjonowania krajowego rynku paliw, bezpieczeństwa paliwowego państwa i ochrona konkurencji. Powyższa regulacja ma charakter ostrożnościowy.

W związku z projektowaną zmianą definicji paliw ciekłych w art. 3 pkt 3b uPE poprzez dodanie wyrażenia „niezależnie od ich przeznaczenia”, wskutek wprowadzanych zmian katalogu podmiotów zobowiązanych do uzyskania koncesji lub obowiązanych do uzyskania wpisu do RPP, mając na uwadze konstytucyjną zasadę zaufania do państwa oraz stanowionego przez nie

prawa, proponuje się wprowadzenie przepisów przejściowych, regulujących tryb występowania o koncesję, zmianę zakresu posiadanej koncesji lub wpis do RPP (art. 9 oraz art. 10 ustawy), których celem jest umożliwienie adresatom norm dostosowanie się do zmienionych regulacji i podjęcie decyzji, co do dalszego prowadzenia dotychczasowej działalności.

Artykuł 9 ust. 1 projektu ustawy przewiduje, że podmioty, które przed dniem 1 września 2019 r. prowadziły działalność polegającą na wytwarzaniu, magazynowaniu lub przeładunku, przesyłaniu lub dystrybucji oraz obrocie paliwami ciekłymi, w tym obrocie tymi paliwami z zagranicą, na które nałożony został, w związku z wejściem w życie niniejszej ustawy, obowiązek uzyskania koncesji lub wystąpienia o zmianę zakresu posiadanej koncesji, w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie nowego rozporządzenia na podstawie art. 32 ust. 6 uPE w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą składają wniosek o udzielenie lub zmianę koncesji. Analogiczna regulacja, wprowadzona w art. 10 ust. 1 projektu niniejszej ustawy, dotyczy podmiotów, które przed dniem 1 września 2019 r. dokonywały przywozu paliw ciekłych (zgodnie z definicją po wejściu w życie niniejszej ustawy) i które obowiązane będą do uzyskania wpisu do RPP lub jego zmiany. Przepisy art. 9 ust. 1 i art. 10 ust. 1 dają wyżej wymienionym podmiotom termin 3 miesięcy na rozważenie, czy będą kontynuować wykonywaną do tej pory działalność (w zakresie obejmowanym obowiązkiem uzyskania koncesji lub wpisem do RPP), opracowanie stosownego wniosku i wystąpienie z nim do Prezesa URE albo zakończenie prowadzonej działalności.

W art. 9 ust. 2 oraz art. 10 ust. 2 projektu ustawy uregulowano możliwość prowadzenia, na dotychczasowych zasadach, działalności przez podmioty, które wystąpiły z wnioskiem, o którym mowa w art. 9 ust. 1 i art. 10 ust. 1, lub uzupełniły go w terminie wyznaczonym przez Prezesa URE nie krótszym niż 14 dni, do czasu doręczenia decyzji w przedmiocie wniosku.

Regulacja wprowadzona w art. 9 ust. 2 i art. 10 ust. 2 projektu ustawy daje podmiotom, które wystąpiły ze stosownym wnioskiem lub uzupełniły go zgodnie z art. 9 ust. 2 oraz art. 10 ust. 2, możliwość nieprzerwanego prowadzenia działalności, na dotychczasowych zasadach, w czasie trwania postępowania w sprawie wniosku o wydanie koncesji lub jej zmianę albo uzyskanie wpisu do RPP.

Powyższe rozwiązanie ogranicza możliwość poniesienia przez podmioty wykonujące działalność, o której mowa w art. 9 ust. 1 oraz art. 10 ust. 1 szkody na skutek wstrzymania wykonywania działalności na czas prowadzenia postępowania przez Prezesa URE.

Wprowadzane przepisy ograniczają jednocześnie ryzyko wieloletniego utrzymywania się stanu niepewności prawnej, gdyż w przypadku niekorzystnego dla podmiotu rozstrzygnięcia, ewentualne uruchomienie etapów drogi sądowej nie będzie się wiązać z możliwością prowadzenia działalności niezgodnie z nowymi wymaganiami ustawowymi.

Zmiany wprowadzone rozporządzeniem Komisji (UE) 2017/2010 z dnia 9 listopada 2017 r. zmieniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 w sprawie statystyki energii w odniesieniu do aktualizacji rocznych i miesięcznych statystyk dotyczących energii z dnia 9 listopada 2017 r. (Dz.Urz.U.E.L Nr 292, str. 3) są zmianami porządkującymi, jednakże zmieniają nazwy paliw ciekłych oraz ich podział.

1. W nowym brzmieniu rozporządzenia w sprawie statystyki energii, nastąpiło przeniesienie definicji paliw ciekłych z Załącznika B - rozdziału 4 i rozdziału 5 do Załącznika A odpowiednio do rozdziału 3.4 i 3.5.
2. Nastąpiła porządkowa zmiana definicji olejów napędowych i opałowych lekkich, olejów opałowych ciężkich i benzyny silnikowej.
3. Zmieniono nazwy niektórych produktów naftowych

W związku z powyższymi zmianami, konieczne jest dostosowanie ich do brzmienia regulacji krajowych, co pociąga za sobą konieczność zmiany art. 3 pkt 3b uPE. Projekt w tym zakresie zmienia nazwę „benzyny pirolityczne” na „benzyny ciężkie”, nazwę „paliwa typu benzyny do silników odrzutowych” na „paliwa typu benzynowego do silników odrzutowych”, nazwę „inne nafty” na „inne rodzaje nafty” oraz nazwę „biopaliwa płynne (ciekłe)” na „biopaliwa ciekłe”.

Z uwagi na zmianę treści normatywnej art. 32 ust. 6 uPE (zmiana definicji paliwa ciekłego), na którego podstawie wydane zostało rozporządzenia Ministra Energii z dnia 15 grudnia 2016 r. w sprawie szczegółowego wykazu paliw, których wytwarzanie, magazynowanie lub przeładunek, przesyłanie lub dystrybucja, obrót, w tym obrót z zagranicą, wymaga koncesji oraz których przywóz wymaga wpisu do rejestru podmiotów przywożących (Dz. U. poz. 2039), konieczne jest wydanie nowego rozporządzenia przez ministra właściwego do spraw energii.

W związku z powyższym, odpowiednio nastąpić musi dostosowanie koncesji paliwowych, w taki sposób aby ich brzmienie było zgodne z przepisami obowiązującego rozporządzenie w sprawie statystyki energii. Mając na uwadze zasadę zaufania do państwa oraz stanowionego przez nie prawa, proponuje się wprowadzenie przepisów przejściowych, regulujących tryb zmiany udzielonych koncesji oraz wpisów do RPP z urzędu przez Prezesa Urzędu Regulacji

Energetyki (art. 11 ustawy), których celem jest umożliwienie adresatom norm dostosowanie się do zmienionych regulacji.

Odnosząc się natomiast do zmian w art. 32 ust. 2a-2d uPE należy zauważyć, że zmiana rozporządzenia Ministra Energii z dnia 15 grudnia 2016 r. w sprawie szczegółowego wykazu paliw ciekłych, których wytwarzanie, magazynowanie lub przeładunek, przesyłanie lub dystrybucja, obrót, w tym obrót z zagranicą, wymaga koncesji oraz których przywóz wymaga wpisu do rejestru podmiotów przywożących (Dz.U. z 2016 r. poz. 2039), której skutkiem będzie powstanie obowiązku uzyskania lub zmiany zakresu posiadanej koncesji, albo powstanie obowiązku wpisu do rejestru podmiotów przywożących lub zmiany zakresu tego wpisu, spowoduje stan niepewności dla podmiotów, które nie będą mogły prowadzić działalności do czasu wydania złożenia odpowiedniego wniosku i wydania decyzji przez Prezesa URE. W celu wprowadzenia systemowego rozwiązania, które regulować będzie stan przejściowy między złożeniem przez zainteresowany podmiot wniosku, a wydaniem decyzji przez Prezesa URE, proponuje się wprowadzenie regulacji art. 32 ust. 2a-2d uPe.

Zgodnie z projektowanymi przepisami podmioty, które złożyły wniosek do Prezesa URE w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie zmian w przywołanym rozporządzeniu Ministra Energii, albo uzupełniły wniosek w wyznaczonym przez Prezesa URE terminie nie krótszym niż 14 dni, mogą prowadzić działalność na dotychczasowych zasadach.

Projektowana regulacja ma na celu realizację zasady bezpieczeństwa uczestników obrotu prawnego oraz ochrony interesów w toku podmiotów działających na rynku paliw ciekłych.

IV. Zmiany w ustawie o podatku akcyzowym, inne niż objęte pakietem paliwowym

Zmiana w art. 32 ust. 1 pkt 1

Celem projektowanej regulacji jest wprowadzenie zwolnienia od akcyzy dla preparatów smarowych objętych pozycją CN 3403, analogicznego jak dla olejów smarowych. Dyrektywa Rady 2003/96/WE z dnia 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej w art. 14 ust. 1 lit b określa zwolnienie od akcyzy dla produktów energetycznych dostarczanych w celu zastosowania jako paliwo do celów żeglugi powietrznej innej niż prywatne loty niehandlowe. Z uwagi na powyższe, mając na uwadze opodatkowanie pozytywną stawką podatku akcyzowego preparatów smarowych objętych pozycją CN 3403, koniecznym

stało się określenie zwolnienia od akcyzy dla tych wyrobów, analogicznie jak przy olejach smarowych.

Zmiany w art. 41 ust. 4

Celem dokonywanych w przepisie zmian jest uszczelnienie obrotu wyrobami akcyzowymi innymi niż wymienione w załączniku nr 2 do ustawy, objętymi stawką akcyzy inną niż stawka zerowa i wyeliminowanie nieprawidłowości występujących w obrocie tymi wyrobami (zwłaszcza olejami smarowymi) – poprzez rozszerzenie warunków stosowania procedury zawieszenia poboru akcyzy przy przemieszczaniu tych wyrobów na terytorium kraju w ramach nabycia wewnątrzwspólnotowego lub dostawy wewnątrzwspólnotowej.

Obecnie ogólne warunki zastosowania procedury zawieszenia poboru akcyzy związanej z przemieszczaniem wyrobów akcyzowych są ujęte w art. 41 ust. 1 ustawy. Do warunków tych należy: zastosowanie e-AD albo dokumentu zastępującego e-AD oraz złożenie we właściwym urzędzie skarbowym zabezpieczenia akcyzowego. Jednocześnie, jak wynika z art. 41 ust. 4 ustawy, jeżeli procedura zawieszenia poboru akcyzy dotyczy wyrobów akcyzowych, o których mowa w art. 40 ust. 6, warunki, o których mowa w ust. 1, tj.: przemieszczanie wyrobów na podstawie e-AD albo dokumentu zastępującego e-AD oraz złożenie we właściwym urzędzie skarbowym zabezpieczenia akcyzowego, mają zastosowanie tylko przy przemieszczaniu tych wyrobów na terytorium kraju, a w przypadku przemieszczania tych wyrobów na terytorium kraju w ramach nabycia wewnątrzwspólnotowego lub dostawy wewnątrzwspólnotowej warunkiem zastosowania procedury zawieszenia poboru akcyzy jest wyłącznie dołączenie do przemieszczanych wyrobów dokumentów handlowych zamiast e-AD.

W projekcie przewidziano, że wszystkie przypadki zastosowania procedury zawieszenia poboru akcyzy w odniesieniu do wyrobów akcyzowych niewymienionych w załączniku nr 2 do ustawy, objętych stawką akcyzy inną niż stawka zerowa będą określone w jednej regulacji, ujętej w art. 41 ust. 4 ustawy.

W art. 41 ust. 4 pkt 1 wskazano, że w przypadku wyrobów akcyzowych niewymienionych w załączniku nr 2 do ustawy, objętych stawką akcyzy inną niż stawka zerowa, przemieszczanych wyłącznie na terytorium kraju, np. pomiędzy krajowymi składami podatkowymi, warunkiem zastosowania procedury zawieszenia poboru akcyzy będzie zastosowanie e-AD albo dokumentu zastępującego e-AD (w związku z tym, że przemieszczanie

takie odbywa się z zastosowaniem Systemu EMCS) oraz złożenie we właściwym urzędzie skarbowym zabezpieczenia akcyzowego (rozwiązanie funkcjonujące obecnie).

Przepis art. 41 ust. 4 pkt 2 dotyczy wyrobów akcyzowych niewymienionych w załączniku nr 2 do ustawy, objętych stawką akcyzy inną niż stawka zerowa, które są nabywane wewnątrzwspólnotowo w celu wprowadzenia ich do składu podatkowego i objęcia procedurą zawieszenia poboru akcyzy. W takim przypadku warunkiem zastosowania procedury zawieszenia poboru akcyzy będzie: dokonanie przez podatnika do właściwego naczelnika urzędu skarbowego zgłoszenia o planowanym nabyciu wewnątrzwspólnotowym i złożenie zabezpieczenia akcyzowego, przed wprowadzeniem wyrobów na terytorium kraju oraz dołączenie do przemieszczanych wyrobów dokumentów handlowych.

W związku z wprowadzeniem, w przypadku nabycia wewnątrzwspólnotowego wskazanych wyrobów, obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego, konieczne jest również wprowadzenie obowiązku składania przez podmiot zgłoszenia o planowanym nabyciu wewnątrzwspólnotowym, podobnie jak to ma miejsce w przypadku nabycia wewnątrzwspólnotowego ww. wyrobów poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego przyjmujący zabezpieczenie akcyzowe musi bowiem posiadać informację kiedy i jakie wyroby zamierza nabyć podmiot.

Odnosnie kwestii dotyczącej dokumentowania przemieszczania w przedmiotowym przypadku wskazać należy, że nie może mieć tu zastosowania e-AD albo dokument zastępujący e-AD, ponieważ przemieszczanie w ramach nabycia wewnątrzwspólnotowego będzie się odbywało poza Systemem EMCS.

Przepis art. 41 ust. 4 pkt 3 dotyczy wyrobów akcyzowych niewymienionych w załączniku nr 2 do ustawy, objętych stawką akcyzy inną niż stawka zerowa, które są przemieszczane na terytorium kraju w procedurze zawieszenia poboru akcyzy w ramach dostawy wewnątrzwspólnotowej (poza Systemem EMCS). W tym przypadku jako warunki zastosowania procedury zawieszenia poboru akcyzy wskazano: złożenie we właściwym urzędzie skarbowym zabezpieczenia akcyzowego oraz dołączenie do przemieszczanych wyrobów dokumentów handlowych.

Zmiany w art. 41 ust. 16

Konieczność wprowadzenia upoważnienia dla ministra właściwego do spraw finansów publicznych do określenia, w drodze rozporządzenia, wzoru zgłoszenia o planowanym nabyciu

wewnątrzwspólnotowym stanowi konsekwencję regulacji art. 41 ust. 4 pkt 2 lit. a, zgodnie z którą również podmiot dokonujący nabycia wewnątrzwspólnotowego wyrobów akcyzowych niewymienionych w załączniku nr 2 do ustawy, opodatkowanych stawką akcyzy inną niż stawka zerowa, w celu wprowadzenia ich do składu podatkowego i objęcia procedurą zawieszenia poboru akcyzy – będzie obowiązany, przed dokonaniem tego nabycia, złożyć do właściwego naczelnika urzędu skarbowego zgłoszenie o planowanym nabyciu wewnątrzwspólnotowym.

Zmiany w art. 48 ust. 3 pkt 4 i ust. 4a pkt 3

Przepisy art. 48 ust. 3 pkt 4 i ust. 4a pkt 3 przewidują obecnie dodatkowe warunki uzyskania zezwolenia w przypadku:

- 1) składu podatkowego, w którym ma być prowadzona działalność polegająca wyłącznie na magazynowaniu lub przeładowywaniu wyrobów akcyzowych wyprodukowanych w innym składzie podatkowym,
- 2) składu podatkowego prowadzonego przez operatora logistycznego,
- dla grupy wyrobów akcyzowych określonych jako „oleje smarowe”.

W zmienianych przepisach do grupy olejów smarowych dodano również „preparaty smarowe”, tj. wyroby akcyzowe klasyfikowane do pozycji CN 3403.

Zgodnie z projektowanymi przepisami dodatkowym warunkiem uzyskania zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego typu magazynowego w przypadku olejów smarowych lub preparatów smarowych będzie minimalna wysokość akcyzy, która byłaby należna od tych wyrobów, gdyby wyroby te nie zostały objęte procedurą zawieszenia poboru akcyzy, w składzie podatkowym, w którym prowadzona będzie działalność na podstawie wydanego zezwolenia, wynosząca w roku kalendarzowym 600 tys. zł.

Natomiast dodatkowym warunkiem wydania zezwolenia dla operatora logistycznego będzie minimalna wartość rynkowa wszystkich towarów będących przedmiotem działalności tego podmiotu, jako operatora logistycznego, w tym wyrobów akcyzowych w jednym miejscu magazynowania w składzie podatkowym lub poza składem podatkowym, wynosząca dla olejów smarowych lub preparatów smarowych – 10 mln zł.

Zmiana w art. 52 ust. 2 pkt 5

Zmiana przepisu art. 52 ust. 2 pkt 5, dotyczącego cofnięcia przez właściwego naczelnika urzędu skarbowego zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego, ma wyłącznie charakter dostosowujący do obowiązujących regulacji określonych w art. 48 ust. 4 i ust. 4d ustawy, dotyczących dodatkowych warunków uzyskania zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego.

Zmiana w art. 86 ust. 1 pkt 8 oraz w załączniku nr 1 i 2 do ustawy o podatku akcyzowym

Przedmiotowe zmiany mają na celu wyeliminowanie wątpliwości interpretacyjnych dotyczących wyrobów akcyzowych z działu 38 Nomenklatury Scalonej przeznaczonych do celów opałowych lub napędowych, które mogą wystąpić po uchyleniu na mocy przepisów ustawy z dnia 9 listopada 2018 r. ustawie o zmianie niektórych ustaw w celu wprowadzenia uproszczeń dla przedsiębiorców w prawie podatkowym i gospodarczym poz. 41 w załączniku nr 1 do ustawy o podatku akcyzowym oraz poz. 26 w załączniku nr 2 do tej ustawy. W uchylanych pozycjach wymienione są wyroby klasyfikowane do kodu CN ex 3824 90 97 „Pozostałe produkty chemiczne i preparaty przemysłu chemicznego lub przemysłów pokrewnych (włączając te składające się z mieszanin produktów naturalnych), gdzie indziej niewymienione ani niewłączone – jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych”.

Na rynku występują jednak wyroby, które są w Nomenklaturze Scalonej klasyfikowane do podpozycji CN 3824 99 i stanowią mieszaniny zawierające powyżej 30% frakcji ciężkiej OXO oraz mniej niż 70% masy olejów ropy naftowej lub olejów otrzymywanych z masy bitumicznej. Dodatkowo, w wykazie wyrobów akcyzowych (załącznik nr 1) zostały wyszczególnione odrębne pozycje (od 1 do 12) dla olejów roślinnych klasyfikowanych w dziale 15, jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych – uchylenie poz. 41 wykazu „Pozostałe produkty chemiczne i preparaty przemysłu chemicznego lub przemysłów pokrewnych (włączając te składające się z mieszanin produktów naturalnych), gdzie indziej niewymienione ani niewłączone, jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych”.

W związku z powyższym proponuje się uzupełnienie załącznika nr 1 do ustawy o podatku akcyzowym, który zawiera wykaz wyrobów akcyzowych, o objęte podpozycją CN 3824 99 wyroby energetyczne o kodach CN: 3824 99 86, 3824 99 92, 3824 99 93 oraz 3824 99 96 - Pozostałe produkty chemiczne i preparaty przemysłu chemicznego lub przemysłów pokrewnych (włączając te składające się z mieszanin produktów naturalnych), gdzie indziej

niewymienione ani niewłączone - jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych. Jednocześnie proponuje się uzupełnienie załącznika nr 2 do ustawy o podatku akcyzowym, który zawiera wykaz wyrobów akcyzowych, do których stosuje się procedurę zawieszenia poboru akcyzy i których produkcja odbywa się w składzie podatkowym, o których mowa w dyrektywie 2008/118/WE, o wyroby energetyczne o kodach CN: 3824 99 86, 3824 99 92, 3824 99 93 oraz 3824 99 96 - Pozostałe produkty chemiczne i preparaty przemysłu chemicznego lub przemysłów pokrewnych (włączając te składające się z mieszanin produktów naturalnych), gdzie indziej niewymienione ani niewłączone (wyłączając preparaty przeciwrzeczne zawierające aminy jako składniki aktywne i złożone rozpuszczalniki nieorganiczne i rozcieńczalniki do lakierów i produktów podobnych) - jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych. Wyłączenie z ww. kodów CN, w załączniku nr 2 preparatów przeciwrzecznych zawierających aminy jako składniki aktywne, złożonych rozpuszczalników nieorganicznych, rozcieńczalników do lakierów i produktów podobnych – wynika z potrzeby dostosowania treści tego załącznika do brzmienia art. 20 dyrektywy 2003/96/WE, w którym wymienione są wyroby energetyczne, które podlegają przepisom dotyczącym kontroli i przemieszczania dyrektywy 2008/118/WE.

W konsekwencji uzupełnienia załącznika nr 1 i 2 do ustawy o podatku akcyzowym o ww. wyroby, konieczne jest ujęcie tych wyrobów w katalogu wyrobów energetycznych określonym w art. 86 ust. 1 pkt 8 ustawy o podatku akcyzowym.

Zmiana w art. 89 ust. 1 pkt 11

Zmiana w art. 89 ust. 1 pkt 11 polega na:

– wprowadzeniu stawki akcyzy w wysokości 1.180,00 zł/1000 litrów dla preparatów smarowych objętych pozycją CN 3403. W obecnym stanie prawnym zgodnie z przepisami ustawy o podatku akcyzowym, stawka akcyzy na oleje smarowe mineralne klasyfikowane do pozycji CN 2710 wynosi 1180,00 zł/1000 litrów, natomiast na preparaty smarowe klasyfikowane do pozycji CN 3403, o ile nie są przeznaczone do celów opałowych czy napędowych wynosi 0 zł.

Przedmiotowa zmiana ma na celu wyeliminowanie nieprawidłowości w opodatkowaniu olejów smarowych, które często są klasyfikowane jako preparaty smarowe co skutkuje zastosowaniem zerowej stawki akcyzy.

Oleje smarowe klasyfikowane do pozycji CN 2710 (mineralne) oraz preparaty smarowe klasyfikowane do pozycji CN 3403 (syntetyczne) mają podobne przeznaczenie, właściwości

i pełnią takie same funkcje. Pod względem technologicznym i chemicznym oba produkty to oleje smarowe posiadające często takie same parametry fizykochemiczne i użytkowe. Obciążenie jednego z nich podatkiem akcyzowym skutkuje nieprawidłowościami zmierzającymi do obejścia obowiązku podatkowego.

Brak efektywnego opodatkowania akcyzą preparatów smarowych klasyfikowanych w pozycji CN 3403 jest wykorzystywany przez podmioty działające w „szarej strefie” w celu unikania obowiązku podatkowego w odniesieniu do olejów smarowych mineralnych (bazowych). Do niskiej jakości olejów smarowych mineralnych klasyfikowanych do pozycji CN 2710 obciążonych stawką akcyzy w wysokości 1180 zł za 1000 litrów dodawane są dodatki syntetyczne czyniące go olejem syntetycznym klasyfikowanym do pozycji CN 3403 i niepodlegającym opodatkowaniu akcyzą.

Ponadto, oleje smarowe charakteryzują się podobnymi właściwościami fizyko-chemicznymi jak oleje napędowe, skutkującymi tym, że oleje te mogą być stosowane zamiennie (np. zastosowanie olejów smarowych do celów napędowych). Podmioty z „szarej strefy” pomimo, iż faktycznie sprzedają bądź wytwarzają dodatki do paliw lub same paliwa przeznaczone do napędu, w celu uniknięcia opodatkowania akcyzą i opłatą paliwową klasyfikują je jako preparaty smarowe do pozycji CN 3403.

– objęciu olejów smarowych z dodatkiem biodiesla klasyfikowanych do kodu CN 2710 20 90, podobnie jak miało to miejsce przed dniem 1 stycznia 2019 r., takimi samymi zasadami opodatkowania, jakie przewidziane są w przypadku olejów smarowych klasyfikowanych do kodów CN od 2710 19 71 do 2710 19 99. W ustawie z dnia 9 listopada 2018 r. o zmianie niektórych ustaw w celu wprowadzenia uproszczeń dla przedsiębiorców w prawie podatkowym i gospodarczym, która weszła w życie z dniem 1 stycznia 2019 r., zwanej dalej ustawą uproszczeniową, przewidziano zastąpienie stosowanych w ustawie o podatku akcyzowym kodów Nomenklatury Scalonej (CN) obowiązujących w momencie wejścia w życie ustawy o podatku akcyzowym, kodami CN obecnie obowiązującymi. W konsekwencji wprowadzenia z dniem 1 stycznia 2019 r. ustawą uproszczeniową zmian w ustawie o podatku akcyzowym, w załączniku nr 2 do ustawy o podatku akcyzowym wymienione są oleje zawierające biodiesel w ilości większej niż 0,5%, klasyfikowane do kodu CN 2710 20 90. Ustawa uproszczeniowa nie przewidywała jednak zmiany art. 89 ust. 1 pkt 11 ustawy o podatku akcyzowym poprzez dodanie do kodów CN olejów smarowych wymienionych w tym przepisie również kodu CN 2710 20 90.

Do kodu CN 2710 20 90 Nomenklatury Scalonej są klasyfikowane m.in. oleje smarowe zawierające biodiesel. Oleje smarowe, które nie zawierają biodiesla klasyfikowane są w podpozycji 2710 19 (zakres kodów CN od 2710 19 71 do 2710 19 99) - zatem oleje smarowe klasyfikowane do podpozycji 2710 19 i podpozycji 2710 20 różnią się jedynie tym, że te ostatnie zawierają biodiesel. Zgodnie z postanowieniami uwagi dodatkowej 2 (g) do działu 27 „...zawierający biodiesel” oznacza, że produkty objęte podpozycją 2710 20 mają minimalną zawartość biodiesla, tj. monoalkilowych estrów kwasów tłuszczowych (FAME) w rodzaju stosowanych jako paliwo, 0,5 % obliczoną objętościowo (oznaczenie metodą EN 14078)”.

W celu przeciwdziałania unikaniu opodatkowania olejów smarowych poprzez dodanie niewielkich ilości biodiesla skutkującego zaklasyfikowaniem tak otrzymanych wyrobów do kodu CN 2710 20 90 proponuje się objęcie olejów smarowych z dodatkiem biodiesla regulacjami akcyzowymi właściwymi dla olejów smarowych klasyfikowanych do kodów CN od 2710 19 71 do 2710 19 99.

Jednocześnie proponuje się wyłączenie z opodatkowania akcyzą smarów plastycznych objętych pozycją CN 3403, podobnie jak ma to miejsce w przypadku smarów plastycznych zaliczanych do kodu CN 2710 19 99. Zarówno wyroby klasyfikowane do kodu CN 2710 19 99 jak i objęte pozycją CN 3403, które mogą stanowić smary plastyczne, stanowią bardzo specyficzną i charakterystyczną grupę wyrobów cechujących się analogicznymi właściwościami fizykochemicznymi, w tym dużą gęstością oraz podobnym zastosowaniem. Obie grupy wyrobów powinny być zatem traktowane jednakowo. Należy zauważyć, że do tej pory opodatkowaniu akcyzą nie podlegały i nie podlegają smary plastyczne klasyfikowane do kodu CN 2710 19 99, obejmującego pozostałe oleje smarowe i pozostałe oleje. Skoro do tej pory nie było problemów z wydzieleniem smarów plastycznych z tak szerokiej grupy towarowej jaką są pozostałe oleje, to nie powinno być również problemów z wydzieleniem ich w ramach pozycji 3403.

V. Zmiany w ustawie o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz ustawy – Prawo celne oraz zmiana art. 164 ustawy o podatku akcyzowym

Na podstawie *ustawy o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz ustawy - Prawo celne* wprowadzono w ustawie o podatku akcyzowym w art. 89 ust. 1 pkt 12 lit. aa zerową stawkę akcyzy dla gazu ziemnego przeznaczonego do napędu silników spalinowych, tj. skroplonego gazu ziemnego (LNG) oraz sprężonego gazu ziemnego (CNG). Chociaż regulacja weszła w

życie w dniu 1 stycznia 2019 r. to zgodnie do art. 3 ww. ustawy zmieniającej jej stosowanie będzie możliwe dopiero od dnia ogłoszenia pozytywnej decyzji Komisji Europejskiej o zgodności pomocy publicznej przewidzianej w tym przepisie ze wspólnym rynkiem, w okresie jej obowiązywania, albo stwierdzenia przez Komisję Europejską, że przepis ten nie przewiduje pomocy publicznej.

We wrześniu 2018 r. w ramach prenotyfikacji zgłoszono Komisji Europejskiej ww. regulację, jak również przepis art. 164 ustawy o podatku akcyzowym wprowadzony do ustawy w dniu 1 marca 2009 r. przewidujący zerową stawkę akcyzy dla biogazu, wodoru i biowodoru używanych do napędu silników spalinowych, który uzależnia stosowanie zerowej stawki akcyzy wyrażonej w art. 89 ust. 1 pkt 12 lit. b ustawy o podatku akcyzowym od dnia ogłoszenia pozytywnej decyzji Komisji Europejskiej o zgodności pomocy publicznej przewidzianej w tym przepisie ze wspólnym rynkiem.

Wyjaśnić należy, że objęcie przedmiotową regulacją art. 89 ust. 1 pkt 12 lit. b ustawy o podatku akcyzowym wynika z faktu, że określona w tym przepisie zerowa stawka akcyzy dla biogazu, wodoru i biowodoru - przeznaczonych do napędu silników spalinowych, uzależniona, stosownie do dotychczasowego brzmienia art.164 ust.2, od ogłoszenia pozytywnej decyzji Komisji Europejskiej o zgodności pomocy publicznej ze wspólnym rynkiem, nie była nigdy stosowana z uwagi na brak ww. decyzji Komisji Europejskiej.

W trakcie roboczych konsultacji z Komisją Europejską ustalono, że ww. preferencje podatkowe wchodzą w zakres art. 44 tzw. rozporządzenia ogólnego w sprawie wyłączeń blokowych, tj. *Rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu (Dz. Urz. UE L 187 z 26.06.2014, str. 1, z późn. zm.1)*. Z tego względu w celu wdrożenia ww. preferencji podatkowych strona polska powinna skorzystać z procedury wynikającej z ww. rozporządzenia unijnego i na jego podstawie przekazać Komisji Europejskiej informację na temat omawianego środka pomocy.

Przepis art. 44 ww. rozporządzenia stanowi, iż:

1. Programy pomocy w formie ulg podatkowych w zakresie podatków na ochronę środowiska spełniających warunki, o których mowa w dyrektywie Rady 2003/96/WE z dnia 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej, są zgodne z rynkiem wewnętrznym w rozumieniu art. 107 ust. 3 Traktatu i wyłączone z obowiązku zgłoszenia,

o którym mowa w art. 108 ust. 3 Traktatu, o ile spełnione są warunki, o których mowa w tymże artykule i w rozdziale 1.

2. Beneficjenci ulg podatkowych są wybierani na podstawie przejrzystych i obiektywnych kryteriów i płacą co najmniej odnośny minimalny poziom opodatkowania określony w dyrektywie 2003/96/WE.

W konsekwencji, aby ww. preferencje podatkowe mogły być stosowane niezbędna jest zmiana art. 164 ust. 2 ustawy o podatku akcyzowym, poprzez wskazanie, iż do stawki akcyzy określonej w art. 89 ust. 1 pkt 12 lit. aa i b stosuje się art. 44 ww. rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014.

Przepisy przewidujące ww. preferencje podatkowe nie będą miały zastosowania w przypadku podmiotów, na których ciąży obowiązek zwrotu pomocy wynikający z wcześniejszej decyzji Komisji Europejskiej uznającej pomoc za niezgodną z prawem i z rynkiem wewnętrznym, jak również podmiotów znajdujących się w trudnej sytuacji, o których mowa w art. 2 pkt 18 rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014. Stosowanie regulacji z rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 wobec podmiotów znajdujących się w trudnej sytuacji jest wyłączone na podstawie art. 1 ust. 4 pkt c) tegoż rozporządzenia.

W znowelizowanych regulacjach wskazano, że ww. preferencje podatkowe będą stosowane w okresie stosowania rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014, gdyż zgodnie z art. 59 tegoż rozporządzenia rozporządzenie stosuje się do dnia 31 grudnia 2020 r. Jednocześnie wskazać należy, iż stosownie do art. 58 ust. 4 ww. rozporządzenia wraz z końcem okresu obowiązywania rozporządzenia wszystkie programy pomocy wyłączone na mocy tegoż rozporządzenia z wymogu zgłoszenia pozostają wyłączone przez sześciomiesięczny okres dostosowawczy.

Niezbędne jest wprowadzenie zmiany w ustawie o zmianie ustawy podatku akcyzowym oraz ustawy – Prawo celne polegającej na uchyleniu art. 3 tej ustawy, przewidującego warunki stosowania zerowej stawki akcyzy dla gazu ziemnego przeznaczonego do napędu silników spalinowych, tj. skroplonego gazu ziemnego (LNG) oraz sprężonego gazu ziemnego (CNG), bowiem warunki stosowania tej stawki znajdują się w zmienianym art. 164 ust. 2 ustawy o podatku akcyzowym. Uchylenie art. 3 ustawy o zmianie ustawy podatku akcyzowym oraz ustawy – Prawo celne pozwoli zapobiec sytuacji, w której zerowa stawka akcyzy dla gazu ziemnego przeznaczonego do napędu silników spalinowych, tj. skroplonego gazu ziemnego (LNG) oraz sprężonego gazu ziemnego (CNG) przewidziana w ustawie o podatku akcyzowym, byłaby stosowana pod warunkiem określonym w przepisie innej ustawy, tj. w ustawie o zmianie

ustawy podatku akcyzowym oraz ustawy –Prawo celne. Zmienione brzmienie art. 164 ust. 2 pomija odniesienie do art. 89 ust. 1 pkt 8 ustawy o podatku akcyzowym. Pominięcie art. 89 ust. 1 pkt 8 tej ustawy o podatku akcyzowym wynika z faktu, że stawka określona w tym przepisie od dnia 1 maja 2011 r. nie jest stawką preferencyjną i nie stanowi pomocy publicznej. Pierwotnie określona w art. 89 ust. 1 pkt 8 stawka akcyzy dla biokomponentów stanowiących samoistne paliwo przeznaczonych do napędu silników spalinowych wynosiła 10 zł/1000 l. i stanowiła pomoc publiczną państwa, której stosowanie wymagało zgody Komisji Europejskiej, stosownie do art. 164 ust.2 ustawy o podatku akcyzowym. Pismem z dnia 18 września 2009 r. nr K(2009)7140 Komisja Europejska poinformowała władze polskie o podjęciu pozytywnej decyzji w sprawie programu pomocowego Pomoc państwa N 57/2008 – Polska, Pomoc operacyjna w zakresie biopaliw, w skład którego wchodziła również stawka akcyzy dla biokomponentów stanowiących samoistne paliwo przeznaczonych do napędu silników spalinowych w wysokości 10 zł/1000 l. określona w art. 89 ust. 1 pkt 8 ustawy o podatku akcyzowym. Jednocześnie Komisja wyraziła opinię, że pomoc państwa w zakresie przyznanym na mocy programu pomocowego nie będzie konieczna w dłuższej perspektywie czasu i ograniczyła termin obowiązywania tego programu do końca kwietnia 2011 r. Pozytywna decyzja Komisji Europejskiej w sprawie programu pomocowego Pomoc państwa N 57/2008 – Polska, Pomoc operacyjna w zakresie biopaliw została ogłoszona w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej w dniu 15 października 2009 r. Wobec ustania programu pomocowego z końcem kwietnia 2011 r. ustawą z dnia 26 listopada 2010 r. o zmianie niektórych ustaw związanych z realizacją ustawy budżetowej (Dz.U. nr 238 poz. 1578) zmieniono art. 89 ust. 1 pkt 8, skutkiem czego od dnia 1 maja 2011r. stawka akcyzy dla biokomponentów stanowiących samoistne paliwa, przeznaczonych do napędu silników spalinowych nie posiada już charakteru preferencyjnego. A zatem stosowanie stawki akcyzy określonej w art. 89 ust. 1 pkt 8 od dnia 1 maja 2011r. nie wymaga pozytywnej decyzji Komisji Europejskiej o zgodności pomocy publicznej ze wspólnym rynkiem ani przekazania Komisji Europejskiej informacji o stosowanym środku pomocowym w związku z art. 44 rozporządzenia Komisji Europejskiej nr 651/2014.

VI. Przepisy przejściowe

Art. 6

Uzasadnienie do art. 6 zawarte zostało w części dotyczącej zmian w art. 43 ustawy o VAT.

Art. 7

Uzasadnienie do art. 7 zawarte zostało w części dotyczącej zmian w art. 96 ustawy o VAT.

Art. 8

Uzasadnienie do art. 8 zawarte zostało w części dotyczącej zmian w art. 106b i art. 109a ustawy o VAT.

Art. 9, 10 i 11

Uzasadnienie do art. 9, 10 i 11 zawarte zostało w części dotyczącej zmian w pakiecie paliwowym.

Art. 12

W art. 12 przewidziano warunek zastosowania po dniu 31 października 2019 r. zerowej stawki akcyzy do preparatów smarowych objętych pozycją CN 3403, w stosunku do których powstał obowiązek podatkowy, przed dniem 1 listopada 2019 r., i które przed tym dniem nie znajdowały się w sprzedaży hurtowej lub detalicznej. Warunkiem tym jest przekazanie do dnia 10 listopada 2019 r. właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego przez podmioty posiadające informacji o tych wyrobach. W ust. 2 tego przepisu wskazano katalog informacji jakie powinny zostać przekazane.

Art.13

Podmioty, które złożyły zgłoszenie rejestracyjne na podstawie art. 16 ust. 1 ustawy o podatku akcyzowym i zostały zarejestrowane, a po wprowadzeniu pozytywnej stawki akcyzy na preparaty smarowych objęte pozycją CN 3403, będą chciały w zakresie tych wyrobów kontynuować swoją dotychczasową działalność, będą obowiązane do dokonania zmiany swojego zgłoszenia rejestracyjnego. W przepisie przejściowym zaproponowano miesięczny termin na dopełnienie tej formalności przez zainteresowane podmioty.

Art. 14

W związku z tym, że niniejszy projekt wprowadza zmiany w zakresie przemieszczania na terytorium kraju w ramach nabycia wewnątrzwspólnotowego lub dostawy wewnątrzwspólnotowej wyrobów akcyzowych niewymienionych w załączniku nr 2 do ustawy, opodatkowanych stawką akcyzy inną niż stawka zerowa, do których ma zastosowanie na terytorium kraju procedura zawieszenia poboru akcyzy oraz preparatów smarowych klasyfikowanych do pozycji CN 3403 i olejów smarowych o kodzie CN 2710 20 90 – przewidziano przepisy przejściowe, które umożliwią zakończenie na podstawie dotychczasowych przepisów ww. przemieszczeń rozpoczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie projektowanych zmian.

Jednocześnie w przepisie tym przewidziano regulację umożliwiającą podmiotom, które posiadają zezwolenia w zakresie olejów smarowych klasyfikowanych do kodów CN od 2710 19 71 do 2710 19 99, wydane na podstawie dotychczasowych przepisów, prowadzenie po dniu 31 sierpnia 2019 r. na podstawie tych zezwoleń również działalności w zakresie olejów smarowych o kodzie CN 2710 20 90, jednak nie dłużej niż do dnia 1 listopada 2019 r. Przedmiotowy dwumiesięczny termin umożliwi tym podmiotom uzyskanie zmiany posiadanych zezwoleń poprzez rozszerzenie ich na oleje smarowe o kodzie CN 2710 20 90.

Art. 15

Zgodnie z art. 48 ust. 10 oraz art. 59 ust. 9 ustawy o podatku akcyzowym podmioty prowadzące składy podatkowe oraz zarejestrowani odbiorcy mają obowiązek comiesięcznego informowania Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych oraz ministra właściwego do spraw finansów publicznych o nabytych paliwach, o których mowa odpowiednio w art. 48 ust. 9 i art. 59 ust. 8 ustawy o podatku akcyzowym, oraz o podmiotach, na rzecz których w danym miesiącu nabyli te paliwa. W związku z przewidzianą w projektowanej ustawie zmianą odwołania w art. 48 ust. 9 oraz art. 59 ust. 8 ustawy o podatku akcyzowym, w art. 14 zawarto regulację przejściową, która umożliwi podmiotom prowadzącym składy podatkowe oraz zarejestrowanym odbiorcom złożenie informacji o nabytych paliwach oraz o podmiotach, na rzecz których nabyli paliwa za okresy poprzedzające wejście w życie projektowanej ustawy na zasadach dotychczasowych. Oznacza to, że informacje, o których mowa w art. 48 ust. 10 oraz art. 59 ust. 9 ustawy o podatku akcyzowym składane za okresy poprzedzające wejście w życie projektowanej ustawy dotyczyły będą paliw silnikowych wymienionych w załączniku nr 2 do

ustawy o podatku akcyzowym, których wytwarzanie lub którymi obrót wymaga uzyskania koncesji, zgodnie z przepisami ustawy – Prawo energetyczne.

Art.16

W celu określeniu terminu, który będzie decydujący dla możliwości skorzystania przez podatników z zerowej stawki akcyzy, o której mowa w art. 89 ust. 1 pkt 12 lit. aa i b ustawy o podatku akcyzowym, wprowadzono regulację, zgodnie z którą przepisy dotyczące zerowej stawki akcyzy będą stosowane wobec takich wyrobów akcyzowych, w odniesieniu do których obowiązek podatkowy w podatku akcyzowym powstał po dniu ogłoszenia ustawy.

Art.17

Przepis przejściowy zawarty w art. 17 umożliwia prowadzenie ewidencji przez skład podatkowy lub zarejestrowanego odbiorcę nabywanych wewnątrzwspólnotowo wyrobów akcyzowych wymienionych w art. 103 ust. 5aa ustawy o podatku od towarów i usług na zasadach określonych w obecnie obowiązującym rozporządzeniu w sprawie ewidencji i innych dokumentacji dotyczących wyrobów akcyzowych i znaków akcyzy, nie dłużej jednak niż do 31 grudnia 2019 r. W tym terminie bowiem, zgodnie z art. 18 ust. 2 niniejszej ustawy zostanie wydane nowe rozporządzenie dostosowujące ewidencję do ww. wyrobów akcyzowych.

Art. 18

W art. 18 ust. 1 zawarto regulację przejściową pozwalającą na utrzymanie w mocy przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 33b ust. 5 ustawy o VAT przez okres niezbędny do dostosowania tych przepisów wykonawczych do zmian ustawowych.

W art. 18 ust. 2 zawarto regulację przejściową pozwalającą na utrzymanie w mocy przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 138s ustawy o podatku akcyzowym przez okres niezbędny do wydania nowych przepisów wykonawczych, jednak nie dłużej niż do 31 grudnia 2019 r.

Uzasadnienie do art. 18 ust. 3 znajduje się w części dotyczącej zmian w pakiecie paliwowym.

Zakłada się, że projektowana ustawa wejdzie w życie z dniem 1 września 2019 r. (art.19).

Projektowane przepisy wejdą w życie w dniu 1 września 2019 r., z wyjątkiem zmian przewidzianych w ustawie o podatku akcyzowym dotyczących wprowadzenia opodatkowania pozytywną stawką podatku akcyzowego preparatów smarowych objętych pozycją CN 3403 oraz rozszerzenia warunków stosowania procedury zawieszenia poboru akcyzy przy przemieszczaniu wyrobów akcyzowych niewymienionych w załączniku nr 2 do ustawy, objętych stawką akcyzy inną niż stawka zerowa na terytorium kraju w ramach nabycia wewnątrzwspólnotowego lub dostawy wewnątrzwspólnotowej.

Dla tych ostatnich przewidziano termin wejścia w życie 1 listopada 2019 r. Przesunięcie terminu wejścia w życie przedmiotowych regulacji wynika przede wszystkim z konieczności zapewnienia podmiotom prowadzącym działalność gospodarczą w zakresie preparatów smarowych czasu niezbędnego na dostosowanie się do wprowadzanych zmian, w szczególności na złożenie zgłoszenia rejestracyjnego w zakresie akcyzy, uzyskanie zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego, uzyskanie statusu użytkownika Systemu EMCS.

Ponadto dla art. 4 pkt 10, art. 5 i art. 16 zaproponowano termin wejścia w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia ustawy, co wychodzi naprzeciw postulatów podmiotów zainteresowanych niezwłocznym wejściem w życie przepisów umożliwiających stosowanie zerowej stawki akcyzy dla niektórych gazów przeznaczonych do napędu silników spalinowych. W przypadku pozostałych regulacji nie ma przeszkód do wejścia w życie w terminie wskazanym w art. 19 projektu. Wskazać przy tym należy, że regulacje zawarte w art. 9 i 10 ustawy przewidują dla podmiotów których dotyczą zmiany w prawie energetycznym 3 miesięczny okres na złożenie stosownego wniosku co umożliwi odpowiednie dostosowanie się do zmian wprowadzonych niniejszą ustawą.

Zakłada się także, że dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 32 ust. 6 ustawy uPE, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie znowelizowanego art. 32 ust. 6 ustawy, jednak nie dłużej niż przez 3 miesiące od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy. Termin ten jest potrzebny, aby minister właściwy do spraw energii mógł wydać nowe rozporządzenie po zakończeniu procesu legislacyjnego nowego rozporządzenia, który będzie mógł rozpocząć się dopiero po zakończeniu prac parlamentarnych nad ustawą nowelizującą. Umożliwi to zgodność przepisów ustawy zmienianej z brzmieniem nowego rozporządzenia, które wydane zostanie na podstawie art. 32 ust. 6 uPE, w brzmieniu ustalonym ustawą zmieniającą,

Mając na uwadze uchwałę nr 20 Rady Ministrów z dnia 18 lutego 2014 r. w sprawie zaleceń ujednolicenia terminów wejścia w życie niektórych aktów normatywnych (M. P. poz. 205), należy wskazać, że biorąc pod uwagę charakter wprowadzanych zmian (zmiany o charakterze uszczelniającym system podatkowy) zasadne jest jak najszybsze wejście tych zmian w życie.

Ocena przewidywanego wpływu projektowanej regulacji na działalność mikroprzedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców

Projektowane zmiany mają różny charakter i zakres oddziaływania, dlatego trudno jednoznacznie ocenić ich wpływ na działalność mikro-, małych i średnich przedsiębiorców. Przykładowo wyłączenie możliwości korzystania ze zwolnienia podmiotowego przez niektórych podatników spowoduje zwiększenie dla tych podatników obowiązków podatkowych (prowadzenie ewidencji, składanie deklaracji, wystawianie faktur). Ponadto rozszerzenie katalogu podmiotów zobowiązanych do uzyskania koncesji lub obowiązanych do uzyskania wpisu do rejestru podmiotów przywożących (o którym mowa w art. 32a ustawy - Prawo energetyczne) wpłynie na zwiększenie obciążeń administracyjnych tych podmiotów. Z drugiej jednak strony wprowadzenie rozwiązań mających na celu uszczelnienie systemu podatkowego, a tym samym ograniczenie nieprawidłowości w rozliczaniu podatku VAT oraz podatku akcyzowym przyczyni się do poprawy warunków prowadzenia działalności gospodarczej i poprawę pozycji konkurencyjnej uczciwych przedsiębiorstw. Rozwiązania te pozwolą na ograniczenie nieuprawnionej przewagi, jaką podmioty dopuszczające się oszustw podatkowych osiągały dotychczas nad uczciwymi podatnikami.

Wprowadzane zaś rozwiązania związane z uproszczeniem prawa oraz usunięciem niektórych zbędnych obecnie, a uciążliwych dla podatników, obowiązków (np. ułatwienia w rozliczaniu podatku od importu towarów, ograniczenie obowiązkowych elementów faktury VAT RR czy możliwość obrotu tymi dokumentami w formie elektronicznej) ułatwi prowadzenie działalności gospodarczej (usprawnienia organizacyjne i obniżenie kosztów działalności).

Stosownie do postanowień art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r., poz. 248) oraz § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006, ze zm.), projekt ustawy został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej

Rządowego Centrum Legislacji z chwilą przekazania projektu do uzgodnień z członkami Rady Ministrów.

Ustawa nie podlega notyfikacji w rozumieniu przepisów dotyczących krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych.

Ustawa jest zgodna z prawem Unii Europejskiej.

Nazwa projektu Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Finansów Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Filip Światała Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Pan Zbigniew Makowski Zastępca Dyrektora Departamentu Podatku od Towarów i Usług tel. 694-48-72; e-mail: zbigniew.makowski@mf.gov.pl Główny specjalista – Adam Długocki; tel. 694-39-63; e-mail: adam.dlugocki@mf.gov.pl	Data sporządzenia 31.05.2019 r. Źródło: Zapowiedź z expose Prawo UE (dyrektywa) – wyrok TSUE w sprawie C-308/16 Nr w wykazie prac UA37
---	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Uszczelnienie systemu podatku od towarów i usług oraz zapewnienie większej stabilności wpływów z tytułu podatku od towarów i usług, jak również zapobieganie unikaniu płacenia podatku to jeden z głównych celów prowadzonej polityki podatkowej. Taki jest również podstawowy cel niniejszego projektu, który wprowadza dodatkowe rozwiązania uszczelniające system podatku VAT oraz doprecyzowuje już wprowadzone w tym zakresie środki. Dodatkowo w projekcie proponuje się uproszczenie prawa oraz usunięcie niektórych zbytecznych obecnie, a uciążliwych dla podatników, obowiązków. Powyższe cele realizowane są poprzez zmiany w ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2018 r. poz. 2174, ze zm.) – dalej: „ustawa o VAT”, ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2019 r. poz. 900), ustawie z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2019 r. poz. 864, ze zm.) oraz ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2019 r. poz. 755, ze zm.).

Dodatkowo istnieje potrzeba uszczelnienia obrotu wyrobami akcyzowymi innymi niż wymienione w załączniku nr 2 do ustawy o podatku akcyzowym, objętymi stawką akcyzy inną niż stawka zerowa i wyeliminowania nieprawidłowości występujących w obrocie tymi wyrobami (zwłaszcza olejami smarowymi) – poprzez rozszerzenie warunków stosowania procedury zawieszenia poboru akcyzy przy przemieszczaniu tych wyrobów na terytorium kraju w ramach nabycia wewnątrzwspólnotowego lub dostawy wewnątrzwspólnotowej. Obecnie jedynym warunkiem stosowania procedury zawieszenia poboru akcyzy w takim przypadku jest dołączenie do przemieszczanych wyrobów dokumentów handlowych zamiast e-AD.

Brak efektywnego opodatkowania akcyzą preparatów smarowych klasyfikowanych do pozycji CN 3403 jest wykorzystywany przez podmioty działające w „szarej strefie” w celu unikania obowiązku podatkowego w odniesieniu do olejów smarowych mineralnych. Do niskiej jakości olejów smarowych mineralnych klasyfikowanych do pozycji CN 2710 obciążonych stawką akcyzy w wysokości 1180 zł za 1000 litrów dodawane są dodatki syntetyczne czyniące go olejem syntetycznym klasyfikowanym do pozycji CN 3403 i niepodlegającym opodatkowaniu akcyzą. Oleje smarowe klasyfikowane do pozycji CN 2710 (mineralne) oraz preparaty smarowe klasyfikowane do pozycji CN 3403 (syntetyczne) mają podobne przeznaczenie, właściwości i pełnią takie same funkcje. Pod względem technologicznym i chemicznym oba produkty to oleje smarowe posiadające często takie same parametry fizykochemiczne i użytkowe. Obciążenie jednego z nich podatkiem akcyzowym skutkuje nieprawidłowościami zmierzającymi do obejścia obowiązku podatkowego. Ponadto, oleje smarowe charakteryzują się podobnymi właściwościami fizyko-chemicznymi jak oleje napędowe, skutkującymi tym, że oleje te mogą być stosowane zamiennie (np. zastosowanie olejów smarowych do celów napędowych). Podmioty z „szarej strefy” pomimo, iż faktycznie sprzedają bądź wytwarzają dodatki do paliw lub same paliwa przeznaczone do napędu, w celu uniknięcia opodatkowania akcyzą i opłatą paliwową klasyfikują je jako preparaty smarowe do pozycji CN 3403.

Dodatkowo jest potrzeba wprowadzenia w ustawie o podatku akcyzowym zmian doprecyzowujących i uszczelniających w zakresie klasyfikacji wyrobów energetycznych wprowadzonej w ustawie o podatku akcyzowym od dnia 1 stycznia 2019 r., na mocy ustawy z dnia 9 listopada 2018 r. o zmianie niektórych ustaw w celu wprowadzenia uproszczeń dla przedsiębiorców w prawie podatkowym i gospodarczym.

Aktualnie stosowanie zerowej stawki akcyzy dla gazu ziemnego CNG i LNG oraz biogazu, wodoru i biowodoru przeznaczonych do napędu silników spalinowych uzależnione jest w przepisach od uzyskania pozytywnej decyzji Komisji Europejskiej o zgodności pomocy publicznej wynikłej ze stosowania tej stawki ze wspólnym rynkiem, co oznacza długotrwały proces notyfikacji przepisów wprowadzających tę stawkę.

Niniejszy projekt realizuje również wyrok Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w sprawie C-308/16, w którym orzeczono o braku możliwości uzależniania zwolnienia od podatku dla dostaw budynków od spełnienia warunku, zgodnie z którym pierwsze ich zasiedlenie następuje w ramach czynności podlegającej opodatkowaniu.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Proponowane niniejszą ustawą zmiany w **ustawie o VAT** nakierowane na uszczelnienie systemu VAT, dotyczą:

1. wyłączenia możliwości korzystania ze zwolnienia podmiotowego przez podatników:
 - a) dokonujących dostaw na odległość (sprzedaż internetowa) niektórych towarów wrażliwych na oszustwa – tj. towarów sklasyfikowanych według Polskiej Klasyfikacji Wyrobów i Usług w grupowaniach PKWiU 20.42.1, 26 – 28 (m.in. preparaty kosmetyczne i toaletowe, sprzęt elektroniczny i elektryczny, rtv i agd),
 - b) sprzedaż hurtowa i detaliczna części do pojazdów samochodowych i motocykli,
 - c) świadczących usługi ściągania długów;
2. doprecyzowania zakresu obowiązku rozliczania podatku VAT w obrocie produktami ropopochodnymi poprzez wprowadzenie do ustawy o VAT katalogu wyrobów co do których podatnik jest obowiązany bez wezwania naczelnika urzędu skarbowego, do obliczania i wpłacania kwot podatku na rachunek urzędu skarbowego właściwego w zakresie wpłat podatku akcyzowego, co wyeliminuje wątpliwości odnośnie do zakresu stosowania ww. przepisów;
3. zmiany w przepisach dotyczących rejestracji podatników;
4. zmian w zakresie zasad wystawiania faktur, których podstawą jest paragon fiskalny oraz korzystania z takich faktur (jednocześnie wprowadzenie stosownych sankcji w tym zakresie) mających na celu zapewnienie, że faktura wystawiona dla podatnika (oraz wykorzystana przez niego) na podstawie paragonu dokumentuje zakup dokonany przez tego podatnika.

Ponadto w przepisach **ustawy o VAT** proponuje się następujące zmiany:

1. wyłączenie z opodatkowania podatkiem VAT importu towarów w przypadku zawarcia umów między Rzeczpospolitą Polską a państwem trzecim, dotyczących budowy lub utrzymania mostów transgranicznych lub wspólnych odcinków dróg, jeżeli w odniesieniu do tej umowy wydana została stosowna decyzja derogacyjna;
2. umożliwienie podatnikom obliczenia i wykazania kwoty podatku VAT z tytułu importu towarów w dokumencie rozliczenia zamknięcia, o którym mowa w art. 175 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/2446, w przypadkach określonych w art. 324 i art. 325 rozporządzenia 2015/2447 oraz zniesienie obowiązku zawiadamiania organów o zamiarze lub rezygnacji z rozliczania VAT bezpośrednio w deklaracji podatkowej;
3. dostosowanie zwolnienia od podatku dla gier hazardowych do nowych przepisów ustawy o grach hazardowych;
4. modyfikacja przesłanek stosowania zwolnienia dla dostaw budynków, budowli i ich części, poprzez likwidację warunku, że ich zasiedlenie nastąpiło w ramach czynności podlegającej opodatkowaniu (wykorzystywanie na własne potrzeby wybudowanego przez podatnika budynku nie było uznawane za zasiedlenie) – stanowi to realizację wyroku TSUE z 16.11.2017 r. w sprawie C-308/16 Kozuba Premium Selection;
5. doprecyzowanie zasad dokonywania zwrotu nadwyżki podatku naliczonego nad należnym w przyspieszonym – 25-dniowym terminie – w zakresie dokumentowania zapłaty należności za nabyte towary lub usługi;
6. zmiana zakresu danych umieszczanych na dokumentach wystawianych przy nabywaniu produktów rolnych i usług rolniczych od rolników ryczałtowych (fakturach VAT RR) – poprzez likwidację obowiązku umieszczania na fakturach VAT RR danych dotyczących dokumentów identyfikujących dostawców produktów rolnych, jak również wprowadzenie możliwości wystawiania i przysyłania tych dokumentów w formie elektronicznej;
7. modyfikacja warunków odliczenia zryczałtowanej kwoty podatku przez nabywców produktów rolnych i usług rolniczych od rolników ryczałtowych poprzez likwidację warunku koniecznego do odliczenia przez podatnika tej kwoty w postaci zapłaty za nabyte towary lub usługi w ciągu 14 dni oraz wprowadzenie możliwości dokonywania tej zapłaty na rachunek w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej, której rolnik jest członkiem (obok istniejącego dotychczas obowiązku zapłaty na rachunek bankowy rolnika);
8. dostosowanie niektórych przepisów do wprowadzonego od 1 stycznia 2018 r. obowiązku składania deklaracji podatkowych wyłącznie za pomocą środków komunikacji elektronicznej i braku możliwości składania tą drogą wraz z deklaracją innych dokumentów;
9. wprowadzenie ułatwień dla komorników oraz organów egzekucyjnych w wywiązywaniu się przez nich z obowiązków płatnika podatku od towarów i usług w szczególności w sytuacjach gdy kontakt z podatnikiem – dłużnikiem jest utrudniony;
10. modyfikacja systemu korekt w przypadku, gdy podatnicy VAT czynni podejmą decyzję o ponownym skorzystaniu ze zwolnień, o których mowa w art. 43 ust. 1 pkt 3 albo art. 113 ust. 1 ustawy o VAT;
11. obniżenie wysokości dodatkowego zobowiązania podatkowego do 15% w przypadku, gdy podatnik złoży korektę deklaracji podatkowej po wszczęciu kontroli celno-skarbowej.

Zmiany te wprowadzają ułatwienia w prowadzeniu działalności gospodarczej i stosowaniu przez podatników przepisów podatkowych.

Proponowane natomiast zmiany w **Ordynacji podatkowej** wiążą się z uwzględnieniem Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki w katalogu podmiotów, którym mogą być udostępniane informacje objęte tajemnicą skarbową, co pozwoli mu na skuteczniejszą realizację zadań ustawowych w tym w zakresie udzielania lub cofania koncesji na obrót paliwami, czyli w obszarze narażonym na ryzyko nadużyć VAT-owskich, objętym uszczelnieniami wprowadzanymi niniejszym projektem (patrz: zmiany uszczelniające w ustawie o VAT – pkt 2 oraz zmiany w ustawie o podatku akcyzowym – poniżej).

Projekt ustawy nowelizującej w części dotyczącej **ustawy o podatku akcyzowym** zawiera propozycję odwołania do wprowadzonego do ustawy o VAT katalogu wyrobów, co do których podatnik jest obowiązany bez wezwania naczelnika urzędu skarbowego, do obliczania i wpłacania kwot podatku VAT na rachunek urzędu skarbowego właściwego w zakresie wpłat podatku akcyzowego, co zapobiegnie pojawiającym się wątpliwościom odnośnie do zakresu stosowania przepisów ustawy o podatku akcyzowym w odniesieniu do produktów ropopochodnych, które mogą być zastosowane zarówno do napędu pojazdów, jak i stanowić surowiec do produkcji innych wyrobów.

W zakresie zmian dotyczących podatku akcyzowego projekt przewiduje, że w przypadku przemieszczania na terytorium kraju w ramach nabycia wewnątrzwspólnotowego lub dostawy wewnątrzwspólnotowej wyrobów akcyzowych niewymienionych w załączniku nr 2 do ustawy, objętych stawką akcyzy inną niż stawka zerowa, warunkiem zastosowania procedury zawieszenia poboru akcyzy będzie dołączenie do tych wyrobów dokumentów handlowych (zamiast e-AD) i złożenie zabezpieczenia akcyzowego. Dodatkowo, w przypadku nabycia wewnątrzwspólnotowego ww. wyrobów akcyzowych, warunkiem objęcia ich procedurą zawieszenia poboru akcyzy na terytorium kraju będzie złożenie przez podatnika zgłoszenia o planowanym nabyciu wewnątrzwspólnotowym do właściwego naczelnika urzędu skarbowego. W wyniku wprowadzenia powyższych zmian w ustawie o podatku akcyzowym oczekuje się, iż dojdzie do uszczelnienia obrotu oraz wyeliminowania nieprawidłowości występujących w obrocie wyrobami akcyzowymi niewymienionymi w załączniku nr 2 do ustawy, objętymi stawką akcyzy inną niż stawka zerowa (zwłaszcza olejami smarowymi).

W obecnym stanie prawnym zgodnie z przepisami ustawy o podatku akcyzowym, stawka akcyzy na:

- oleje smarowe mineralne klasyfikowane do pozycji CN 2710 wynosi 1180,00 zł/1000 litrów,
- preparaty smarowe syntetyczne klasyfikowane do pozycji CN 3403, o ile nie są przeznaczone do celów opałowych czy napędowych wynosi 0 zł.

Wprowadzenie stawki akcyzy w wysokości 1.180,00 zł/1000 litrów dla preparatów smarowych objętych pozycją CN 3403 (czyli w takiej wysokości jak dla olejów smarowych z pozycji 2710) powinno wyeliminować nieprawidłowości w opodatkowaniu olejów smarowych, które często są klasyfikowane jako preparaty smarowe co skutkuje zastosowaniem zerowej stawki akcyzy. Taki proceder jest możliwy z uwagi na zbliżone właściwości fizykochemiczne tych dwóch grup wyrobów energetycznych.

Opodatkowanie preparatów smarowych objętych pozycją CN 3403 stawką akcyzy inną niż stawka zerowa będzie skutkowało tym, że wyroby te będą również musiały być, co do zasady, produkowane w składzie podatkowym. W związku z tym w projektowanych przepisach ustawy o podatku akcyzowym określono dla tych wyrobów dodatkowe warunki uzyskania zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego typu magazynowego oraz składu podatkowego prowadzonego przez operatora logistycznego.

W ustawie o podatku akcyzowym wprowadzono również zmiany doprecyzowujące i uszczelniające w zakresie klasyfikacji wyrobów energetycznych wprowadzonej w ustawie o podatku akcyzowym od dnia 1 stycznia 2019 r., na mocy ustawy z dnia 9 listopada 2018 r. o zmianie niektórych ustaw w celu wprowadzenia uproszczeń dla przedsiębiorców w prawie podatkowym i gospodarczym.

W związku z tym, iż podczas trakcie roboczych konsultacji z Komisją Europejską ustalono, że preferencje podatkowe w postaci zerowej stawki akcyzy dla niektórych gazów przeznaczonych do napędu silników spalinowych wchodzą w zakres art. 44 tzw. rozporządzenia ogólnego w sprawie wyłączeń blokowych, tj. *Rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu (Dz. Urz. UE L 187 z 26.06.2014, str. 1, z późn. zm.1)*, w celu wdrożenia ww. preferencji podatkowych strona polska powinna skorzystać z procedury wynikającej z ww. rozporządzenia unijnego i na jego podstawie przekazać Komisji Europejskiej informację na temat omawianego środka pomocy. Zmiana przepisów, które dotychczas warunkowały skorzystanie z ww. preferencji podatkowej od pozytywnej decyzji Komisji Europejskiej na warunek w postaci skorzystania z procedury wynikającej z ww. rozporządzenia powinno przyspieszyć możliwość stosowania zerowej stawki akcyzy dla niektórych gazów przeznaczonych do napędu silników spalinowych.

Projekt ustawy nowelizującej w części dotyczącej **ustawy Prawo energetyczne** zawiera doprecyzowanie definicji paliw ciekłych poprzez wskazanie, że określone wyroby stanowią paliwa bez względu na różne możliwe ich zastosowania, co pozwoli uszczelnić system koncesjonowania i nadzoru nad obrotem, produkcją i przywozem paliw. W konsekwencji rozszerzeniu ulegnie katalog podmiotów zobowiązanych do uzyskania koncesji (zmiany zakresu posiadanej koncesji) lub obowiązanych do uzyskania wpisu do rejestru podmiotów przywożących, o którym mowa w art. 32a ustawy Prawo energetyczne. W tym zakresie projekt może przyczynić się do zmniejszenia szarej strefy w obszarze przedsiębiorstw działających na rynku paliw ciekłych.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Proponowane rozwiązania mające na celu poprawę ścigalności podatku dotyczą krajowych regulacji, których wprowadzenie jest fakultatywne w UE. Działania podejmowane przez poszczególne państwa członkowskie w celu uszczelnienia systemu podatku VAT mają różny charakter i uzależnione są od rodzaju i obszaru zidentyfikowanych nadużyć.

Oleje smarowe w UE są wyrobami energetycznymi. Jednakże zgodnie z dyrektywą Rady 2003/96/WE nie są one objęte przepisami kontrolnymi oraz tymi odnoszącymi się do przemieszczania wyrobów akcyzowych określonych w dyrektywie Rady 2008/118/WE.

W niektórych państwach UE takich jak Finlandia, Włochy czy Portugalia oleje smarowe mineralne są objęte akcyzą, a na Węgrzech również kontrolą przemieszczania, ale przypadki te na chwilę obecną stanowią wyjątek od reguły

pozostawiającej oleje smarowe poza systemem akcyzowym. Natomiast oleje smarowe syntetyczne generalnie nie podlegają opodatkowaniu ani kontroli przemieszczania w krajach członkowskich za wyjątkiem Finlandii i Węgier. Taki stan rzeczy powoduje, że nabywanie olejów smarowych w sąsiednich krajach UE może być uzasadnione ekonomicznie. Wyroki TSUE mają być jednolicie stosowane we wszystkich państwach członkowskich. Zgodność krajowych rozwiązań oceniana ma być przez pryzmat tych orzeczeń.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Podatnicy podatku od towarów i usług	1. Proponowane rozwiązania, mogą dotyczyć pośrednio wszystkich podatników VAT tj.: ok. 1,6 mln podatników (stan na koniec 2017 r.). 2. Ponadto proponowane rozwiązania będą oddziaływać na podatników podatku od towarów i usług korzystających ze zwolnienia podmiotowego – ok. 19,9 tys. podmiotów.	1. Hurtownia SPR wg stanu na dzień 4.12.2018 r. 2. Hurtownia SPR wg stanu na dzień 14.01.2019 r.. Do szacunku przyjęto podatników, którzy wykazali jako podstawowy rodzaj działalności: podklasę PKD z 2004 r.: 50.30.A, 50.30.B, 50.40.Z, 52.33.Z, 52.48.A, 52.45.Z, 52.32.Z, 52.48.C, 52.61.Z, 52.63.B, 74.87.B oraz PKD z 2007 r.: 45.31.Z, 45.32.Z, 45.40.Z, 46.45.Z, 47.41.Z, 47.42.Z, 47.43.Z, 47.54.Z, 47.74.Z, 47.77.Z, 47.91.Z, 47.99.Z, 82.91.Z	Dostosowanie się podatników do proponowanych zmian prawnych. W związku z różnym charakterem i zakresem projektowanych zmian, ich wpływ na przedsiębiorców również będzie zróżnicowany – przykładowo: w niektórych sytuacjach będzie to zmniejszenie obowiązków (likwidacja obowiązku umieszczania na fakturze VAT RR numeru dowodu osobistego rolnika ryczałtowego), w niektórych zaś zwiększenie obowiązków (konieczność prowadzenia ewidencji, składania deklaracji i wystawiania faktur przez przedsiębiorców, którzy utracą prawo do zwolnienia podmiotowego).
Podatnicy podatku akcyzowego	891 aktywnych podmiotów prowadzących składy podatkowe, zarejestrowanych odbiorców jest – 729 posiadających 804 zezwolenia na nabywanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca.	System SZPROT	Dostosowanie się podatników do proponowanych zmian prawnych.
Nabywcy oraz dostawcy wewnątrzwspólnotowi wyrobów akcyzowych, niewymienionych w załączniku nr 2 do ustawy o podatku akcyzowym o stawce akcyzy innej niż stawka zerowa, objętych na terytorium kraju procedurą zawieszenia poboru akcyzy i przemieszczanych w ramach nabycia wewnątrzwspólnot	Brak danych.		Zwiększenie obciążeń administracyjnych związanych z koniecznością składania zabezpieczeń akcyzowych oraz zgłoszeń o planowanych nabyciach wewnątrzwspólnotowych wyrobów akcyzowych, niewymienionych w załączniku nr 2 do ustawy o podatku akcyzowym o stawce akcyzy innej niż stawka zerowa.

owego lub dostawy wewnątrzwspólnotowej			
Producenci, importerzy, podmioty nabywające wewnątrzwspólnotowo preparaty smarowe klasyfikowane do pozycji CN 3403	Oleje smarowe są produkowane w 93 składach podatkowych typu produkcyjnego i magazynowane 27 składach podatkowych typu magazynowego. Wyroby energetyczne klasyfikowane do pozycji CN 3403 produkowane są w 38 składach podatkowych.	System SZPROT	Zwiększenie obciążeń administracyjnych związanych z objęciem preparatów smarowych procedurą zawieszenia poboru akcyzy, obowiązkiem ich produkcji w składzie podatkowym i rozliczania ubytków.
Urzędy skarbowe, urzędy celno-skarbowe i izby administracji skarbowej	16 izb administracji skarbowej i 44 urzędy skarbowe właściwe dla podatku akcyzowego i 16 urzędów celno-skarbowych.	Rozporządzenie Ministra Finansów i Rozwoju z dnia 21 lutego 2017 r. w sprawie właściwości urzędów skarbowych i izb administracji skarbowej w zakresie akcyzy (Dz. U. poz. 371) Rozporządzenie Ministra Rozwoju i Finansów z dnia 24 lutego 2017 r. w sprawie terytorialnego zasięgu działania oraz siedzib dyrektorów izb administracji skarbowej, naczelników urzędów skarbowych i naczelników urzędów celno-skarbowych oraz siedziby dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej.	Zwiększony zakres obsługi administracyjnej związany z: - przyjmowaniem zabezpieczeń akcyzowych oraz zgłoszeń o planowanym nabyciu wewnątrzwspólnotowym wyrobów akcyzowych niewymienionych w załączniku nr 2 do ustawy o podatku akcyzowym o stawce akcyzy innej niż stawka zerowa, przemieszczanych na terytorium kraju w procedurze zawieszenia poboru akcyzy, - objęciem preparatów smarowych procedurą zawieszenia poboru akcyzy, obowiązkiem ich produkcji w składzie podatkowym i rozliczaniem ubytków.
Konsumenci preparatów smarowych klasyfikowanych do pozycji CN 3403	Brak danych.		Wprowadzenie opodatkowania preparatów smarowych może nieznacznie wpłynąć na ich cenę. Jednoznacznie wzrosną ceny m.in. olejów smarowych syntetycznych.
Prezes URE i podmioty rynku paliw ciekłych	Szacunkowo 250-300 podmiotów rynku paliw ciekłych wystąpi do Prezesa URE z wnioskiem o udzielenie koncesji albo zmianę udzielonej koncesji w związku ze zmianą definicji paliwa ciekłego Ponadto, koniecznych będzie prowadzenie ok 100 postępowań dostosowujących przez Prezesa URE z urzędu.	URE	Konieczność wystąpienia z wnioskiem do Prezesa URE przez podmioty rynku paliw ciekłych: - o udzielenie koncesji albo zmianę udzielonej koncesji - o wpis do rejestru podmiotów przywożących albo zmianę wpisu. Okresowy, zwiększony zakres obsługi administracyjnej URE związany z prowadzeniem postępowań.
5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji			
Projekt nie był przedmiotem pre-konsultacji.			

Projekt był przekazany do uzgodnień i szerokich konsultacji publicznych w miesiącu lutym 2018 r. Ze względu na charakter projektowanych zmian mających na celu przede wszystkim uszczelnienie systemu podatku VAT oraz zapewnienie stabilności wpływów budżetowych z tego tytułu wyznaczono termin 14 dni do zgłaszania uwag. Projekt został przekazany do partnerów społecznych, m.in. do: Business Centre Club, Stowarzyszenia Księgowych w Polsce, Naczelnej Rady Adwokackiej, Polskiej Izby Biegłych Rewidentów, Naczelnej Rady Zrzeszeń Handlu i Usług, Krajowej Rady Doradców Podatkowych, Krajowej Izby Gospodarczej, Pracodawców Rzeczypospolitej Polskiej, Konfederacji LEWIATAN, Krajowej Izby Radców Prawnych, Polskiej Rady Biznesu, Polskiej Izby Handlu, Polskiej Organizacji Handlu i Dystrybucji, Konferencji Przedsiębiorstw Finansowych w Polsce, Polskiego Związku Windykacji, Polskiej Izby Paliw Płynnych, Polskiej Organizacji Przemysłu i Handlu Naftowego, Związku Importerów i Producentów Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego Branży RTV i IT – ZIPSEE „Cyfrowa Polska”, Polskiej Izby Informatyki i Telekomunikacji, Związku Przedsiębiorców i Pracodawców. Raport z konsultacji i opiniowania, zawierający odniesienie się do zgłoszonych uwag został zamieszczony na BIP RCL.

W dniu 25 września 2018 r. projekt został ponownie przekazany do uzgodnień i szerokich konsultacji publicznych. Projekt został przekazany do partnerów społecznych, m.in. do: Business Centre Club, Naczelnej Rady Zrzeszeń Handlu i Usług, Konfederacji LEWIATAN, Polskiej Rady Biznesu, Polskiej Izby Handlu, Polskiej Organizacji Handlu i Dystrybucji, Polskiej Izby Paliw Płynnych, Polskiej Organizacji Gazu Płynnego, Polskiej Organizacji Przemysłu i Handlu Naftowego, Związku Przedsiębiorców i Pracodawców. Raport z konsultacji i opiniowania, zawierający odniesienie się do zgłoszonych uwag został zamieszczony na BIP RCL.

Regulacje w zakresie zastąpienia warunku ogłoszenia pozytywnej decyzji Komisji Europejskiej o zgodności pomocy publicznej ze wspólnym rynkiem dla stosowana zerowej stawki akcyzy wobec niektórych gazów przeznaczonych do napędu silników spalinowych regulacją przewidującą warunek poinformowania o tym środku pomocowym (tj. zerowej stawce akcyzy) Komisji Europejskiej przy zastosowaniu art. 44 rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 *uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu* nie były przedmiotem uzgodnień i konsultacji. Zmiany te mają na celu przyspieszenie możliwości rozpoczęcia stosowania zerowej stawki przez zainteresowane podmioty, wychodzą naprzeciw ich oczekiwaniom odnośnie zintensyfikowania działań podejmowanych przez rząd w tym zakresie. Szybkie wprowadzenie preferencji pozwoli skuteczniej walczyć ze smogiem, przyczyniając się do rozwoju rynku paliw przyjaznych środowisku.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z 2017 r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	2019	2020	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	2028	2029	Łącznie (2019-2029)
Dochody ogółem	51,5	607,2	607,2	607,2	607,2	607,2	607,2	607,2	607,2	607,2	607,2	6123,5
budżet państwa:	51,5	607,2	607,2	607,2	607,2	607,2	607,2	607,2	607,2	607,2	607,2	6123,5
wylączenie ze zwolnienia podmiotowego niektórych podatników VAT	32,3	129,0	129,0	129,0	129,0	129,0	129,0	129,0	129,0	129,0	129,0	1322,38
działania uszczelniające system (zmiany w zakresie faktur)	8,5	414,2	414,2	414,2	414,2	414,2	414,2	414,2	414,2	414,2	414,2	4150,5
opodatkowanie akcyzą wyrobów energetycznych klasyfikowanych do pozycji CN 3403	10,7	64,0	64,0	64,0	64,0	64,0	64,0	64,0	64,0	64,0	64,0	650,7
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Wydatki ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Saldo ogółem	51,5	607,2	607,2	607,2	607,2	607,2	607,2	607,2	607,2	607,2	607,2	6123,5
budżet państwa	51,5	607,2	607,2	607,2	607,2	607,2	607,2	607,2	607,2	607,2	607,2	6123,5
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Źródła finansowania	Realizacja projektowanych zadań co do zasady odbywać się będzie w ramach bieżących środków finansowych.											

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Projektowane zmiany przyniosą dodatnie skutki finansowe dla dochodów budżetu państwa z tytułu podatku od towarów i usług. W pierwszym roku obowiązywania przedmiotowych rozwiązań skutki te wyniosą ok. 51,5 mln zł, w kolejnych latach 607,2 mln zł. Powyższe dane zostały oszacowane na podstawie danych fiskalnych i statystycznych. Skutki wyłączenia ze zwolnienia podmiotowego niektórych podatników VAT¹ zostały oszacowane na podstawie danych dot. przychodów i kosztów działalności gospodarczej podatników podatku dochodowego niebędących podatnikami VAT, którzy w 2016 r. wykazali przychody od 0 do 200.000 zł. Z uwagi na to, że działalność podatników wybranych wg wskazanych PKD może dotyczyć również innych towarów niż wymienionych w projektowanej zmianie, przychody i koszty zmniejszono o 20%. Dodatni skutek budżetowy z tytułu tego rozwiązania może być wyższy. Skutki działań uszczelniających system (zmiany w zakresie faktur) zostały oszacowane na podstawie danych statystycznych dot. konsumpcji finalnej gospodarstw domowych, gdzie od 2020 r. założono ok. 0,3% wzrost podatku należnego z tytułu wprowadzenia zmian w zakresie dotyczącym faktur wystawianych dla podatników na podstawie paragonów. Z danych zgromadzonych przez Dział ds. Wyrobów Energetycznych Śląskiego Urzędu Celno-Skarbowego w Katowicach wynika, że w okresie I - III kwartał 2017 r. wyprodukowano w sumie 40 665 941 litrów wyrobów energetycznych klasyfikowanych do pozycji CN 3403. Przy założeniu, że wyrób ten podlegałby stawce akcyzy w wysokości 1180 zł/1000 l, szacuje się, iż roczne wpływy do budżetu państwa z tytułu akcyzy wzrosłyby ok. 64 mln zł. W zakresie zmian w ustawie Prawo energetyczne należy przyjąć, że projekt powinien korzystnie wpłynąć na sektor finansów publicznych. Zmiana definicji paliw ciekłych przyczyni się do pewności co do treści normy prawnej, która podlega spornym interpretacjom w zakresie postępowań o udzielenie koncesji oraz wpisowi do rejestru podmiotów przywożących przez Prezesa URE. W konsekwencji, projekt może przyczynić się do zmniejszenia szarej strefy w obszarze przedsiębiorstw działających na rynku paliw ciekłych.
--	---

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z 2015 r.)	duże przedsiębiorstwa	95	95	95	95	95	95	570
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Projektowane zmiany mają różny charakter i zakres oddziaływania. Przykładowo wyłączenie możliwości korzystania ze zwolnienia podmiotowego przez niektórych podatników spowoduje zwiększenie dla tych podatników obowiązków podatkowych (prowadzenie ewidencji, składanie deklaracji, wystawianie faktur), co wiąże się z dodatkowymi kosztami dla tych podatników. Szacuje się, że mogą one rocznie kształtować się w wysokości ok. 95 mln zł. Ponadto rozszerzenie katalogu podmiotów zobowiązanych do uzyskania koncesji lub obowiązanych do uzyskania wpisu do rejestru podmiotów przywożących (o którym mowa w art. 32a ustawy - Prawo energetyczne) wpłynie na zwiększenie obciążeń administracyjnych tych podmiotów. Szacuje się, że z wnioskami o udzielenie lub zmianę koncesji wystąpi ok 250 – 300 przedsiębiorców. Ponadto przewiduje się wszczęcie z urzędu około 100 postępowań dostosowujących brzmienie udzielonych koncesji do przepisów rozporządzenia w sprawie statystyki energii. Z drugiej strony niektóre z rozwiązań spowodują zmniejszenie obowiązków i kosztów (np. uproszczenia w rozliczaniu podatku od importu towarów czy też możliwość przysyłania faktur VAT RR drogą elektroniczną). Zwiększenie obciążeń administracyjnych związanych: - ze składaniem zabezpieczeń akcyzowych oraz zgłoszeń o planowanym nabyciu wewnątrzwspólnotowym w przypadku wyrobów akcyzowych niewymienionych w załączniku nr 2 do ustawy o podatku akcyzowym o stawce akcyzy innej niż stawka zerowa, objętych na terytorium kraju procedurą zawieszenia poboru						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							

¹ Do szacunku przyjęto podatników, którzy wykazali jako podstawowy rodzaj działalności: podklasę PKD z 2004 r.: 52.48.A, 52.45.Z, 52.32.Z, 52.48.C, 52.61.Z, 52.63.B, 74.87.B oraz PKD z 2007 r.: 47.41.Z, 47.42.Z, 47.43.Z, 47.54.Z, 47.74.Z, 47.77.Z, 47.91.Z, 47.99.Z, 82.91.Z.

		akcyzy i przemieszczanych w ramach nabycia wewnątrzwspólnotowego lub dostawy wewnątrzwspólnotowej, - z objęciem preparatów smarowych procedurą zawieszenia poboru akcyzy, obowiązkiem ich produkcji w składzie podatkowym i rozliczania ubytków.
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Wprowadzenie opodatkowania preparatów smarowych może nieznacznie wpłynąć na ich cenę.
	osoby starsze i niepełnosprawne	Regulacje zawarte w przedmiotowym projekcie nie mają wpływu na osoby starsze oraz osoby niepełnosprawne.
Niemierzalne	Sektor przedsiębiorstw niefinansowych	
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Wprowadzenie rozwiązań mających na celu uszczelnienie systemu podatkowego, a tym samym ograniczenie nieprawidłowości w rozliczaniu podatku VAT przyczyni się do poprawy warunków prowadzenia działalności gospodarczej przez uczciwych podatników. Działania te pozwolą na ograniczenie działań podatników zaangażowanych w nieuczciwą działalność, co przyczyni się do ograniczenia nieuczciwej konkurencji. Ceny detaliczne preparatów smarowych (m.in. olejów silnikowych syntetycznych) należą do kategorii cen umownych, tj. ustalanych w oparciu o mechanizmy rynkowe. Jakkolwiek wpływ podatku akcyzowego na poziom cen jest bezsporny, to nie jest on jedynym elementem determinującym ich zmianę. Mnogość i złożoność czynników warunkujących wysokość omawianych wyrobów, zwłaszcza tych pozostających po stronie producentów i podmiotów biorących udział w ich obrocie handlowym, utrudniają precyzyjne określenie ich poziomu. Przewiduje się, iż wprowadzenie jednolitej stawki akcyzy na oleje smarowe mineralne i syntetyczne może nieznacznie wpłynąć na cenę olejów smarowych syntetycznych. Ostateczna weryfikacja przyjętego poziomu cen wyrobów odbywa się na poziomie konsumenta, zatem producenci i podmioty uczestniczące w obrocie tymi wyrobami muszą brać pod uwagę również element akceptacji tych cen przez konsumentów.	

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy
☒ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☒ zwiększenie liczby dokumentów ☒ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☒ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy

Komentarz: Zniesienie obowiązku zawiadamiania organów o zamiarze i rezygnacji z korzystania z rozliczania podatku bezpośrednio w deklaracji podatkowej oraz umożliwienie obliczenia i wykazania kwoty podatku VAT z tytułu importu towarów w dokumencie rozliczenia zamknięcia, spowoduje zmniejszenie liczby dokumentów i skróci czas załatwiania spraw.

Z kolei, ograniczenie możliwości korzystania ze zwolnienia podmiotowego spowoduje zwiększenie obowiązków dla niektórych podatników, np. konieczność składania deklaracji podatkowych (od 2018 r. wszyscy podatnicy mają obowiązek składania deklaracji w formie elektronicznej). Rozszerzenie katalogu podmiotów zobowiązanych do uzyskania koncesji lub obowiązanych do uzyskania wpisu do rejestru podmiotów przywożących (o którym mowa w art. 32a ustawy - Prawo energetyczne) wpłynie na zwiększenie liczby procedur, które te podmioty będą musiały zastosować.

Nastąpi zwiększenie obciążeń administracyjnych związanych:

- ze składaniem zabezpieczeń akcyzowych oraz zgłoszeń o planowanym nabyciu wewnątrzwspólnotowym w przypadku wyrobów akcyzowych niewymienionych w załączniku nr 2 do ustawy o podatku akcyzowym o stawce akcyzy innej niż stawka zerowa, objętych na terytorium kraju procedurą zawieszenia poboru akcyzy i przemieszczanych w ramach nabycia wewnątrzwspólnotowego lub dostawy wewnątrzwspólnotowej,
- z objęciem preparatów smarowych procedurą zawieszenia poboru akcyzy, obowiązkiem ich produkcji w składzie podatkowym i rozliczania ubytków,
- z jednorazowym obowiązkiem przekazania do dnia 10 września 2019 r. właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego informacji o preparatach smarowych objętych pozycją CN 3403, w stosunku do których powstał obowiązek podatkowy przed dniem 1 września 2019 r., i które przed tym dniem nie znajdowały się w sprzedaży hurtowej lub detalicznej.

9. Wpływ na rynek pracy		
Charakter proponowanych zmian nie powinien wpływać na zmianę układu funkcjonowania rynku pracy.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Charakter proponowanych zmian nie będzie miał wpływu na pozostałe obszary.	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Przewiduje się, że projektowane przepisy wejdą w życie w dniu 1 września 2019 r., z wyjątkiem zmian przewidzianych w ustawie o podatku akcyzowym dotyczących stosowania zerowej stawki akcyzy dla gazu ziemnego LNG, CNG oraz wodoru, biowodoru i biogazu dla których przewidziano termin wejścia w życie pod dniem ogłoszenia ustawy oraz dotyczących wprowadzenia opodatkowania pozytywną stawką podatku akcyzowego preparatów smarowych objętych pozycją CN 3403 oraz rozszerzenia warunków stosowania procedury zawieszenia poboru akcyzy przy przemieszczaniu na terytorium kraju w ramach nabycia wewnątrzwspólnotowego lub dostawy wewnątrzwspólnotowej wyrobów akcyzowych niewymienionych w załączniku nr 2 do ustawy, objętych stawką akcyzy inną niż stawka zerowa. Dla tych ostatnich przewidziano termin wejścia w życie 1 listopada 2019 r. uwzględniając konieczność zapewnienia podmiotom czasu niezbędnego na dostosowanie się do wprowadzanych zmian.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Z uwagi na charakter proponowanych zmian nie przewiduje się ewaluacji projektu. Możliwa ewaluacja efektów projektu będzie dotyczyła funkcjonowania w praktyce wprowadzonych rozwiązań prawnych.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
Brak.		

RAPORT Z KONSULTACJI

projektu ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw (numer w wykazie UA37)

1. Omówienie wyników przeprowadzanych konsultacji publicznych.

l.p.	Przepis	Podmiot zgłaszający uwagi	Treść uwagi	Sposób rozpatrzenia uwagi/uzasadnienie
1.	Art. 1 pkt 4 projektu (art. 30a ust. 2a i 2b ustawy o VAT)	Polska Organizacja Przemysłu i Handlu Naftowego	W projektowanym art. 30a ust. 2a i 2b wskazuje się, że do ustalenia podstawy opodatkowania stosuje się ceny z Biuletynu MF, natomiast nadal w przepisach nie pojawia się jednoznaczne uregulowanie zasad ustalania podstawy opodatkowania w przypadku, gdy w przedmiotowym biuletynie brak jest publikacji ceny dla danej grupy produktów. Obecna praktyka opiera się wyłącznie o stanowisko (wyjaśnienia) Ministerstwa Finansów, zgodnie z którym, w takich przypadkach powinno stosować się cenę transakcyjną. Mając na uwadze cel tej nowelizacji POPIHN postuluje uregulowanie tej reguły działania na poziomie ustawowym co powinno wyeliminować wszelkie wątpliwości, w przypadku braku publikacji cen w Biuletynie MF.	Uwaga niezasadna. Należy zwrócić uwagę, że zarówno obecne przepisy ustawy o VAT, jak również projektowane w tym zakresie nowe regulacje, w celu obliczenia i wpłacenia kwot podatku - w przypadku WNT paliw, o którym mowa w art. 103 ust. 5a, przewidują dwie metody ustalania podstawy opodatkowania – zasadę ogólną (określona w art. 30a ust. 1 ustawy o VAT) oraz tzw. metodę uproszczoną (określona w art. 30a ust. 2a-2b ustawy o VAT). Reguła ogólna w przypadku określania podstawy opodatkowania w przypadku WNT, w tym WNT paliw silnikowych, zawarta została w art. 30a ust. 1, zgodnie z którym do ustalenia podstawy opodatkowania w przypadku wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów, w tym również dokonywanego na podstawie art. 12a ust. 4-6, stosuje się odpowiednio art. 29a ust. 1, 6, 7, 10 i 11. Oznacza to, że podstawą opodatkowania WNT, w tym WNT paliw silnikowych, jest wszystko, co stanowi zapłatę, którą dostawca otrzymał lub ma otrzymać oraz podatki, cła, opłaty i inne należności o podobnym charakterze, z wyjątkiem samego VAT, a także koszty dodatkowe, takie jak prowizja, koszty opakowania, transportu i ubezpieczenia, pobierane przez dokonującego dostawy. Do podstawy opodatkowania nie wlicza się natomiast kwot rabatów, opustów czy obniżek cen. Ustalenie tzw. uproszczonej podstawy opodatkowania dokonywane jest na podstawie art. 30a ust. 2a-2b ustawy o VAT, z uwzględnieniem cen paliw publikowanych na BIP MF. Stosowanie tej metody nie ma charakteru obligatoryjnego, lecz fakultatywny. Nie jest zatem prawdą, że obecna praktyka opiera się wyłącznie o stanowisko (wyjaśnienia) Ministerstwa Finansów, zgodnie z którym, w przypadku braku takich przypadkach powinno stosować się cenę transakcyjną. Wyjaśnienia MF „Opodatkowanie VAT transakcji wewnątrzwspólnotowego nabycia paliw silnikowych” zamieszczone na stronie internetowej Ministerstwa Finansów, mają zatem swoją podstawę w art. 30a ust. 1 ustawy o VAT. Reasumując, nie jest zasadne dodatkowe regulowanie na poziomie ustawowym kwestii obliczania podstawy opodatkowania w przypadku braku publikacji cen paliw w BIP MF, z uwagi na fakt, że ustawa o VAT zawiera już takie regulacje w przepisie art. 30a ust. 1.
2.	Art. 1 pkt 15 projektu (art. 103 ust. 5a, 5aa i 5ab ustawy o VAT)	Polska Organizacja Przemysłu i Handlu Naftowego	W ramach art. 1 projektu ustawy zmianie ulega zapis art. 103 ust. 5aa ustawy o podatku VAT, który wprowadza rozszerzony katalog wyrobów, dla których płatność VAT przy wewnątrzwspólnotowym nabyciu towarów ma podlegać specjalnym zasadom określonym w art. 103 ust. 5a tzw. „przyspieszonej płatności VAT”. W tym miejscu należy stwierdzić, że do budowy katalogu tych wyrobów (paliw ciekłych), w sposób nie do końca zrozumiały i nieprecyzyjny użyto równocześnie reżimu opartego o systematykę nomenklatury scalonej, jakości paliw, biopaliw ciekłych oraz samej ustawy akcyzowej. W tym miejscu POPIHN stwierdza, że taki sposób definiowania paliw ciekłych może rodzić trudności w prawidłowym	Uwagi częściowo zasadne. Zaproponowana rozszerzona wersja katalogu produktów mających zostać objętymi mechanizmami dotychczasowego pakietu paliwowego ma na celu uszczelnienie tego systemu. W szczególności dotyczy to m.in. tzw. paliw opałowych. Proponowane brzmienie katalogu produktów objętych tymi mechanizmami opiera się na wymienieniu w art. 103 ust. 5aa ustawy o VAT pkt 1-8 precyzyjnego katalogu rodzajów produktów o potencjalnym zastosowaniu paliwowym, a następnie rozszerzeniu tego precyzyjnego

		rozpoznaniu specjalnego trybu płatności podatku VAT. Dotyczy to w szczególności ostatniej kategorii tych wyrobów zdefiniowanych poprzez odesłanie do zbiorczej kategorii wyrobów wymienionych w załączniku nr 1 do ustawy o podatku akcyzowym, bez względu na ich kod CN. Należy także stwierdzić że taka konstrukcja przedmiotowego katalogu tych wyrobów powoduje, że te same wyroby występują równocześnie w kilku pozycjach wskazanych w projektowanym brzmieniu ust.5aa. Tytułem przykładu można podać olej napędowych o kodzie CN 27101943 i 27102011 który jest równocześnie paliwem ciekłym według reżimu ustawy o jakości paliw. Taka sama zależność występuje w przypadku benzyn silnikowych o kodzie CN 27101245 i 27101249 które są drugim rodzajem paliw ciekłych według reżimu ustaw jakościowej. Podobne krzyżowanie się zakresów tych katalogów występuje dla biopaliw ciekłych dla których zgodnie z nomenklaturą scaloną np. mieszanki olejów napędowego z 20% zawartością estrów tzw. BIO 20 są dopuszczane do obrotu w Polsce pod kodem CN oleju napędowego. Odwołanie się w ramach jednego katalogu produktów do kilku reżimu definiujących w różny sposób i dla różnych celów paliwa ciekłe (biopaliwa ciekłe) oznacza, że każda zmiana (rozszerzenie\ zawężenie tych definicji) oznaczać będzie kwalifikację tych paliw do obowiązku przyspieszonej płatności VAT lub wypadnięcie z tego obowiązku, co nie sprzyja sprawnemu stosowaniu tego rozwiązania. Mając na uwadze liczne trudności z takim sposobem definiowania wyrobów podlegających szybkiej płatności VAT, POPIHN zwraca uwagę na dwa elementy ściśle powiązane z tym mechanizmem, a będące częścią składową pakietu paliwowego: a. Uszczelnianą w ramach przedmiotowej nowelizacji definicją paliw ciekłych w rozumieniu prawa energetycznego, (wyłączenie kryterium przeznaczenia dla definiowania paliw ciekłych), dla których określone rodzaje działalności wymagają uzyskania koncesji lub wpisu do rejestru podmiotów przywożących, a zwłaszcza koncesji na obrót paliwami ciekłymi z zagranicą b. Powiązania możliwości dokonania WNT tych wyrobów akcyzowych przez usługowo działający skład podatkowy lub zarejestrowanego odbiorcę z obowiązkiem posiadania przez ich klientów koncesji na obrót paliwami ciekłymi z zagranicą. Dlatego też POPIHN poddaje pod rozwałę ujednolicenie i ściśle powiązanie wymogu tzw. przyspieszonej płatności VAT z wymaganiami koncesyjnymi oraz zasadami funkcjonowania składów podatkowych i zarejestrowanych odbiorców w tym zakresie. Istota tej propozycji zakłada, aby katalog wyrobów proponowanych w art.103 ust.5aa był tożsamy z katalogiem paliw ciekłych wymagających uzyskania koncesji na obrót paliwami ciekłymi z zagranicą, a który obecnie jest określony na podstawie prawa energetycznego w § 1 rozporządzenia Ministra Energii z dnia 15 grudnia 2016 r. w sprawie szczegółowego wykazu paliw ciekłych, których wytwarzanie, magazynowanie lub przeładunek, przesyłanie lub dystrybucja, obrót, w tym obrót z zagranicą, wymaga koncesji oraz których przywóz wymaga wpisu do rejestru podmiotów przywożących. Obecnie paliwami ciekłymi wymagającymi posiadania koncesji na obrót paliwami ciekłymi z zagranicą są: 1) półprodukty rafineryjne: 2710 12 11, 2710 12 15, 2710 19 11, 2710 19 15, 2710 19 31, 2710 19 35, 2710 19 51, 2710 19 55; 2) gaz płynny (LPG): 2711 12, 2711 13, 2711 14 00, 2711 19 00, z wyłączeniem mieszanin propanu-butanu uzyskiwanych w procesach uzdatniania płynów złożowych; 3) benzyny pirolityczne: 2710 12 11, 2710 12 15; 4) benzyny silnikowe: 2710 12 25, z wyłączeniem benzyn lakowych i przemysłowych, 2710 12 41, 2710 12 45, 2710 12 49, 2710 12 51, 2710 12 59, 2710 12 90, 2207 20 00; 5) benzyny lotnicze: 2710 12 31; 6) paliwa typu benzyny do silników odrzutowych: 2710 12 70; 7) paliwa typu nafty do silników odrzutowych: 2710 19 21; 8) oleje napędowe: 2710 19 43, 2710 20 11; 9) lekkie oleje opałowe i pozostałe oleje napędowe: 2710 19 46, 2710 19 47, 2710 19 48, 2710 20 15, 2710 20 17, 2710 20 19; 10) ciężkie oleje opałowe: 2710 19 62, 2710 19 64, 2710 19 68, 2710 20 31, 2710 20 35, 2710 20 39, 2710 20 90; 11) biopaliwa płynne (ciekle):	katalogu o dalsze, bardziej ogólne kategorie produktów paliwowych ujętych w pkt 9-11, na wypadek gdyby nie zostały one ujęte w katalogu precyzyjnym. Proponowane odwołania w pkt 8-9 do kategorii pojęciowych z dwóch dalszych ustaw ma na celu objęcie mechanizmami pakietu paliwowego ewentualnych innych niż wymienione w katalogu precyzyjnym (pkt 1-8) wyrobów. Systematykę paliw ciekłych oraz biopaliw ciekłych (zależnie od procentowego udziału biokomponentów) precyzyjnie reguluje ustawa o biokomponentach i biopaliwach ciekłych. Ponieważ ustawa ta zawiera definicję biopaliw ciekłych, ale w zakresie paliw ciekłych sama odwołuje się do ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, aby z jednej strony posługiwać się precyzyjną siatką pojęciową, ale jednocześnie aby uniknąć „odwołania do odwołania” (zgodnie z zasadami technik legislacyjnych), najbardziej zasadne pozostaje wprowadzenie obu powyższych odwołań. Z oczywistych powodów w niektórych przypadkach katalogi te (definicje ogólne pkt 9-11) mogą obejmować swoim zakresem również niektóre wyroby z części precyzyjnej (pkt 1-8), taka też jest bowiem istota ujęcia ich w art. 103 ust. 5aa, tzn. aby „uszczelniały” one ten katalog, gdyby np. na rynku pojawił się wyrób niezawierający się w części precyzyjnej katalogu. Z uwagi na powyższe uwagi dotyczące budowy katalogu paliw należy uznać z niezasadne.
--	--	---	--

		a) 3826 00 10, z wyłączeniem estrów metylowych stanowiących dodatki do paliw ciekłych, b) inne niż wymienione w lit. a biopaliwa płynne (ciekle) bez względu na kod CN, z wyłączeniem biopaliw płynnych stanowiących dodatki do paliw ciekłych. Takie rozwiązanie - przy założeniu wyłączenia kryterium przeznaczenia dla definiowania paliw ciekłych w prawie energetycznym - pozwoli na szybką i możliwie precyzyjną identyfikację wyrobów podlegających równocześnie wymogom prawa energetycznego, ustawy o podatku akcyzowym i ustawy o podatku VAT w zakresie trybu przyspieszonej płatności. Do rozważenia pozostaje utrzymanie wskazanej w projekcie kategorii zamykającej katalog wyrobów podlegających przyspieszonej płatności VAT. Zdaniem POPIHN biorąc pod uwagę wymagania koncesyjne oraz jakościowe ograniczającej możliwości legalnego wprowadzenia na rynek nietypowych paliw napędowych, dla bezpieczeństwa i pewności stosowania trybu przyspieszonej płatności VAT, konieczne jest doprecyzowanie katalogu domykającego wyroby objęte tą procedurą. W szczególności wskazanie wprost, czy dotyczy to produktów nietypowych które zostały przeznaczone\ zaoferowane do celów napędowych oraz możliwie precyzyjne określenie momentu w ramach procedury WNT kiedy taka zmiana przeznaczenia na paliwa silnikowe produktów pierwotnie nie przeznaczonych do napędu pojazdów, będzie decydować o klasyfikacji tych produktów pod szybszą płatność podatku VAT. Jak już zostało wskazane w niniejszej uwadze, katalog wyrobów objętych obowiązkiem posiadania koncesji powinien być tożsamy z katalogiem wyrobów objętych przyspieszonym VAT. Należy mieć jednak na uwadze, że proponowane rozwiązanie przewiduje określanie wyrobów objętych obowiązkiem posiadania koncesji w rozporządzeniu, podczas gdy katalog wyrobów objętych przyspieszonym VAT będzie określony w ustawie. W praktyce może więc dojść do sytuacji, w której katalog wyrobów objętych obowiązkiem koncesji (określonych w rozporządzeniu) byłby węższy niż katalog wyrobów wskazanych w art. 103 ust. 5aa ustawy o VAT. W takim przypadku mogłoby dojść do sytuacji w której podmiot prowadzący usługowy skład podatkowy nie mógłby dokonać nabycia wewnątrzwspólnotowego tych wyrobów na rzecz kontrahenta ze względu na treść projektowanego art. 48 ust. 9 ustawy akcyzowej, ponieważ właściciel tego wyrobu nie miałby koncesji, gdyż nie mógłby jej uzyskać. O ile powyższa sytuacja nie powinna mieć miejsca, to POPIHN proponuje modyfikację art. 48 ust. 9 ustawy akcyzowej w taki sposób, aby uniknąć negatywnych skutków takiej hipotetycznej sytuacji. Mianowicie, proponujemy następującą treść art. 48 ust. 9 ustawy akcyzowej: „9. Podmiot prowadzący skład podatkowy może dokonać nabycia wewnątrzwspólnotowego wyrobów akcyzowych, określonych w art. 103 ust. 5aa ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2017 r. poz. 1221 i 2491 oraz z 2018 r. poz. 62, 86, 650, 1499, 1629 i 1669), na rzecz innego podmiotu, pod warunkiem że podmiot, na rzecz którego nabywane są te wyroby, łącznie spełnia następujące warunki: 1) posiada koncesję na obrót paliwami ciekłymi z zagranicą, jeżeli jest wymagana, 2) jest właścicielem nabywanych wyrobów akcyzowych; 3) posiada: a) siedzibę lub miejsce zamieszkania na terytorium kraju i nabywa te wyroby akcyzowe na potrzeby prowadzenia działalności gospodarczej na terytorium kraju albo b) oddział z siedzibą na terytorium kraju utworzony na warunkach i zasadach określonych w ustawie z dnia 6 marca 2018 r. o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i nabywa te wyroby akcyzowe na potrzeby prowadzenia działalności gospodarczej na terytorium kraju przez ten oddział; 4) przekaze podmiotowi prowadzącemu skład podatkowy numer identyfikacji podatkowej poprzedzony kodem PL użyty na potrzeby podatku od towarów i usług przy przemieszczaniu na terytorium kraju wyrobów akcyzowych”.	Przepis art. 48 ust. 9 u.p.a. zostanie zmodyfikowany.
--	--	--	--

3.	Art. 1 pkt 16 projektu (art. 105b ust. 1 pkt 5 ustawy o VAT)	Polski Związek Przemysłu Kosmetycznego	Objęcie przyspieszonym VAT-em wewnątrzwspólnotowego nabycia alkoholu skażonego a) Projektowany stan prawny Projekt zakłada znalezienie ustawy o VAT poprzez wskazanie katalogu wyrobów, których wewnątrzwspólnotowe nabycie zostanie objęte mechanizmem przyspieszonego rozliczenia. W tym celu Ustawodawca do art. 103 dodał ust. 5aa, który w pkt 2 wskazuje, iż takim obowiązkiem zostaną objęte: „benzyny silnikowe (CN 2710 12 25 0 z wyłączeniem benzyn lakowych i przemysłowych, CN 2710 12 41, CN 2710 12 45, CN 2710 12 49, CN 2710 12 51, CN 2710 12 59, CN 2710 12 90, CN 2207 20 00);” Ponadto jak wynika z projektowanego ust. 5ab do m.in. wyżej wskazanych wyrobów stosuje się klasyfikację w układzie odpowiadającym Nomenklaturze Scalonej (CN) zgodną z rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.Urz. WE L 256 z 07.09.1987, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 2, t.2, str. 382, z późn. zm.). Zmiany w Nomenklaturze Scalonej (CN) nie powodują zmian w podatku, o którym mowa w ust. 5a jeżeli nie zostały określone w niniejszej ustawie. W Nomenklaturze Scalonej pod kodem CN 2207 20 00 wskazano: „Alkohol etylowy i pozostałe wyroby alkoholowe, o dowolnej mocy, skażone”. Taki stan rzeczy wskazuje zatem, że w świetle projektowanej ustawy każdy alkohol skażony – również nie będący wykorzystywany jako paliwo ani jako komponent paliwa – zostanie objęty mechanizmem przyspieszonego rozliczenia VAT. W ocenie Związku projektowane przepisy w przedstawionym zakresie dalece wykraczają poza realizowany cel jakim jest walka z szarą strefą, która powoduje uszczuplenia budżetowe związane ze sprowadzeniem na krajowy rynek paliw silnikowych. Związek obawia się, że organy podatkowe kierując się wyłącznie literalnym brzmieniem regulacji, pomijając przy tym cel Ustawodawcy będą wyrażały przekonanie, że przyspieszonemu rozliczeniu VAT podlega również wewnątrzwspólnotowe nabycie alkoholu skażonego wykorzystywanego do produkcji kosmetyków. Tymczasem ustawa ma na celu objąć takim mechanizmem wyroby będące paliwami tj. wyrobami wykorzystywanymi do napędu. Wskazuje na to nie tylko sklasyfikowanie w pkt 2 alkoholu skażonego do kategorii benzyn silnikowych, ale również cały katalog wymienionych w ust. 5aa wyrobów (benzyny lotnicze, oleje napędowe, paliwa typu benzyny do silników odrzutowych etc.), które ewidentnie mają charakter paliwowy i służą do napędu. Co istotne, Związek zaznacza, że projektowana ustawa potocznie określana jest mianem „pakietu paliwowego” w efekcie powinna obejmować swoim zakresem wyłącznie wyroby wykorzystywane jako paliwo tj. do napędu bądź jako komponent paliw. Związek świadomy jest, że intencją Ustawodawcy było objęcie jak najszerzego katalogu wyrobów stanowiących paliwa, aczkolwiek z wyłączeniem produktów, które nimi nie są. Związek wierzy, że celem Ustawodawcy nie było objęcie przyspieszonym mechanizmem VAT rozliczenia nabycia wewnątrzwspólnotowego alkoholu skażonego wykorzystywanego w przemyśle kosmetycznym, który nie jest obszarem nadużyć podatkowych. b) Proponowane rozwiązanie Biorąc powyższe pod uwagę, w ocenie Związku Ustawodawca w art. 103 ust. 5aa pkt 2 powinien rozważyć wskazanie, że mechanizmem przyspieszonego VAT zostanie objęte wewnątrzwspólnotowe nabycie benzyn silnikowych sklasyfikowanych do kodu CN 2207 20 00 12, który obejmuje „Alkohol etylowy i pozostałe wyroby alkoholowe, o dowolnej mocy, skażone” przeznaczony do użycia jako paliwo”. Zastosowanie powyższego rozwiązania z jednej strony pozwoli Ustawodawcy realizować założony cel tj. objąć mechanizmem przyspieszonego rozliczenia VAT alkoholu będącego paliwem (benzyną silnikową) przy jednoczesnym wyłączeniu alkoholu skażonego niebędącego paliwem, który jest wykorzystywany w branży kosmetycznej.	Uwaga niezasadna. Propozycja, aby w projektowanym art. 103 ust. 5aa pkt 2 wskazać, że mechanizmem przyspieszonego VAT zostanie objęte wewnątrzwspólnotowe nabycie benzyn silnikowych sklasyfikowanych do kodu CN 2207 20 00 12, który obejmuje „Alkohol etylowy i pozostałe wyroby alkoholowe, o dowolnej mocy, skażone, przeznaczony do użycia jako paliwo”, może powodować, że nieuczciwe podmioty będą deklarowały alkohol o innym przeznaczeniu niż przeznaczenie do użycia jako paliwo, w celu ominięcia tego przepisu. Dotychczasowe doświadczenia kontrolne wskazują, iż to właśnie różnice w traktowaniu towarów ze względu na przeznaczenie - różnice w opodatkowaniu, w stawkach czy zwolnieniu (np. olej smarowy, olej opałowy), wykorzystywane są przez nieuczciwe podmioty.
4.	Art. 1 pkt 17 projektu	Polska Organizacja	W 106b ust. 4 należy dodać zdanie na końcu:	Uwaga niezasadna.

	<i>(art. 106b ust. 4 i 5 ustawy o VAT)</i>	Handlu i Dystrybucji	„W przypadku gdy wartość paragonu brutto nie przekracza kwoty 450 zł albo kwoty 100 euro, taki paragon zawierający numer identyfikacji podatkowej nabywcy, stanowi fakturę w rozumieniu art. 106e ust. 5 pkt 3 ustawy”. Uzasadnienie zmiany: Celem dodania tego zdania jest zapisanie wprost w treści przepisu, że paragon z NIP o wartości brutto poniżej 450 zł albo 100 euro stanowi fakturę uproszczoną i nie będzie trzeba do niej wystawiać dodatkowo „zwykłej” faktury. Faktury standardowe będą wystawiane dodatkowo tylko dla paragonów przekraczających limit 450 zł albo 100 euro.	Wprowadzenie proponowanego zapisu do art. 106b ust. 4 ustawy o podatku od towarów i usług może budzić wątpliwości w wykładni art. 106e ust. 5 pkt 3 tej ustawy, który określa jakich elementów może nie zawierać faktura. w której należność ogółem nie przekracza kwoty 450 zł albo kwoty 1000 euro. Jeśli podatnik wystawi paragon, który spełnia warunki określone w art. 106e ust. 5 pkt 3 ustawy, w tym będzie zawierał NIP nabywcy, to jest to wystarczająca podstawa prawna do uznania, że dokument taki będzie fakturą. Wprowadzenie dodatkowego zapisu o tej treści w art. 106b ust. 4 ustawy o podatku od towarów i usług jest nadmiarowe i jak wskazano wyżej będzie budziło wątpliwości w wykładni art. 106e ust. 5 pkt 3 tej ustawy.
		Polska Organizacja Przemysłu i Handlu Naftowego	Obowiązek umieszczania NIP nabywcy na paragonie fiskalnym jako warunek do wystawienia faktury VAT na żądanie nabywcy – postulujemy, aby ten przepis wszedł w życie jednocześnie z wprowadzeniem nowych drukarek fiskalnych on-line (zapis zawarty w projekcie ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz ustawy – Prawo i miarach (druk 2503) . W przeciwnym wypadku niektóre kasy fiskalne będzie trzeba wymieniać 2 razy, co niesłoby ze sobą znaczne koszty oraz problemy organizacyjne.	Uwaga niezasadna. Należy podkreślić, że co do zasady, ewidencja przy zastosowaniu kas służy do ewidencjonowania sprzedaży na rzecz osób fizycznych nieprowadzących działalności gospodarczej oraz rolników ryczałtowych, nie zaś dla podatników VAT (paragon jest przeznaczony dla klienta, który nie jest podatnikiem). Nie ma konieczności wymiany kas rejestrujących także z tego powodu, że w stosunku do nabywców, którzy okażą się podatnikami VAT chcącymi otrzymać fakturę w związku z dokonywanymi zakupami, są inne sposoby wystawiania faktury niż wystąpienie o jej wystawienie po wydaniu paragonu fiskalnego. Transakcję z nabywcą posiadającym status podatnika VAT co do zasady dokumentowane są fakturami VAT. W związku z czym nabywca taki przed zaewidencjonowaniem sprzedaży na kasie rejestrującej może wystąpić z żądaniem wystawienia faktury.
		Polska Izba Paliw Płynnych	Uszczelnienie sprzedaży paragonowej W szczególności pozytywnie oceniamy zaproponowane zmiany dotyczące art. 106b ustawy o VAT odnoszące się do sprzedaży paragonowej, która następnie może być potwierdzana fakturą VAT. Zgodnie z projektowanym brzmieniem ust. 4 oraz ust. 5 tego przepisu: „4. W przypadku sprzedaży zaewidencjonowanej przy zastosowaniu kasy rejestrującej, fakturę na rzecz nabywcy posługującego się numerem identyfikacji podatkowej, o którym mowa w art. 1 pkt 2 ustawy z dnia 13 października 1995 r. o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników lub numerem, za pomocą którego jest on zidentyfikowany na potrzeby podatku od wartości dodanej, wystawia się wyłącznie, jeżeli paragon potwierdzający dokonanie tej sprzedaży zawiera ten numer. 5. W przypadku stwierdzenia, że podatnik wystawił fakturę z naruszeniem ust. 4, organ podatkowy ustala temu podatnikowi dodatkowe zobowiązanie podatkowe w wysokości odpowiadającej 100% kwoty podatku wykazanego na tej fakturze. W stosunku do osób fizycznych, które za ten sam czyn ponoszą odpowiedzialność za wykroczenie skarbowe albo za przestępstwo skarbowe, dodatkowego zobowiązania podatkowego nie ustala się.” W ocenie naszej Izby tego rodzaju ograniczenie powinno istotnie ograniczyć możliwość dokonywania nadużyć w zakresie zarówno podatku VAT, jak i podatków dochodowych, w tym zwłaszcza w sektorze usługowym.	Uwaga pozytywnie odnosi się do propozycji zmiany przepisu - nie wymaga zajmowania stanowiska.
5.	Art. 2 pkt 1 projektu <i>(art. 3 pkt 3b ustawy Prawo energetyczne)</i>	Polska Organizacja Przemysłu i Handlu Naftowego	W art. 2 projektu zmiany ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw, [dalej projekt ustawy] proponuje się doprecyzowanie definicji paliw ciekłych z ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2018 r. poz. 755, 650, 685, 771, 1000, 1356, 1629 i 1637). Zmiany polegają na wyłączeniu przeznaczenia produktów będących paliwami ciekłymi oraz przeniesieniu powyższego elementu definicji do ewentualnego doprecyzowania w rozporządzeniu Ministra Energii wydanego na podstawie art. 32 ust.6 prawa energetycznego. Równocześnie doprecyzowano oznaczenie poszczególnych rodzajów paliw ciekłych dostosowujących je do aktualnego brzmienia załącznika A rozdział 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii w odniesieniu do aktualizacji rocznych i miesięcznych statystyk dotyczących energii (Dz. Urz. UE L 304 z 14.11.2008, s. 1, ze zm.), W tym miejscu POPIHN postuluje, aby dla zapewnienia stabilności i pełnej szczelności definicji paliw ciekłych w prawie energetycznym dokonać następujących zmian:	Uwagi niezasadne. Zgłaszający uwagi nie określił, jakie podmioty zostaną objęte propozycją rozszerzenia katalogu podmiotów objętych koncesjonowaniem oraz wpisem do rejestru podmiotów przywozujących. Brak danych ilościowych uniemożliwia ocenę wpływu tego projektu na sektor przedsiębiorstw oraz ocenę proporcjonalności proponowanej zmiany definicji paliw ciekłych. Na tym etapie konsultacji, uwzględnienie postulatu może pozbawić zainteresowane podmioty prawa do wyrażenia swojego stanowiska, przez co również brak jest możliwości weryfikacji skutków zmiany. Ponadto, kategoria "inne produkty" w rozporządzeniu Komisji ws. statystyki energii jest bardzo ogólna, co wynika z zamknięcia katalogu statystycznego kategorii "produktów naftowych" w pkt. 3.4.24 zał. A. Obejmuje ona m.in. siarkę, co budzi wątpliwości, co do możliwości odwołania się do tej definicji w ustawie Prawo energetyczne w katalogu paliw ciekłych (ciekłych nośników energii). Postulowana zmiana wymaga pogłębionej analizy.

		a. Dodać w ramach litery „n” ostatnią kategorię produktów z rozporządzenia UE w sprawie statystyki energii określoną jako „inne produkty”. Jest to tzw. „kategoria domykająca” statystykę energii dla paliw ciekłych, w której mieszczą się produkty nie zaklasyfikowane w żadnej z wymienionych wcześniej kategorii paliwowych. Dlatego też postulowane rozwiązanie uszczelnienia definicji paliw ciekłych oraz otworzy drogę do objęcia koncesjonowaniem i/lub wpisem do rejestru podmiotów przywożących szeregu wrażliwych produktów pochodzących z przerobu ropy naftowej, które dotychczas właśnie ze względu na brak tej kategorii w definicji paliw ciekłych nie mogły zostać objęte nadzorem Prezesa URE, a które stanowią potencjalne źródło nadużyć na rynku paliwowym w Polsce. W tej kategorii paliw ciekłych na szczególną uwagę zasługują produkty, które występują co do zasady jako półprodukty nie będące paliwami ciekłymi i które są stosowane w szeroko rozumianych gałęziach przemysłu chemicznego: rozpuszczalniki, komponenty dla przemysłu farb i lakierów, ale mogą być równocześnie komponentami dla benzyn silnikowych stosowanymi między innymi dla poprawy ich parametrów jakościowych np. w celu np. poprawy liczby oktanowej. Dotyczy to benzenu, toluenu, ksylenu, naftalenu. Postulujemy dokonanie opisanej zmiany definicji paliw ciekłych a następnie rozważnie wpisania kodów CN tych produktów do rozporządzenia Ministra Energii w sprawie szczegółowego wykazu paliw ciekłych, których wytwarzanie, magazynowanie lub przeladunek, przesyłanie lub dystrybucja, obrót, w tym obrót z zagranicą, wymaga koncesji oraz których przywóz wymaga wpisu do rejestru podmiotów przywożących. b. W związku z możliwością kolejnej zmiany rozporządzenia UE w sprawie statystyki energii, która może skutkować innym umiejscowieniem produktów paliwowych w jego treści postuluje się rozważnie odejścia od powoływania się na konkretne oznaczenie załącznika (obecnie zmiana z B na A) i odwołanie się do rozporządzenia statystycznego jako całości aktu źródłowego który zawiera opisy poszczególnych grup paliwowych. Powyższa zmiana ustabilizuje definicję paliw ciekłych w prawie energetycznym gdyż każda kolejna zmiana umiejscowienia paliw ciekłych w rozporządzeniu UE o dotyczącym statystyki energii nie będzie wymagała zmian w prawie energetycznym.	Wskazanie w ustawie Prawo energetyczne na konkretny załącznik rozporządzenia Komisji w sprawie statystyki energii wypełnia zasadę poprawnej, zrozumiałej dla odbiorcy legislacji. Postulowane odwołanie do całości aktu może utrudniać odnalezienie w nim właściwych definicji. Celowe jest wskazanie załącznika A, który zawiera wyjaśnienia dot. terminologii. Rozporządzenie było dotychczas zmieniane tylko jeden raz w przeciągu 10 lat pod względem przeniesienia definicji produktów naftowych do innego załącznika. Prawdopodobieństwo kolejnej zmiany tego rodzaju jest w krótkim i średnim okresie czasu wydaje się być bardzo niewielkie.
	Polska Izba Paliw Płynnych	Definicja paliw ciekłych w Prawie energetycznym vs. w ustawie o zapasach obowiązkowych. Rozumiejąc i dzieląc również zasadność dodatkowego uszczelnienia sektora paliw ciekłych poprzez doprecyzowanie definicji paliw ciekłych w Prawie energetycznym (art. 3 pkt 3b) - zgodnie z którym do definicji tej „dodaje się” zapis: 1) w art. 3 pkt 3b otrzymuje brzmienie: „3b) paliwa ciekłe – ciekłe nośniki energii, w tym zawierające dodatki: a) półprodukty rafineryjne, b) gaz płynny LPG, c) benzyny ciężkie, d) benzyny silnikowe, e) benzyny lotnicze, f) paliwa typu benzynowego do silników odrzutowych, g) paliwa typu nafty do silników odrzutowych, h) inne rodzaje nafty, i) oleje napędowe, w tym lekkie oleje opałowe, j) ciężkie oleje opałowe, k) benzyny lakowe i przemysłowe, l) biopaliwa ciekłe, m) smary – określone w załączniku A rozdział 3 rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii w odniesieniu do aktualizacji rocznych i miesięcznych statystyk dotyczących energii (Dz. Urz. UE L 304 z 14.11.2008, s. 1, ze zm.), niezależnie od ich przeznaczenia, z uwzględnieniem art. 32 ust. 6.”; zwracamy uwagę, iż przepis ten wzorowany jest na art. 2 pkt 2 oraz pkt 3 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach	Uwaga niezasadna. Jeżeli chodzi o brak równoległej zmiany definicji paliw w ustawie o zapasach, to ustawa Prawo energetyczne i ustawa o zapasach są aktami odrębnymi, autonomicznymi. Realizują one różne cele. Różne są też postępowania prowadzone przez Prezesa URE na podstawie Prawa energetycznego, oraz postępowania prowadzone przez Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych na podstawie ustawy o zapasach. Ze zmiany definicji paliwa w jednym akcie prawnym nie wynika konieczność identycznej zmiany w drugim akcie.

			postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. z 2018 r., poz. 1323, dalej: „ustawa o zapasach”). W projekcie nowelizacji brak jest równoległej, analogicznej zmiany dotyczącej definicji paliw w ustawie o zapasach. Wyrażamy obawę, iż takie ukształtowanie treści regulacji (tj. „uszczelnienie” definicji z Prawa energetycznego oraz brak równoległego „uszczelnienia” definicji z ustawy o zapasach) może powodować wątpliwości interpretacyjne w zakresie rozumienia tzw. obowiązku zapasowego. Przykładowo, nie można wykluczyć, że w świetle takiej zmiany podmioty dokonujące przywozu olejów napędowych do celów produkcyjnych (np. środków smarnych) będą unikały obowiązku zapasowego właśnie wskazując na odmienności definicyjne pomiędzy brzmieniem tych dwóch ustaw. Stąd bardziej zasadne wydaje się, zwłaszcza jeśli zmiana ta ma charakter doprecyzowujący - wprowadzenie jej w sposób jednolity dla całego sektora przywozu paliw do kraju.	
6.	Art. 2 pkt 2 projektu (art. 32 ust. 6 ustawy Prawo energetyczne)	Polska Organizacja Przemysłu i Handlu Naftowego	Zgodnie z projektem ustawy zmiana definicji paliw ciekłych skutkować będzie koniecznością wydania nowego rozporządzenia Ministra Energii, który określi szczegółowy katalog paliw ciekłych podlegający koncesjonowaniu i/lub wpisowi do rejestru podmiotów przywożących. W tym miejscu należy zwrócić uwagę, że przepisy prawa energetycznego zawierają groźną dla stabilności i ciągłości prowadzenia operacji biznesowych lukę prawą polegającą na braku procedury uzyskiwania lub aktualizacji koncesji paliwowych w przypadku wprowadzenia w rozporządzeniu ministra energii obowiązku koncesyjnego lub wpisu do rejestru podmiotów przywożących dla paliw dotychczas nie objętych takim obowiązkiem. Przepisy przejściowe przewidziane projektem ustawy przewidują tylko jednorazowy tryb składania wniosków o uzyskanie i/lub aktualizację koncesji wynikającej z zmian wprowadzonych samą nowelą ustawy. W praktyce tryb przejściowy dotyczyć będzie tych paliw ciekłych, które zostaną objęte obowiązkiem koncesyjnym lub wpisem do rejestru podmiotów przywożących w skutek wyłączenia kryterium przeznaczenia danych produktów o kodach CN klasyfikujących je do paliw ciekłych (zmiana na poziomie definicji paliw ciekłych). W przypadku każdorazowej zmiany rozporządzenia ws. kodów CN rozszerzającej zakres koncesjonowania lub rejestracji o nowe produkty paliwowe podmiot do czasu uzyskania koncesji lub rejestracji w rejestrze podmiotów przywożących będzie musiał wstrzymać swoją działalność pod rygorem uznania jej za działalność bez koncesji lub z naruszeniem posiadanej koncesji. Narazi to te podmioty na nieuzasadnione straty biznesowe związane z koniecznością zaprzestania realizacji zobowiązań w stosunku do swoich kontrahentów do czasu uzyskania koncesji lub jej zmiany. W związku z powyższym postuluje się, aby w art. 32 po ust.7 dodać ust.8-11 w brzmieniu: „8. W przypadku każdorazowej zmiany rozporządzenia, o którym mowa w ust. 6, skutkującego obowiązkiem uzyskania lub zmiany koncesji o których mowa w art. 32 ust.1 pkt 1-4 w zakresie w jakim dotyczą paliw ciekłych, podmioty wykonujące działalność polegającą na wytwarzaniu paliw ciekłych, magazynowaniu lub przeładunku paliw ciekłych, przesyłaniu lub dystrybucji paliw ciekłych, obrocie paliwami ciekłymi w tym obrocie nimi z zagranicą składają wniosek o uzyskanie lub zmianę koncesji, terminie 14 dni od dnia wejścia w życie zmian tego rozporządzenia. 9. W przypadku każdorazowej zmiany rozporządzenia, o którym mowa w ust. 6, skutkującego obowiązkiem wpisu lub zmiany wpisu do rejestru podmiotów przywożących, o którym mowa w art.32a, podmioty wykonujące działalność polegającą na przywozie paliw ciekłych składają wniosek o wpis lub zmianę wpisu do rejestru podmiotów przywożących, o którym mowa w art.32a, terminie 14 dni od dnia wejścia w życie zmian tego rozporządzenia. 10. Do czasu ostatecznego rozstrzygnięcia w przedmiocie wniosków, o których mowa ust.7 i 8, podmioty mogą prowadzić działalność na zasadach dotychczasowych. 11. W przypadku nie złożenia w terminie, o którym mowa w ust.7 i 8 wniosku o uzyskanie lub zmianę koncesji, o których mowa w art 32 ust.1 pkt 1-4 w zakresie w jakim dotyczą paliw ciekłych lub wniosku o wpis lub zmianę wpisu do rejestru o którym mowa w art. 32a, prowadzenie po terminie do złożenia wniosku działalności polegającej na wytwarzaniu, magazynowaniu lub przeładunku, przesyłaniu lub dystrybucji oraz obrocie paliwami ciekłymi,	Uwaga zasadna. W powyższym zakresie zostaną zaproponowane odpowiednie regulacje.

			w tym obrocie tymi paliwami ciekłymi z zagranicą stanowi prowadzenie działalności bez wymaganej koncesji albo z naruszeniem warunków udzielonej koncesji lub prowadzenie działalności bez wymaganego wpisu do rejestru o którym mowa w art. 32a lub niezgodnie z wpisem do tego rejestru.”	
7.	Art. 5 pkt 2 projektu (art. 41 ust. 4 i 16 ustawy o podatku akcyzowy)	Polska Organizacja Przemysłu i Handlu Naftowego	W art. 5 pkt 2 wprowadzono regułę wedle której, w przypadku nabycia wewnątrzwspólnotowego, obligatoryjnym warunkiem stosowania procedury zawieszenia akcyzy jest dokonanie zgłoszenia o planowanym nabyciu wewnątrzwspólnotowym. Warto podkreślić, iż obowiązek ten występuje i dzisiaj, a wynika z § 30 ust. 2 rozporządzenia Ministra Rozwoju i Finansów z dnia 10 maja 2017 r. w sprawie kontroli celno-skarbowej niektórych wyrobów akcyzowych (Dz.U. 2017 r. nr 989). Dublowanie zgłoszeń o planowanym nabyciu wewnątrzwspólnotowym wydaje się oczywiście zbyteczne, dlatego ustawowy obowiązek powinien zwolnić podmioty z konieczności przysyłania drugiego zgłoszenia, którego postawą są przepisy powołanego rozporządzenia poprzez poszerzenie katalogu wyłączeń określonych w § 30 ust. 5 rozporządzenia.	Uwaga niezasadna. Należy zauważyć, że zakres zgłoszenia o planowanym nabyciu wewnątrzwspólnotowym przewidzianego w projekcie oraz informacji, o której mowa w przepisach o kontroli nie jest tożsamy. Inaczej jest określony termin na złożenie zgłoszenia (przed wprowadzeniem wyrobu na terytorium kraju) i informacji (na dzień przed planowanym przyjęciem); inni są również adresaci zgłoszenia (NUS) i informacji (NUCS). Wyjaśniając powyższą kwestię podnieść należy, że obowiązek zgłoszenia o planowanym nabyciu wewnątrzwspólnotowym wyrobów akcyzowych, o których mowa w art. 40 ust. 6 u.p.a., zgodnie z projektowanym art. 41 ust. 4 pkt 2, ma na celu przede wszystkim poinformowanie przez zobowiązane podmioty właściwego organu podatkowego (naczelnikowi urzędu skarbowego) o nabyciu wewnątrzwspólnotowym wyrobów akcyzowych innych niż określone w załączniku nr 2 do u.p.a., objętych stawką akcyzy inną niż stawka zerowa, do przemieszczania których na terytorium kraju stosuje się procedurę zawieszenia poboru akcyzy. W myśl projektu ustawy, zgłoszenie o planowanym nabyciu wewnątrzwspólnotowym ma również na celu obciążenie złożonego przez podmiot zabezpieczenia akcyzowego mogącym powstać zobowiązaniem podatkowym, albo mogącym powstać zobowiązaniem podatkowym i opłatą paliwową od przemieszczanych wyrobów akcyzowych, przed ich wprowadzeniem na terytorium kraju (informacje o ilości i rodzaju nabywanych wewnątrzwspólnotowo wyrobów zawarte w zgłoszeniu). Projektowany przepis prawa odpowiada więc rozwiązaniom przyjętym w zakresie nabycia wewnątrzwspólnotowego wyrobów akcyzowych poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy (tzw. wyrobów „z zapłaconą akcyzą”), o których mowa w art. 78 u.p.a. Uwzględniając praktykę związaną ze stosowaniem art. 78 u.p.a. wskazać należy, że zgłoszenie o planowanym nabyciu wewnątrzwspólnotowym wyrobów akcyzowych oraz zabezpieczenie akcyzowe składane jest do właściwego naczelnika urzędu skarbowego, nie przed wprowadzeniem wyrobów na terytorium kraju (np. na dzień przed lub w dniu wprowadzenia), ale przed rozpoczęciem wysyłki wyrobów akcyzowych z państwa członkowskiego (konieczny czas na czynności urzędowe w kraju oraz przygotowanie i ekspedycję wysyłki z państwa członkowskiego). Powoduje to, że od chwili złożenia zgłoszenia o planowanym nabyciu wewnątrzwspólnotowym, do dnia przyjęcia przesyłki na terytorium kraju przez podmiot zgłaszający mija kilka lub nawet kilkanaście dni. W tym przedziale czasowym mogą więc wystąpić różne, często nieprzewidziane zdarzenia, które mogą istotnie opóźnić lub przyspieszyć termin przybycia przesyłki do podmiotu zgłaszającego. W konsekwencji podmiot w dniu złożenia zgłoszenia o planowanym nabyciu wewnątrzwspólnotowym wyrobów akcyzowych, nie dysponuje dokładną wiedzą o planowanej (rzeczywistej) dacie przybycia tych wyrobów do miejsca odbioru, a tym bardziej o planowanej godzinie przyjęcia przesyłki w celu wykonania kontroli celno-skarbowej przyjmowanych wyrobów przez naczelnika urzędu celno-skarbowego. Ponadto zauważyć należy, że ustanowienie w projektowanym art. 41 ust. 4 pkt 2 u.p.a. warunków objęcia nabywanych wewnątrzwspólnotowo wyrobów akcyzowych procedurą zawieszenia poboru akcyzy może penalizować czyn w przypadku ich niedochowania w rozumieniu ustawy z dnia 10 września 1999 r. – Kodeks karny skarbowy (Dz. U. z 2018 r. poz. 1958) (patrz: art. 56 i art. 69b), również np. poprzez podanie nieprawdy lub zatajenie prawdy albo poprzez niedopełnienie obowiązku zawiadomienia o zmianie danych, a także poprzez dokonanie nabycia wewnątrzwspólnotowego wyrobów akcyzowych wbrew przepisom ustawy (projektowanego art. 41 ust. 4 pkt 2 u.p.a.).

				Obowiązek informacyjny, ciążyący na podmiocie przyjmującym wyroby akcyzowe, o którym mowa w § 30 ust. 2 rozporządzenia Ministra Rozwoju i Finansów z dnia 10 maja 2017 r. w sprawie kontroli celno-skarbowej niektórych wyrobów akcyzowych, określa zaś termin na złożenie informacji do naczelnika urzędu celno-skarbowego (lub komórki kontroli) „co najmniej na dzień przed planowanym przyjęciem przesyłki”, a więc w możliwie najkrótszym czasie przed przybyciem wyrobów do miejsca odbioru, co umożliwia podmiotowi precyzyjne wskazanie niezbędnych informacji. Nadto nie posiada sformalizowanego charakteru (np. wzór informacji). Wystarczającym jest, że podmiot przekaze na dzień przed planowanym przyjęciem przesyłki informację z podaniem daty i godziny planowanego przyjęcia przesyłki. W ten sam sposób może również poinformować organ KAS o zmianie daty lub godziny przyjęcia przesyłki, spowodowanej nieprzewidzianymi okolicznościami związanymi z transportem. Biorąc zatem pod uwagę powyższe różnice pomiędzy obydwoma formami przekazywania informacji powyższa uwaga nie jest zasadna.
8.	Art. 5 pkt 8 projektu (art. 89 ust. 1 pkt 11 ustawy o podatku akcyzowym)	ExxonMobil Petroleum & Chemical BVBA	Konieczność modyfikacji projektowanego brzmienia art. 89 ust. 1 pkt 11 ustawy o podatku akcyzowym - zrównanie traktowania smarów plastycznych klasyfikowanych do pozycji CN 2710 oraz 3403 Większość zaawansowanych technologicznie środków smarnych opartych na węglowodorach syntetycznych klasyfikowana jest do pozycji CN 3403 – jako tzw. preparaty smarowe, w odróżnieniu od produktów opartych na bazie mineralnej klasyfikowanych do pozycji CN 2710, tj. do kodów CN 2710 1971 – 2710 1999 (w tym miejscu nie wydaje się celowe wnikanie w meandry szczegółów dysjunkcji klasyfikacji do tych dwóch pozycji pomiędzy olejami smarowymi, a preparatami smarowymi). Dotychczas na gruncie krajowych przepisów akcyzowych, podatkowi podlegały oleje smarowe z pozycji CN 2710, przy braku efektywnego opodatkowania akcyzą preparatów smarowych z pozycji CN 3403. Jednym z głównych obszarów zmian w projektowanej nowelizacji jest objęcie analogicznym reżimem prawnym (stawką akcyzy oraz obowiązkami formalno-dokumentacyjnymi) dla olejów smarowych - również i preparatów smarowych klasyfikowanych do pozycji CN 3403. Dostrzegając argumenty wskazane w uzasadnieniu nowelizacji dla takiego kierunku zmian - ExxonMobil pragnie jednak zwrócić uwagę, iż zaproponowane brzmienie kluczowego w tym zakresie przepisu (art. 89 ust. 1 pkt 11 ustawy o podatku akcyzowym) - może w sposób fundamentalny, acz zapewne niezamierzony przez projektodawców, zdyskryminować syntetyczne smary plastyczne względem smarów plastycznych mineralnych. Zgodnie z obecnym (przed nowelizacją) brzmieniem art. 89 ust. 1 pkt 11 ustawy o podatku akcyzowym: 1. Stawki akcyzy na wyroby energetyczne wynoszą dla: 11) olejów smarowych, pozostałych olejów o kodach CN od 2710 19 71 do 2710 19 99, z wyłączeniem wyrobów o kodzie CN 2710 19 85 (oleje białe, parafina ciekła) oraz smarów plastycznych zaliczanych do kodu CN 2710 19 99 - 1180,00 zł/1000 litrów [...]. Przepis ten obecnie zatem ma spójną konstrukcję, bowiem: • z jednej strony przewiduje opodatkowanie środków smarnych o kodach CN 2710 1971 – CN 2710 1999, oraz jednocześnie • z zakresu tego wyłącza smary plastyczne zaliczane do kodu CN 2710 1999. Zatem żaden smar plastyczny, w obecnym brzmieniu nie jest opodatkowany akcyzą. W szczególności, akcyzą nie są opodatkowane smary o klasyfikacji CN 3403 (bowiem przepis ich w ogóle nie dotyczy). Niemniej w brzmieniu zaproponowanym w Projekcie - art. 89 ust. 1 pkt 11 ma stanowić, iż: 1. Stawki akcyzy na wyroby energetyczne wynoszą dla: 11) preparatów smarowych objętych pozycją CN 3403, olejów smarowych, pozostałych olejów o kodach CN od 2710 19 71 do 2710 19 99, z wyłączeniem wyrobów o kodzie CN 2710 19 85 (oleje białe, parafina ciekła) oraz smarów plastycznych zaliczanych do kodu CN 2710 19 99 - 1180,00 zł/1000 litrów [...].	Uwaga niezasadna. Należy zauważyć, że zarówno w obowiązującym jak i projektowanym art. 89 ust. 1 pkt 11 ustawy o podatku akcyzowym z opodatkowania stawką akcyzy określona w tym przepisie zostały wyłączone smary plastyczne mineralne zaliczane do pozycji CN 2710 19 99. W przypadku syntetycznych smarów plastycznych nie jest możliwe określenie konkretnych pozycji CN, na takim poziomie szczegółowości jak w przypadku smarów plastycznych mineralnych, o których mowa w ww. przepisie. Propozycja wyłączenia z opodatkowania stawką akcyzy określona w art. 89 ust. 1 pkt 11 wszystkich smarów plastycznych bez względu na kod CN mogłaby skutkować wysokim ryzykiem naruszeń związanych z unikaniem opodatkowania akcyzą smarów wykorzystywanych do celów opałowych lub napędowych. Z tego względu nie jest zasadne wprowadzenie proponowanej przez Spółkę zmiany art. 89 ust. 1 pkt 11 ustawy o podatku akcyzowym. Jednocześnie w przypadku uchwalenia zmian proponowanych w procedowanym projekcie ustawy z dnia 6 września 2018 r., przewiduje się dokonanie odpowiednich zmian w przepisach rozporządzenia Ministra Rozwoju i Finansów z dnia 24 lutego 2017 r. w sprawie zwolnień od podatku akcyzowego, mających na celu zwolnienie od akcyzy syntetycznych smarów plastycznych przeznaczonych do wykorzystania do celów innych niż napędowe lub opałowe, analogicznie jak w przypadku olejów smarowych.

		Konstrukcja taka zatem obejmuje opodatkowaniem szeroko pojęte preparaty smarowe z pozycji CN 3403 - ale w dalszym ciągu wyłącza z opodatkowania tylko takie smary plastyczne, które klasyfikowane są do kodu 2710 1999. Oznacza to, iż efektywnie podatkiem akcyzowym objęte zostaną wszystkie smary plastyczne, które ze względu na swój skład chemiczny lub właściwości klasyfikowane są do pozycji CN 3403. W pewnym uproszczeniu można przyjąć, że dotyczy to tzw. syntetycznych smarów plastycznych. Taki skutek wydaje się być niezamierzonym ze strony autorów projektu ustawy, jako że w żadnym miejscu nie wskazuje się na taki zamiar w uzasadnieniu do nowelizacji, ale jednocześnie - ponieważ byłby on całkowicie nielogiczny i niezrozumiały. Powodem dotychczasowego wyłączenia z opodatkowania akcyzą smarów plastycznych była m.in. ich specyfika ze względu na ich strukturę i parametry (są to wyroby całkowicie niemożliwe do zastosowania jako paliwa silnikowe lub jako dodatki do paliw). W uproszczeniu są to gęste „mazie”, jako że cechą charakterystyczną smarów plastycznych jest to, iż poza węglowodorami zawierają one dodatkowy czynnik właśnie „zagęszczający”. Niemniej podzielając zasadność wyłączenia z opodatkowania ze wskazanych powodów smary plastyczne „mineralne” (z kodu CN 2710 1999), należy „tym bardziej” wyłączyć z opodatkowania smary plastyczne „syntetyczne” (tj. klasyfikowane do pozycji CN 3403). Nie znajduje bowiem żadnego uzasadnienia wyłączenie przewidziane wyłącznie dla smarów plastycznych mineralnych, jako że w praktyce oznaczałoby to de facto nie tylko niezrozumiałą dyskryminację, ale wręcz promowanie produktów mniej ekologicznych. Smary syntetyczne bowiem ze względu na ich wyższą żywotność cechują się dłuższymi okresami eksploatacji i konieczności wymian, a to z kolei oznacza również mniejsze ilości powstających odpadów. Dodatkowo, wyższa jakość takich produktów przekłada się na lepszą ochronę maszyn, a tym samym również mniejszą ilość odpadów w postaci zużytych części maszyn i innego sprzętu. Oczywiście można wyobrazić sobie szereg konstrukcji, które umożliwiłyby osiągnięcie postulowanego rezultatu, niemniej najprostszą wydaje się po prostu wykreślenie z treści projektowanego przepisu odniesienia do konkretnego kodu CN smarów plastycznych, tak by przepis ten miał następujące brzmienie: 1. Stawki akcyzy na wyroby energetyczne wynoszą dla: 11) preparatów smarowych objętych pozycją CN 3403, olejów smarowych, pozostałych olejów o kodach CN od 2710 19 71 do 2710 19 99, z wyłączeniem wyrobów o kodzie CN 2710 19 85 (oleje białe, parafina ciekła) oraz smarów plastycznych zaliczanych do kodu CN 2710 19 99 - 1180,00 zł/1000 litrów [...]. Wówczas nie powinno być większych wątpliwości, iż z opodatkowania akcyzą wyłączone będą smary plastyczne niezależnie od ich klasyfikacji na gruncie Nomenklatury Scalonej (tj. zarówno smary plastyczne „mineralne” o kodzie CN 2710 1999, jak i smary plastyczne „syntetyczne” zaliczane do pozycji CN 3403).	
	Polska Izba Paliw Płynnych	Doprecyzowanie art. 89 ust. 1 pkt 11 ustawy o podatku akcyzowym - zrównanie traktowania smarów plastycznych klasyfikowanych do pozycji CN 2710 oraz 3403. Wśród członków PIPP znajdują się również podmioty dokonujące obrotu środkami smarnymi. Podmioty te po lekturze treści nowego brzmienia projektu zwróciły uwagę na potencjalne nierówne traktowanie w nowelizacji środków smarnych stanowiących tzw. smary plastyczne opartych na węglowodorach syntetycznych (pozycja CN 3403) – względem produktów opartych na bazie mineralnej klasyfikowanych do pozycji CN 2710, tj. do kodów CN 2710 1971 – 2710 1999. Dotychczas na gruncie krajowych przepisów akcyzowych, podatkowi podlegały oleje smarowe z pozycji CN 2710, przy braku efektywnego opodatkowania akcyzą preparatów smarowych z pozycji CN 3403. Nowelizacja zakłada objęcie analogicznym reżimem prawnym (stawką akcyzy oraz obowiązками formalno-dokumentacyjnymi) olejów smarowych oraz preparatów smarowych klasyfikowanych do pozycji CN 3403. Rozumiejąc powody wskazane w uzasadnieniu nowelizacji dla takiego kierunku zmian, zwracamy uwagę, iż zaproponowane brzmienie art. 89	Uwaga niezasadna. Należy zauważyć, że zarówno w obowiązującym jak i projektowanym art. 89 ust. 1 pkt 11 ustawy o podatku akcyzowym z opodatkowania stawką akcyzy określoną w tym przepisie zostały wyłączone smary plastyczne mineralne zaliczane do pozycji CN 2710 19 99. W przypadku syntetycznych smarów plastycznych nie jest możliwe określenie konkretnych pozycji CN, na takim poziomie szczegółowości jak w przypadku smarów plastycznych mineralnych, o których mowa w ww. przepisie. Propozycja wyłączenia z opodatkowania stawką akcyzy określoną w art. 89 ust. 1 pkt 11 wszystkich smarów plastycznych bez względu na kod CN mogłaby skutkować wysokim ryzykiem naruszeń związanych z unikaniem opodatkowania akcyzą smarów wykorzystywanych do celów opałowych lub napędowych. Z tego względu nie jest zasadne wprowadzenie proponowanej przez Spółkę zmiany art. 89 ust. 1 pkt 11 ustawy o podatku akcyzowym. Jednocześnie w przypadku uchwalenia zmian proponowanych w procedowanym projekcie ustawy z dnia 6 września 2018 r., przewiduje się dokonanie odpowiednich

		ust. 1 pkt 11 ustawy o podatku akcyzowym - może w sposób jak się wydaje niezamierzony przez projektodawców wprowadzić odmienne traktowanie tych dwóch grup produktowych. Zgodnie z obecnym (przed nowelizacją) brzmieniem art. 89 ust. 1 pkt 11 ustawy o podatku akcyzowym: 1. Stawki akcyzy na wyroby energetyczne wynoszą dla: 11) olejów smarowych, pozostałych olejów o kodach CN od 2710 19 71 do 2710 19 99, z wyłączeniem wyrobów o kodzie CN 2710 19 85 (oleje białe, parafina ciekła) oraz smarów plastycznych zaliczanych do kodu CN 2710 19 99 - 1180,00 zł/1000 litrów [...]. Przepis ten obecnie zatem ma spójną konstrukcję, bowiem: • z jednej strony przewiduje opodatkowanie środków smarnych o kodach CN 2710 1971 – CN 2710 1999, oraz jednocześnie • z zakresu tego wyłącza smary plastyczne zaliczane do kodu CN 2710 1999. Zatem żaden smar plastyczny, w obecnym brzmieniu nie jest opodatkowany akcyzą. W szczególności, akcyzą nie są opodatkowane smary o klasyfikacji CN 3403 (bowiem przepis ich w ogóle nie dotyczy). Z kolei zgodnie z projektem - art. 89 ust. 1 pkt 11 ma stanowić, iż: 1. Stawki akcyzy na wyroby energetyczne wynoszą dla: 11) preparatów smarowych objętych pozycją CN 3403, olejów smarowych, pozostałych olejów o kodach CN od 2710 19 71 do 2710 19 99, z wyłączeniem wyrobów o kodzie CN 2710 19 85 (oleje białe, parafina ciekła) oraz smarów plastycznych zaliczanych do kodu CN 2710 19 99 - 1180,00 zł/1000 litrów [...]. Konstrukcja taka zatem obejmuje opodatkowaniem szeroko pojęte preparaty smarowe z pozycji CN 3403 - ale w dalszym ciągu wyłącza z opodatkowania tylko takie smary plastyczne, które klasyfikowane są do kodu 2710 1999. Taka interpretacja mogłaby skutkować nałożeniem podatku akcyzowego na te smary plastyczne, które ze względu na swój skład chemiczny lub właściwości klasyfikowane są do pozycji CN 3403. W pewnym uproszczeniu można przyjąć, że dotyczy to tzw. syntetycznych smarów plastycznych. Taki skutek wydaje się być niezamierzonym ze strony autorów projektu ustawy, jako że w uzasadnieniu do nowelizacji nie wskazuje się na zamiar objęcia smarów plastycznych podatkiem akcyzowym. Powodem dotychczasowego wyłączenia z opodatkowania akcyzą smarów plastycznych była m.in. ich specyfika (są to wyroby niemożliwe do zastosowania jako paliwa silnikowe lub jako dodatki do paliw - to gęste „mazie”, które poza węglowodorami zawierają dodatkowy czynnik „zagęszczający”). Dlatego też skoro wyłączone z opodatkowania są smary plastyczne „mineralne” (z kodu CN 2710 1999), należy „tym bardziej” wyłączyć z opodatkowania smary plastyczne „syntetyczne” (tj. klasyfikowane do pozycji CN 3403). W ocenie naszej Izby najprostszym zabiegiem legislacyjnym doprecyzowującym powyższe brzmienie byłoby nadanie następującej treści art. 89 ust. 1 pkt 11 ustawy o podatku akcyzowym: 1. Stawki akcyzy na wyroby energetyczne wynoszą dla: 11) preparatów smarowych objętych pozycją CN 3403, olejów smarowych, pozostałych olejów o kodach CN od 2710 19 71 do 2710 19 99, z wyłączeniem wyrobów o kodzie CN 2710 19 85 (oleje białe, parafina ciekła) oraz smarów plastycznych zaliczanych do kodu CN 2710 19 99 - 1180,00 zł/1000 litrów [...]. Takie brzmienie powinno usunąć opisane na wstępie wątpliwości interpretacyjne.	zmian w przepisach rozporządzenia Ministra Rozwoju i Finansów z dnia 24 lutego 2017 r. w sprawie zwolnień od podatku akcyzowego, mających na celu zwolnienie od akcyzy syntetycznych smarów plastycznych przeznaczonych do wykorzystania do celów innych niż napędowe lub opałowe, analogicznie jak w przypadku olejów smarowych
	Polska Organizacja Przemysłu i Handlu Naftowego	(art. 5 pkt 8) Zgodnie z opisem nomenklatury scalonej do kodu CN 3819 00 00 należą „Hydrauliczne płyny hamulcowe i pozostałe gotowe płyny do hydraulicznych skrzyń biegów, niezawierające lub zawierające mniej niż 70 % masy olejów ropy naftowej lub olejów otrzymanych z minerałów bitumicznych”. Noty wyjaśniające dotyczące pozycji 3819 są bardzo ubogie, co oznacza realne ryzyko zastosowania wobec całej grupy olejów hydraulicznych zamiast obecnie stosowanego kodu 3403 właśnie klasyfikacji 3819. Dlatego postulujemy objęcie stawką akcyzy określoną w art. 89 ust 1 pkt 11 również pozycji CN 3819 jednak z takim zastrzeżeniem, o ile wyrób ten zawierające mniej niż 70 % masy olejów ropy naftowej lub	Uwaga zasadna. Ze względu na potrzebę przeprowadzenia konsultacji publicznych propozycji opodatkowania przedmiotowych wyrobów, regulacje przewidujące to opodatkowanie nie zostaną zawarte w przedmiotowym projekcie, ale w innym projekcie ustawy, który zostanie skierowany do konsultacji.

			olejów otrzymanych z minerałów bitumicznych. Taka konstrukcja skutkuje wyłączeniem spod opodatkowania produktów na bazie poliglikoli, silikonów lub innych polimerów. Zmiana ta pociąga za sobą konieczność uznania za wyroby akcyzowe tej pozycji poprzez dodanie ich do załącznika nr 1: <table><tr><td>48</td><td>ex 3819 00 00</td><td>Hydrauliczne płyny hamulcowe i pozostałe gotowe płyny do hydraulicznych skrzyń biegów zawierające mniej niż 70 % masy olejów ropy naftowej lub olejów otrzymanych z minerałów bitumicznych</td></tr></table> oraz uznanie ich za wyroby energetyczne poprzez dodanie pkt 11 w art. 86 ust 1 – 11) objęte pozycją CN 3819 - zawierające mniej niż 70 % masy olejów ropy naftowej lub olejów otrzymanych z minerałów bitumicznych. Opodatkowanie akcyzą produktów o kodzie CN 3403: Jak najbardziej popieramy objęcie produktów o kodzie CN 3403 akcyzą na zasadach analogicznych jak oleje smarowe o kodach CN 27101971-99. Niemniej jednak zwracamy uwagę, że jako branża proponowaliśmy ujednolicenie opodatkowania na niższym poziomie niż ma to miejsce obecnie dla grupy 2710. Przyjęcie ujednoliconego opodatkowania w tej formule uwzględni zarówno stałość wpływów do budżetu Państwa, jak i koszty nabywców olejów. Z naszych kalkulacji wynika, że przyjęcie jednolitej stawki akcyzy na poziomie 950 zł/1000 litrów powinno być neutralne dla budżetu państwa. Gdyby nawet przyjąć, że nasze wyliczenia obarczone są 10% błędem ze względu na jakość danych statystycznych, nadal stawka w wysokości 1050 zł/ 1000 litrów powinna być satysfakcjonująca dla budżetu Państwa. W związku z tym proponujemy obniżenia poziomu stawki akcyzy na oleje zarówno o kodach CN 27101971-99 jak i CN 3403 z poziomu 1180 zł /1000 litrów do poziomu 1050 zł /1000 litrów.	48	ex 3819 00 00	Hydrauliczne płyny hamulcowe i pozostałe gotowe płyny do hydraulicznych skrzyń biegów zawierające mniej niż 70 % masy olejów ropy naftowej lub olejów otrzymanych z minerałów bitumicznych	Uwaga niezasadna. Stawka akcyzy na oleje napędowe wynosi obecnie 1171 zł/1000 l i jest zbliżona do stawki akcyzy na oleje smarowe. Oleje smarowe opodatkowane akcyzą w wysokości 1180 zł/1000 l są zróżnicowaną grupą wyrobów, do której zaliczane są m.in. wyroby mające właściwości fizykochemiczne zbliżone do olejów napędowych, w tym tzw. oleje bazowe. Konsekwencją takiego stanu rzeczy było wykorzystywanie w przeszłości takich wyrobów do nielegalnej produkcji paliw silnikowych. W związku z tym stawka akcyzy na oleje smarowe i preparaty smarowe zaproponowana w projekcie małej uszczelki nie powinna być obniżana.
48	ex 3819 00 00	Hydrauliczne płyny hamulcowe i pozostałe gotowe płyny do hydraulicznych skrzyń biegów zawierające mniej niż 70 % masy olejów ropy naftowej lub olejów otrzymanych z minerałów bitumicznych					
9.	Art. 8 projektu (przepis przejściowy do ustawy Prawo energetyczne)	Polska Izba Paliw Płynnych	Przepisy przejściowe - doświadczenia postępowań aktualizacyjnych tzw. Pierwszego Pakietu Energetycznego. Końcowo zwracamy uwagę, iż nowelizacja w regulacjach przejściowych zakłada zasadność wszczynania i prowadzenia postępowań koncesyjnych przez Prezesa URE na zasadach zbliżonych do niedawnych doświadczeń tzw. Pierwszego Pakietu Energetycznego, tj. art. 16 ustawy z dnia 22 lipca 2016 r. o zmianie ustawy - Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2016 r., poz. 1165, ze zm.). W regulacji tej wyrażona była zasada tzw. „jednokrotnego” wezwania, polegająca na tym, iż: Wniosek, [...] nieuzupełniony w wyznaczonym przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki terminie w sposób spełniający wszystkie wymagane ustawą [...] warunki, pozostawia się bez rozpoznania. Praktyka postępowań aktualizacyjnych ostatnich lat pokazała, iż Urząd Regulacji Energetyki bardzo restrykcyjnie podchodził do tego rodzaju postępowań, de facto traktując wszystkie postępowania aktualizacyjne jako postępowania o udzielenie nowych koncesji (pod względem dokumentacyjnym) - wzywając do przedłożenia bardzo szerokiej gamy dokumentów. W wyniku powyższej praktyki, wiele rzetelnych podmiotów, które nie były w stanie dostarczyć chociażby jednego dokumentu spośród wezwań formułowanych przez URE - w praktyce traciło koncesje. Dlatego też sugerujemy rozważenie takiego ukształtowania procesu kolejnej aktualizacji koncesji, aby opierał się on na zasadach standardowego postępowania administracyjnego, a nie na zasadzie „jednokrotnego” wezwania z potencjalnym skutkiem wygaśnięcia koncesji z mocy prawa. Skutek w postaci wygaśnięcia koncesji z mocy prawa de facto stanowi również emanację woli organu (wszak to Prezes URE „informuje” o wygaśnięciu koncesji), jednak bez możliwości dochodzenia swoich praw w trybie odwoławczym.	Uwaga częściowo zasadna. W zakresie uwagi dotyczącej wątpliwości wobec projektowanej regulacji przewidującej pozostawienie wniosku aktualizującego koncesję/wpis do rejestru przez Prezesa URE bez rozpoznania, należy wskazać, że taka regulacja jest obecna w ustawie Prawo energetyczne w art. 32c ust. 3 (wniosek o wpis do rejestru podmiotów przywożących) oraz w art. 35 ust. 2b (wniosek o udzielenie koncesji), a także w art. 64 § 2 k.p.a. (nieuzupełnienie braków formalnych podania). Interesy adresatów projektowanej regulacji, w odniesieniu do konieczności uzyskania potrzebnych dokumentów, zabezpieczać będzie ustawowe określenie terminu na uzupełnienie wniosku w wezwaniu Prezesa URE, który zostanie wskazany w zmodyfikowanym przepisie.			
10.	Przepisy przejściowe	Polska Organizacja Przemysłu i	W naszej ocenie brak jest przepisu, który w związku z objęciem opodatkowaniem efektywną stawką podatku akcyzowego nowej grupy wyrobów, określa jakim regułom podlegają wyroby, wobec których powstał obowiązek podatkowy przed wejściem w życie nowych zasad. W celu wyeliminowania wątpliwości warto wykorzystać rozwiązanie zastosowane w ustawie z dnia 24	Uwaga częściowo zasadna. Zgodnie z ogólnymi zasadami opodatkowania akcyzą do wyrobu akcyzowego stosuje się stawkę akcyzy obowiązującą w chwili powstania w stosunku do tego wyrobu zobowiązania podatkowego, które przy braku zastosowania procedury zawieszenia			

		Handlu Naftowego	lipca 2015 r. o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw (Dz.U.2015.1479 z dnia 2015.09.28). Art. 6. powołanej ustawy stanowił „jeżeli obowiązek podatkowy w podatku akcyzowym w stosunku do wyrobów akcyzowych objętych zerową stawką akcyzy ze względu na ich przeznaczenie powstał przed dniem 1 stycznia 2016 r., do opodatkowania tych wyrobów podatkiem akcyzowym stosuje się przepisy dotychczasowe, nie dłużej jednak niż do dnia 31 marca 2016 r.”. Odpowiednio przepis w związku ze zmianą w art. 89 ust 1 pkt 11 powinien brzmieć – „Jeżeli obowiązek podatkowy w podatku akcyzowym w stosunku do preparatów smarowych objętych pozycją CN 3403 powstał przed dniem 1 czerwca 2019 r., do opodatkowania tych wyrobów podatkiem akcyzowym stosuje się przepisy dotychczasowe, nie dłużej jednak niż do dnia 31 sierpnia 2019 r.” W celu przeciwdziałaniu oszustwom warto rozważyć dodanie zapisu, który będzie warunkował stosowanie tego przepisu, o ile podmiot przestawi zestawienie stanu magazynowego na dzień 31 maja 2019 do 3 czerwca 2019 r.	poboru akcyzy powstaje łącznie z obowiązkiem podatkowym. Należy w tym miejscu wyjaśnić, że w ustawie z dnia 24 lipca 2015 r. o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw został wprowadzony w art. 6 przepis przejściowy, ale nie w związku ze zmianą stawki akcyzy dla wyrobów energetycznych określonych w załączniku nr 2 do ustawy o podatku akcyzowym przeznaczonych do innych celów niż napędowe lub opałowe z zerowej na inną niż zerowa, tylko w związku z określeniem przypadków, w których zerowa stawka akcyzy ma do tych wyrobów zastosowanie. Przepis ten nie dotyczy w związku z tym analogicznych rozwiązań jak przewidziane w projekcie małej uszczelki dla preparatów smarowych. Uwaga jest jednak zasadna w zakresie, w jakim zawiera postulat aby wprowadzić regulację przejściową w celu przeciwdziałania oszustwom w zakresie preparatów smarowych w związku ze zmianą stawki akcyzy. W tym zakresie zostanie zaproponowany przepis przejściowy.
11.	Art. 15 projektu (termin wejścia w życie)	Polska Organizacja Przemysłu i Handlu Naftowego	Objęcie efektywnym opodatkowaniem akcyzą wyrobów o kodzie CN 3403 jest bardzo istotne dla branży, gdyż umożliwi wyeliminowanie nadużyć powstających na tym rynku, jak również zapewni równe warunki konkurencji. Jednakże w projektowanych regulacjach przewidziany termin wejścia w życie opodatkowania akcyzą wyrobów o kodzie CN 3403 to 1 czerwca 2019 r. W ocenie branży regulacje te powinny zostać wprowadzone jak najpilniej, gdyż przedłużanie terminu ich wprowadzenia skutkuje stratami finansowymi zarówno dla legalnie działających przedsiębiorców, jak i budżetu państwa. POPiHN proponuje więc, aby rozwiązania w zakresie opodatkowania akcyzą wyrobów o kodzie CN 3403 zostały przeniesione do jednej z ustaw które są już procedowane na etapie parlamentarnym, tj. do projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu wprowadzenia uproszczeń dla przedsiębiorców w prawie podatkowym i gospodarczym (druk 2862) bądź innego projektu na tym etapie legislacji. Jako POPiHN rozumiemy, że wprowadzenie tych rozwiązań z dniem 1 stycznia 2019 r. nie jest możliwe. Jednakże ich wejście w życie z dniem 1 czerwca 2019 r. jest terminem zdecydowanie zbyt odległym. Proponujemy, aby rozwiązania te weszły w życie z dniem 1 marca 2019 r. Zakładamy około 3 miesięczne vacatio legis. Taki termin powinien być wystarczający do przystosowania się przedsiębiorców do nowych rozwiązań prawnych, biorąc pod uwagę, że praktycznie wszyscy przedsiębiorcy z branży obracają olejami mineralnymi, które już są opodatkowane. Jednocześnie rozumiemy, że wejście w życie tych rozwiązań z dniem 1 marca 2019 r. może nie być zgodne z regułami techniki prawodawczej, ale jest to sytuacja szczególnie istotna z punktu widzenia przedsiębiorców i budżetu państwa.	Uwaga niezasadna W związku z czasem potrzebnym na dokonanie urzędowego sprawdzenia w przypadku złożenia przez podmiot wniosku o wydanie nowego zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego w zakresie preparatów smarowych uzasadnione jest pozostawienie terminu wejścia w życie regulacji dotyczących opodatkowania preparatów smarowych i olejów smarowych na dzień 1 czerwca 2019 r.
12.	Inne uwagi i propozycje	Polska Organizacja Przemysłu i Handlu Naftowego	Wprowadzenie opodatkowania produktów o kodzie CN 3403 będzie wymagało zmiany rozporządzeń w sprawie zwolnień akcyzowych (zwolnienie dla olejów smarowych w par. 6 tego rozporządzenia powinno zostać poszerzone o kod CN 3403). Naszym zdaniem rozporządzenie powinno być dostępne co najmniej na kilka miesięcy przed wejściem w życie nowej regulacji.	Uwaga zasadna. Rozporządzenie zostanie zmienione.
		ExxonMobil Petroleum & Chemical BVBA	Postulat usprawnienia procesu saldowania zabezpieczenia akcyzowego w przypadku WNT i WDT środków smarnych. W nowelizacji proponuje się wprowadzenie nowych zasad przemieszczania środków smarnych (olejów smarowych z pozycji CN 2710 oraz preparatów smarowych z pozycji CN 3403) w ramach nabyć wewnątrzwspólnotowych oraz dostaw wewnątrzwspólnotowych. Zmiany przewidziano m.in. w nowym art. 41 ust. 4 ustawy o podatku akcyzowym, który ma mieć następujące brzmienie: w art. 41: a) ust. 4 otrzymuje brzmienie: „4. Jeżeli procedura zawieszenia poboru akcyzy dotyczy wyrobów akcyzowych, o których mowa w art. 40 ust. 6, warunkiem zastosowania tej procedury jest, w przypadku wyrobów: 1) przemieszczanych wyłącznie na terytorium kraju – spełnienie warunków, o których mowa w ust. 1;	Uwaga niezasadna. Firma ExxonMobil zgłasza wniosek o usprawnienie procesu saldowania zabezpieczenia akcyzowego, które na podstawie przygotowywanych zmian, m.in. w ustawie o podatku akcyzowym, będzie wymagane przy przemieszczaniu na terytorium kraju w ramach nabycia wewnątrzwspólnotowego lub dostawy wewnątrzwspólnotowej takich wyrobów akcyzowych jak oleje smarowe z pozycji CN 2710 oraz preparaty smarowe z pozycji CN 3403. Spółka zgłasza propozycję szerszego wykorzystania przedmiotowych wyrobów akcyzowych systemu EMCS i elektronicznych dokumentów dostawy (e-DD), z czym wiązałyby się jednocześnie automatyczna obsługa zabezpieczeń akcyzowych. Projektowana regulacja w zmienianym art. 41 ust. 4 ustawy o podatku akcyzowym zakłada, że w przypadku wyrobów akcyzowych innych niż określone w załączniku nr 2 do ustawy, objętych stawką akcyzy inną niż stawka zerowa (tj. wyrobów z art. 40 ust. 6 ustawy), przemieszczanych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy w ramach nabycia

		2) przemieszczanych na terytorium kraju w ramach nabycia wewnątrzwspólnotowego, w celu wprowadzenia ich do składu podatkowego: a) dokonanie przez podatnika zgłoszenia o planowanym nabyciu wewnątrzwspólnotowym do właściwego naczelnika urzędu skarbowego i złożenie zabezpieczenia akcyzowego, przed wprowadzeniem wyrobów na terytorium kraju, b) dołączenie do przemieszczanych wyrobów dokumentów handlowych; 3) przemieszczanych na terytorium kraju w ramach dostawy wewnątrzwspólnotowej: a) złożenie we właściwym urzędzie skarbowym zabezpieczenia akcyzowego przed rozpoczęciem przemieszczania, b) dołączenie do przemieszczanych wyrobów dokumentów handlowych.”, W tym zakresie czytelne wydają się powody, dla których projektodawcy dążą do uszczelnienia tego rodzaju przemieszczeń w odniesieniu do środków smarnych - nieobjętych dotychczas systemem EMCS. Niemniej jednak pragniemy zwrócić uwagę na dwie istotne trudności praktyczne, które może wywołać wejście w życie przepisów w proponowanym brzmieniu. Po pierwsze będą to utrudnienia i opóźnienia w procesie tzw. saldowania składanego zabezpieczenia. Ze względu na brak ujmowania planowanych zgłoszeń w systemie EMCS (ani żadnym innym elektronicznym systemie) - jak rozumiemy takie saldowanie i odsaldowywanie będzie realizowane ręcznie (tj. poprzez odpowiednią komunikację z właściwym organem KAS obciążającym zabezpieczenie akcyzowe przed rozpoczęciem przemieszczenia oraz zwalnającym je po zakończeniu takiego przemieszczenia). To z kolei może powodować istotne opóźnienia w takich procesach oraz nieuzasadnione zaangażowanie administracyjne (zarówno po stronie podatników jak i organów). Jak rozumiemy, dotyczyć będzie to tych podmiotów, które nie będą w stanie złożyć zabezpieczenia tzw. ryczałtowego (które nie podlega saldowaniu, a jedynie weryfikowany okresowo powinien być poziom jego wykorzystania), niemniej jednak nie wszystkie podmioty będą spełniały kryteria do złożenia zabezpieczenia ryczałtowego. ExxonMobil sugeruje zatem rozważenie możliwości zastosowania odmiennego rozwiązania systemowego od „ręcznych” zabezpieczeń oraz powiadomień właściwych organów KAS. Może być to przykładowo: • bądź szersze dopuszczenie możliwości stosowania zabezpieczeń ryczałtowych, bądź • objęcie również tych przemieszczeń (WDT oraz WNT środków smarnych z pozycji CN 2710 oraz 3403) tzw. e-DD (tj. elektronicznymi dokumentami dostawy - które z dniem 1 stycznia 2019 r. zostaną włączone do ustawy o podatku akcyzowym na mocy nowelizacji z dnia 20 lipca 2018 r. - Dz. U. z 2018 r. poz. 1697). Oczywiście ExxonMobil zdaje sobie sprawę, iż tego rodzaju postulat wymagałby uszczegółowienia w dalszych regulacjach o funkcjonowaniu systemu EMCS 2.0 oraz samego e-DD, niemniej jednak w ocenie ExxonMobil, bazując na doświadczeniach z ostatnich kilkunastu lat – rozwiązanie to wydaje się bardziej optymalne i spójne z pozostałymi rozwiązaniami współczesnego systemu akcyzy niż poniekąd „archaiczne” powiadomienia wraz z „ręcznym” saldowaniem zabezpieczeń akcyzowych.	wewnątrzwspólnotowego lub dostawy wewnątrzwspólnotowej poza systemem EMCS, warunkiem zastosowania tej procedury będzie oprócz dołączenia do przemieszczanych wyrobów dokumentów handlowych, także złożenie zabezpieczenia akcyzowego i w przypadku wewnątrzwspólnotowego nabycia tych wyrobów złożenie przez podatnika zgłoszenia o planowanym nabyciu wewnątrzwspólnotowym do właściwego naczelnika urzędu skarbowego. Należy wskazać, że podmioty dokonujące przemieszczeń wskazanych wyrobów akcyzowych to podmioty prowadzące składy podatkowe, które zgodnie z art. 63 ust. 1 pkt 1 ustawy o podatku akcyzowym są obowiązane do złożenia zabezpieczenia akcyzowego dla pokrycia zobowiązań podatkowych oraz opłaty paliwowej, które powstały lub mogą powstać z tytułu dokonywania czynności z wykorzystaniem wyrobów akcyzowych. Na podstawie art. 65 ust. 1 pkt 1 ww. ustawy podmioty prowadzące składy podatkowe obowiązane są do złożenia zabezpieczeń generalnych dla zagwarantowania pokrycia wielu zobowiązań podatkowych albo wielu zobowiązań podatkowych oraz wielu opłat paliwowych. Jednak w oparciu o art. 65 ust. 8 ustawy na wiosek tych podmiotów właściwy naczelnik urzędu skarbowego może wyrazić zgodę na złożenie zabezpieczenia ryczałtowego dla zabezpieczenia wykonania ich zobowiązań podatkowych albo wykonania ich zobowiązań podatkowych oraz obowiązku zapłaty opłaty paliwowej przez te podmioty, o ile spełnią one następujące warunki: • mają swoją siedzibę lub miejsce zamieszkania na terytorium kraju, • ich sytuacja finansowa i posiadany majątek zapewniają wywiązywanie się z zobowiązań podatkowych oraz obowiązku zapłaty opłaty paliwowej, • nie posiadają zaległości z tytułu cła i podatków stanowiących dochód budżetu państwa, opłaty paliwowej, składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne oraz nie jest wobec nich prowadzone postępowanie egzekucyjne, likwidacyjne lub upadłościowe. Wspomniane wyżej zabezpieczenia akcyzowe składane przez podmioty prowadzące składy podatkowe, w tym zabezpieczenia ryczałtowe, mogą być wykorzystywane dla pokrycia zobowiązań podatkowych (lub opłaty paliwowej), które mogą powstać m.in. w związku z przemieszczaniem wyrobów akcyzowych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy lub poza tą procedurą. W związku z powyższym podmioty prowadzące składy podatkowe, które po wejściu w życie przepisów projektowanej ustawy zostaną objęte obowiązkiem składania zabezpieczenia akcyzowego od przemieszczanych wewnątrzwspólnotowo wyrobów, o których mowa w art. 40 ust. 6 obowiązującej ustawy, będą mogli skorzystać z posiadanych już zabezpieczeń akcyzowych, w tym w formie ryczałtu, dla pokrycia nimi dodatkowych przemieszczeń. Zabezpieczenia te będą jednak wymagały odpowiedniego zwiększenia ich wysokości, tak by pokrywały w każdym czasie powstałe lub mogące powstać zobowiązania podatkowe podmiotu lub ciążyący na nim powstały lub mogący powstać obowiązek zapłaty opłaty paliwowej. W przypadku podmiotów prowadzących składy podatkowe, które do tej pory nie przemieszczały wyrobów akcyzowych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy, a ponadto korzystały ze zwolnienia z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego na podstawie art. 64 ust. 1 ustawy, znajdzie konieczność, zgodnie z art. 41 ust. 4 ustawy, złożenia zabezpieczenia akcyzowego przed dokonaniem wewnątrzwspólnotowego nabycia lub wewnątrzwspólnotowej dostawy wyrobów akcyzowych wymienionych w art. 40 ust. 6 ustawy. Składając takie zabezpieczenie podmiot będzie mógł jednocześnie wystąpić z wnioskiem do właściwego naczelnika urzędu skarbowego o wyrażenie zgody na złożenie zabezpieczenia ryczałtowego, co umożliwia wspomniany już art. 65 ust. 8 ustawy. Uwzględniając powyższe należy wskazać, że już obecnie przepisy zapewniają korzystanie z zabezpieczeń ryczałtowych w szerokim zakresie i nie ma w związku z tym konieczności zmiany obowiązujących regulacji.
--	--	--	---

			Dodatkowo należy wskazać, że w sytuacji, gdy podmiot prowadzący skład podatkowy nie uzyska zgody na złożenie zabezpieczenia ryczałtowego, to na podstawie art. 65 ust. 7b ustawy może ubiegać się o uzyskanie od właściwego naczelnika urzędu skarbowego zgody na samodzielne saldowanie złożonego przez siebie zabezpieczenia generalnego w przypadkach, gdy jego obciążanie lub zwalnianie z obciążenia nie jest odnotowywane z wykorzystaniem Systemu. Sposób takiego saldowania musi być jednak uzgodniony na piśmie z właściwym naczelnikiem urzędu skarbowego, tak by zapewniał możliwość ustalenia w każdym czasie stanu wykorzystania tego zabezpieczenia. Przedmiotowe rozwiązanie zapewnia podmiotom szybką obsługę środków finansowych wykorzystywanych na potrzeby zabezpieczenia akcyzowego, bez konieczności udziału organu podatkowego. Odnosnie postulatu objęcia przemieszczania wyrobów akcyzowych, o których mowa w art. 40 ust. 6 ustawy, w tym środków smarnych, systemem EMCS i wykorzystywania przy ich przemieszczaniu elektronicznych dokumentów dostawy (e-DD) należy wskazać, że takie rozwiązanie byłoby niezgodne z obowiązującymi rozwiązaniami systemowymi w zakresie obrotu wyrobami akcyzowymi, w których przyjęto, że na podstawie elektronicznego dokumentu dostawy przemieszczane są poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy wyroby zwolnione od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie oraz wyroby wymienione w załączniku nr 2 do ustawy, opodatkowane zerową stawką akcyzy ze względu na ich przeznaczenie. W odniesieniu do wyrobów wymienionych w art. 40 ust. 6 ustawy, w tym środków smarnych z pozycji CN 2710 oraz 3403, przyjętą regułą jest ich przemieszczanie w procedurze zawieszenia poboru akcyzy z zastosowaniem elektronicznych dokumentów administracyjnych (e-AD) lub dokumentów handlowych.
	Polska Izba Paliw Płynnych	Zabezpieczenie akcyzowe przy WNT i WDT środków smarnych. W nowelizacji proponuje się wprowadzenie nowych zasad przemieszczania środków smarnych (olejów smarowych z pozycji CN 2710 oraz preparatów smarowych z pozycji CN 3403) w ramach nabyć wewnątrzwspólnotowych oraz dostaw wewnątrzwspólnotowych. Zmiany przewidziano m.in. w nowym art. 41 ust. 4 ustawy o podatku akcyzowym, który ma mieć następujące brzmienie: art. 41: a) ust. 4 otrzymuje brzmienie: „4. Jeżeli procedura zawieszenia poboru akcyzy dotyczy wyrobów akcyzowych, o których mowa w art. 40 ust. 6, warunkiem zastosowania tej procedury jest, w przypadku wyrobów: 1) przemieszczanych wyłącznie na terytorium kraju – spełnienie warunków, o których mowa w ust. 1; 2) przemieszczanych na terytorium kraju w ramach nabycia wewnątrzwspólnotowego, w celu wprowadzenia ich do składu podatkowego: a) dokonanie przez podatnika zgłoszenia o planowanym nabyciu wewnątrzwspólnotowym do właściwego naczelnika urzędu skarbowego i złożenie zabezpieczenia akcyzowego, przed wprowadzeniem wyrobów na terytorium kraju, b) dołączenie do przemieszczanych wyrobów dokumentów handlowych; 3) przemieszczanych na terytorium kraju w ramach dostawy wewnątrzwspólnotowej: a) złożenie we właściwym urzędzie skarbowym zabezpieczenia akcyzowego przed rozpoczęciem przemieszczania, b) dołączenie do przemieszczanych wyrobów dokumentów handlowych.” W ocenie naszej Izby na aprobatę zasługują powody, dla których projektodawcy dążą do uszczelnienia tego rodzaju przemieszczeń. Niemniej jednak pragniemy zwrócić uwagę na pewne trudności praktyczne, które może wywołać wejście w życie przepisów w proponowanym brzmieniu. Utrudnienia te obejmą proces tzw. saldowania składanego zabezpieczenia. Ze względu na brak ujmowania planowanych zgłoszeń w systemie EMCS - takie saldowanie i odsaldowywanie będzie realizowane ręcznie (tj. poprzez odpowiednią komunikację z właściwym organem KAS obciążającym zabezpieczenie akcyzowe przed rozpoczęciem przemieszczania oraz	Uwaga niezasadna. Zgłaszany jest wniosek o usprawnienie procesu saldowania zabezpieczenia akcyzowego, które na podstawie przygotowywanych zmian, m.in. w ustawie o podatku akcyzowym, będzie wymagane przy przemieszczaniu na terytorium kraju w ramach nabycia wewnątrzwspólnotowego lub dostawy wewnątrzwspólnotowej takich wyrobów akcyzowych jak oleje smarowe z pozycji CN 2710 oraz preparaty smarowe z pozycji CN 3403. PIPP zgłasza propozycję szerszego wykorzystania zabezpieczenia ryczałtowego, bądź wykorzystania dla przemieszczania przedmiotowych wyrobów akcyzowych systemu EMCS i elektronicznych dokumentów dostawy (e-DD), z czym wiązałyby się jednocześnie automatyczna obsługa zabezpieczeń akcyzowych. Projektowana regulacja w zmienianym art. 41 ust. 4 ustawy o podatku akcyzowym zakłada, że w przypadku wyrobów akcyzowych innych niż określone w załączniku nr 2 do ustawy, objętych stawką akcyzy inną niż stawka zerowa (tj. wyrobów z art. 40 ust. 6 ustawy), przemieszczanych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy w ramach nabycia wewnątrzwspólnotowego lub dostawy wewnątrzwspólnotowej poza systemem EMCS, warunkiem zastosowania tej procedury będzie oprócz dołączenia do przemieszczanych wyrobów dokumentów handlowych, także złożenie zabezpieczenia akcyzowego i w przypadku wewnątrzwspólnotowego nabycia tych wyrobów złożenie przez podatnika zgłoszenia o planowanym nabyciu wewnątrzwspólnotowym do właściwego naczelnika urzędu skarbowego. Należy wskazać, że podmioty dokonujące przemieszczeń wskazanych wyrobów akcyzowych to podmioty prowadzące składy podatkowe, które zgodnie z art. 63 ust. 1 pkt 1 ustawy o podatku akcyzowym są obowiązane do złożenia zabezpieczenia akcyzowego dla pokrycia zobowiązań podatkowych oraz opłaty paliwowej, które powstały lub mogą powstać z tytułu dokonywania czynności z wykorzystaniem wyrobów akcyzowych. Na podstawie art. 65 ust. 1 pkt 1 ww. ustawy podmioty prowadzące składy podatkowe obowiązane są do złożenia zabezpieczeń generalnych dla zagwarantowania pokrycia wielu zobowiązań podatkowych albo wielu zobowiązań podatkowych oraz wielu opłat paliwowych. Jednak w oparciu o art. 65 ust. 8 ustawy na

		zwalnającym je po zakończeniu takiego przemieszczenia). To z kolei może powodować istotne opóźnienia w takich procesach oraz nieuzasadnione zaangażowanie administracyjne (zarówno po stronie podatników jak i organów). Co prawda dotyczyć będzie to podmiotów, które nie będą w stanie złożyć zabezpieczenia tzw. ryczałtowego (które nie podlega saldowaniu, a jedynie weryfikowany okresowo powinien być poziom jego wykorzystania), niemniej jednak nie wszystkie podmioty będą spełniały kryteria do złożenia zabezpieczenia ryczałtowego. Zwracamy się tym samym o rozważenie przez Resort Finansów możliwości zastosowania odmiennego rozwiązania systemowego od „ręcznych” zabezpieczeń oraz powiadomień właściwych organów KAS, którymi mogło by być kładowo szersze dopuszczenie dla takich przemieszczeń zabezpieczeń ryczałtowych bądź objęcie takich przemieszczeń tzw. e-DD (tj. elektronicznymi dokumentami dostawy - które z dniem 1 stycznia 2019 r. zostaną włączone do ustawy o podatku akcyzowym na mocy nowelizacji z dnia 20 lipca 2018 r. - Dz. U. z 2018 r. poz. 1697).	wiosek tych podmiotów właściwy naczelnik urzędu skarbowego może wyrazić zgodę na złożenie zabezpieczenia ryczałtowego dla zabezpieczenia wykonania ich zobowiązań podatkowych albo wykonania ich zobowiązań podatkowych oraz obowiązku zapłaty opłaty paliwowej przez te podmioty, o ile spełnią one następujące warunki: • mają swoją siedzibę lub miejsce zamieszkania na terytorium kraju, • ich sytuacja finansowa i posiadany majątek zapewniają wywiązywanie się z zobowiązań podatkowych oraz obowiązku zapłaty opłaty paliwowej, • nie posiadają zaległości z tytułu cła i podatków stanowiących dochód budżetu państwa, opłaty paliwowej, składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne oraz nie jest wobec nich prowadzone postępowanie egzekucyjne, likwidacyjne lub upadłościowe. Wspomniane wyżej zabezpieczenia akcyzowe składane przez podmioty prowadzące składy podatkowe, w tym zabezpieczenia ryczałtowe, mogą być wykorzystywane dla pokrycia zobowiązań podatkowych (lub opłaty paliwowej), które mogą powstać m.in. w związku z przemieszczaniem wyrobów akcyzowych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy lub poza tą procedurą. W związku z powyższym podmioty prowadzące składy podatkowe, które po wejściu w życie przepisów projektowanej ustawy zostaną objęte obowiązkiem składania zabezpieczenia akcyzowego od przemieszczanych wewnątrzwspólnotowo wyrobów, o których mowa w art. 40 ust. 6 obowiązującej ustawy, będą mogli skorzystać z posiadanych już zabezpieczeń akcyzowych, w tym w formie ryczałtu, dla pokrycia nimi dodatkowych przemieszczeń. Zabezpieczenia te będą jednak wymagały odpowiedniego zwiększenia ich wysokości, tak by pokrywały w każdym czasie powstałe lub mogące powstać zobowiązania podatkowe podmiotu lub ciężący na nim powstały lub mogący powstać obowiązek zapłaty opłaty paliwowej. W przypadku podmiotów prowadzących składy podatkowe, które do tej pory nie przemieszczały wyrobów akcyzowych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy, a ponadto korzystały ze zwolnienia z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego na podstawie art. 64 ust. 1 ustawy, zajdzie konieczność, zgodnie z art. 41 ust. 4 ustawy, złożenia zabezpieczenia akcyzowego przed dokonaniem wewnątrzwspólnotowego nabycia lub wewnątrzwspólnotowej dostawy wyrobów akcyzowych wymienionych w art. 40 ust. 6 ustawy. Składając takie zabezpieczenie podmiot będzie mógł jednocześnie wystąpić z wnioskiem do właściwego naczelnika urzędu skarbowego o wyrażenie zgody na złożenie zabezpieczenia ryczałtowego, co umożliwi wspomniany już art. 65 ust. 8 ustawy. Uwzględniając powyższe należy wskazać, że już obecnie przepisy zapewniają korzystanie z zabezpieczeń ryczałtowych w szerokim zakresie i nie ma w związku z tym konieczności zmiany obowiązujących regulacji. Dodatkowo należy wskazać, że w sytuacji, gdy podmiot prowadzący skład podatkowy nie uzyska zgody na złożenie zabezpieczenia ryczałtowego, to na podstawie art. 65 ust. 7b ustawy może ubiegać się o uzyskanie od właściwego naczelnika urzędu skarbowego zgody na samodzielne saldowanie złożonego przez siebie zabezpieczenia generalnego w przypadkach, gdy jego obciążanie lub zwalnianie z obciążenia nie jest odnotowywane z wykorzystaniem Systemu. Sposób takiego saldowania musi być jednak uzgodniony na piśmie z właściwym naczelnikiem urzędu skarbowego, tak by zapewnił możliwość ustalenia w każdym czasie stanu wykorzystania tego zabezpieczenia. Przedmiotowe rozwiązanie zapewnia podmiotom szybką obsługę środków finansowych wykorzystywanych na potrzeby zabezpieczenia akcyzowego, bez konieczności udziału organu podatkowego. Odnosnie postulatu objęcia przemieszczania wyrobów akcyzowych, o których mowa w art. 40 ust. 6 ustawy, w tym środków smarnych, systemem EMCS i wykorzystywania przy ich przemieszczaniu elektronicznych dokumentów dostawy (e-DD) należy wskazać, że takie rozwiązanie byłoby niezgodne z obowiązującymi rozwiązaniami systemowymi w zakresie obrotu wyrobami akcyzowymi, w których przyjęto, że na
--	--	---	--

				podstawie elektronicznego dokumentu dostawy przemieszczane są poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy wyroby zwolnione od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie oraz wyroby wymienione w załączniku nr 2 do ustawy, opodatkowane zerową stawką akcyzy ze względu na ich przeznaczenie. W odniesieniu do wyrobów wymienionych w art. 40 ust. 6 ustawy, w tym środków smarnych z pozycji CN 2710 oraz 3403, przyjętą regułą jest ich przemieszczanie w procedurze zawieszenia poboru akcyzy z zastosowaniem elektronicznych dokumentów administracyjnych (e-AD) lub dokumentów handlowych.
--	--	--	--	--

2. Przedstawienie wyników zasięgnięcia opinii, dokonania konsultacji albo uzgodnienia projektu z właściwymi organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym Europejskim Bankiem Centralnym .

Projekt nie wymaga zasięgnięcia opinii, dokonania konsultacji oraz uzgodnienia z właściwymi organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym Europejskim Bankiem Centralnym.

3. Podmioty, które zgłosiły zainteresowanie pracami nad projektem w trybie przepisów o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa.

W trybie ustawy o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa, zainteresowanie pracami nad projektem ustawy zgłosiły w dniu 2 października 2018 r. Polski Związek Przemysłu Kosmetycznego oraz w dniu 3 października 2018 r. Polska Organizacja Przemysłu i Handlu Naftowego.

Zainteresowanie pracami nad projektem ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw zgłosiły następujące podmioty (wymienione w kolejności nadsyłanych uwag):

1. Polski Związek Przemysłu Kosmetycznego – zgłoszenie z dnia 2 października 2018 r.
2. Polska Organizacja Przemysłu i Handlu Naftowego – zgłoszenie z dnia 3 października 2018 r.

**WZÓR URZĘDOWEGO FORMULARZA ZGŁOSZENIA ZAINTERESOWANIA PRACAMI NAD
PROJEKTEM ZAŁOŻEŃ PROJEKTU USTAWY, PROJEKTEM USTAWY LUB PROJEKTEM
ROZPORZĄDZENIA**

ZGŁOSZENIE

ZAINTERESOWANIA PRACAMI NAD PROJEKTEM - ~~ZGŁOSZENIE ZMIANY DANYCH*~~

Ustawy z dnia 6 września 2018 r. o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych
ustaw (dalej: **projekt**)

(tytuł projektu założeń projektu ustawy, projektu ustawy lub projektu rozporządzenia - zgodnie z jego
treścią udostępnioną w Biuletynie Informacji Publicznej lub informacją zamieszczoną w wykazie prac
legislacyjnych Rady Ministrów, Prezesa Rady Ministrów albo ministrów)

A. OZNACZENIE PODMIOTU ZAINTERESOWANEGO PRACAMI NAD PROJEKTEM

1. Nazwa/~~imię i nazwisko~~**

Polski Związek Przemysłu Kosmetycznego

2. Adres siedziby/~~adres miejsca zamieszkania~~**

Polski Związek Przemysłu Kosmetycznego
ul. Widok 16 lok. 5
00-023 Warszawa

3. Adres do korespondencji i adres e-mail

Polski Związek Przemysłu Kosmetycznego
ul. Widok 16 lok. 5
00-023 Warszawa

e-mail: biuro@kosmetyczni.pl
jzeranska@kosmetyczni.pl

B. WSKAZANIE OSÓB UPRAWNIONYCH DO REPREZENTOWANIA PODMIOTU WYMNIENIONEGO W CZĘŚCI A W PRACACH NAD PROJEKTEM

Lp.	Imię i nazwisko	Adres
1	Blanka Chmurzyńska-Brown, Dyrektor Generalny	Polski Związek Przemysłu Kosmetycznego ul. Widok 16 lok. 5 00-023 Warszawa
2		
3		
4		
5		

C. OPIS POSTULOWANEGO ROZWIĄZANIA PRAWNEGO, ZE WSKAZANIEM INTERESU BĄDĄCEGO PRZEDMIOTEM OCHRONY

I. Interes Związku uzasadniający uczestnictwo w konsultacjach

Polski Związek Przemysłu Kosmetycznego (dalej: **Związek**) zrzesza i reprezentuje ponad 160 przedsiębiorców szeroko rozumianego przemysłu kosmetycznego działających na polskim rynku. W prowadzonej działalności członkowie Związku nabywają – również wewnątrzwspólnotowo – a następnie zużywają do produkcji kosmetyków **alkohol etylowy skażony klasyfikowany do kodu CN 2207 20 00**. Alkohol etylowy skażony stanowi jeden z głównych składników kosmetyków np. wód toaletowych itp.

Biorąc pod uwagę, że Ustawodawca zdecydował się w projekcie objąć przyspieszonym rozliczeniem podatku VAT również nabycie wewnątrzwspólnotowe alkoholu etylowego skażonego klasyfikowanego do kodu CN 2207 20 00, a więc wyrobów zużywanych w przemyśle kosmetycznym Związek jest bezpośrednio zainteresowany udziałem w pracach legislacyjnych.

Poniżej Związek pragnie przedstawić konsekwencje dla branży kosmetycznej jakie niesie za sobą pozostawienie projektu ustawy w proponowanym kształcie oraz przedstawia proponowane rozwiązanie.

II. Postulat

1. Objęcie przyspieszonym VAT-em wewnątrzwspólnotowego nabycia alkoholu skażonego

a) Projektowany stan prawny

Projekt zakłada znówelizowanie ustawy o VAT poprzez wskazanie katalogu wyrobów, których wewnątrzwspólnotowe nabycie zostanie objęte mechanizmem przyspieszonego rozliczenia. W tym celu Ustawodawca do art. 103 dodał ust. 5aa, który w pkt 2 wskazuje, iż takim obowiązkiem zostaną objęte:

„benzyny silnikowe (CN 2710 12 25 0 z wyłączeniem benzyn lakowych i przemysłowych, CN 2710 12 41, CN 2710 12 45, CN 2710 12 49, CN 2710 12 51, CN 2710 12 59, CN 2710 12 90, CN 2207 20 00);”

Ponadto jak wynika z projektowanego ust. 5ab do m.in. wyżej wskazanych wyrobów stosuje się **klasyfikację w układzie odpowiadającym Nomenklaturze Scalonej (CN)** zgodną z rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.Urz. WE L 256 z 07.09.1987, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 2, t.2, str. 382, z późn. zm.). Zmiany w Nomenklaturze Scalonej (CN) nie powodują zmian w podatku, o którym mowa w ust. 5a jeżeli nie zostały określone w niniejszej ustawie.

W Nomenklaturze Scalonej pod kodem CN 2207 20 00 wskazano: **„Alkohol etylowy i pozostałe wyroby alkoholowe, o dowolnej mocy, skażone”**. Taki stan rzeczy wskazuje zatem, że w świetle projektowanej ustawy **każdy alkohol skażony – również nie będący wykorzystywany jako paliwo ani jako komponent paliwa – zostanie objęty mechanizmem przyspieszonego rozliczenia VAT.**

W ocenie Związku **projektowane przepisy w przedstawionym zakresie dalece wykraczają poza realizowany cel** jakim jest walka z szarą strefą, która powoduje uszczuplenia budżetowe związane ze

sprawdzeniem na krajowy rynek paliw silnikowych.

Związek obawia się, że organy podatkowe kierując się wyłącznie literalnym brzmieniem regulacji, pomijając przy tym cel Ustawodawcy będą wyrażały przekonanie, że przyspieszonemu rozliczeniu VAT podlega również wewnątrzwspólnotowe nabycie alkoholu skażonego wykorzystywanego do produkcji kosmetyków.

Tymczasem ustawa ma na celu objąć takim mechanizmem **wyroby będące paliwami** tj. wyrobami wykorzystywanymi do napędu. Wskazuje na to nie tylko sklasyfikowanie w pkt 2 alkoholu skażonego do kategorii benzyn silnikowych, ale również cały katalog wymienionych w ust. 5aa wyrobów (benzyny lotnicze, oleje napędowe, paliwa typu benzyny do silników odrzutowych etc.), które ewidentnie mają charakter paliwowy i służą do napędu. Co istotne, Związek zaznacza, że projektowana ustawa potocznie określana jest mianem „pakietu paliwowego” w efekcie powinna obejmować swoim zakresem wyłącznie wyroby wykorzystywane jako paliwo tj. do napędu bądź jako komponent paliw.

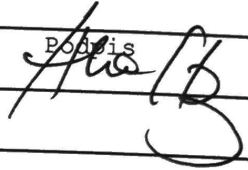
Związek świadomy jest, że intencją Ustawodawcy było objęcie jak najszerszego katalogu wyrobów stanowiących paliwa, aczkolwiek z wyłączeniem produktów, które nimi nie są. Związek wierzy, że celem Ustawodawcy nie było objęcie przyspieszonym mechanizmem VAT rozliczenia nabycia wewnątrzwspólnotowego alkoholu skażonego wykorzystywanego w przemyśle kosmetycznym, który nie jest obszarem nadużyć podatkowych.

b) Proponowane rozwiązanie

Biorąc powyższe pod uwagę, w ocenie Związku Ustawodawca w art. 103 ust. 5aa pkt 2 powinien rozważyć wskazanie, że mechanizmem przyspieszonego VAT zostanie objęte wewnątrzwspólnotowe nabycie benzyn silnikowych klasyfikowanych do kodu CN 2207 20 00 12, który obejmuje „*Alkohol etylowy i pozostałe wyroby alkoholowe, o dowolnej mocy, skażone*” **przeznaczony do użycia jako paliwo**”.

Zastosowanie powyższego rozwiązania z jednej strony pozwoli Ustawodawcy realizować założony cel tj. objąć mechanizmem przyspieszonego rozliczenia VAT alkoholu będącego paliwem (benzyną silnikową) przy jednoczesnym wyłączeniu alkoholu skażonego niebędącego paliwem, który jest wykorzystywany w branży kosmetycznej.

Związek ma nadzieję, że przedstawione powyżej uwagi spotkają się ze zrozumieniem Ustawodawcy i skłonią do dalszych prac nad uszczelnieniem systemu prawnego jednakże bez negatywnych skutków dla uczciwych podmiotów.

D. ZAŁĄCZONE DOKUMENTY		
1		
2		
E. Niniejsze zgłoszenie dotyczy uzupełnienia braków formalnych/zmiany danych** zgłoszenia dokonanego dnia (podać datę z części F poprzedniego zgłoszenia)		
F. OSOBA SKŁADAJĄCA ZGŁOSZENIE		
Imię i nazwisko	Data	Podpis
Blanka Chmurzyńska - Brown Dyrektor Generalna	2 października 2018 r.	
G. KLAUZULA ODPOWIEDZIALNOŚCI KARNEJ ZA SKŁADANIE FAŁSZYWYCH ZEZNAN Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia Blanka Chmurzyńska - Brown Dyrektor Generalna (podpis) 		

* Jeżeli zgłoszenie nie jest składane w trybie art. 7 ust. 6 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa, treść: "- Zgłoszenie zmiany danych" skreśla się.

** Niepotrzebne skreślić.

Pouczenie:

1. Jeżeli zgłoszenie ma na celu uwzględnienie zmian zaistniałych po dacie wniesienia urzędowego formularza zgłoszenia (art. 7 ust. 6 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa) lub uzupełnienie braków formalnych poprzedniego zgłoszenia (§ 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 sierpnia 2011 r. w sprawie zgłaszania zainteresowania pracami nad projektami aktów normatywnych oraz projektami założeń projektów ustaw (Dz. U. Nr 181, poz. 1080)), w nowym urzędowym formularzu zgłoszenia należy wypełnić wszystkie rubryki, powtarzając również dane, które zachowały swoją aktualność.
2. Część B formularza wypełnia się w przypadku zgłoszenia dotyczącego jednostki organizacyjnej oraz w sytuacji, gdy osoba fizyczna, która zgłasza zainteresowanie pracami nad projektem założeń projektu ustawy lub projektem aktu normatywnego, nie będzie uczestniczyła osobiście w tych pracach.
3. W części D formularza, stosownie do okoliczności, uwzględnia się dokumenty, o których mowa w art. 7 ust. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa, a także pełnomocnictwa do wniesienia zgłoszenia lub do reprezentowania podmiotu w pracach nad projektem aktu normatywnego lub projektu założeń projektu ustawy.
4. Część E formularza wypełnia się w przypadku uzupełnienia braków formalnych lub zmiany danych dotyczących wniesionego zgłoszenia.

ZGŁOSZENIE

ZAINTERESOWANIA PRACAMI NAD PROJEKTEM

z dnia 6 września 2018 r. o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych
innych ustaw

A. OZNACZENIE PODMIOTU ZAINTERESOWANEGO PRACAMI NAD PROJEKTEM

1. Nazwa:
POLSKA ORGANIZACJA PRZEMYSŁU I HANDLU NAFTOWEGO

2. Adres siedziby:
**Rejtana 17 lok. 36
02-516 Warszawa
popihn@popihn.pl**

3. Adres do korespondencji i adres e-mail: j.w.

**B. WSKAZANIE OSÓB UPRAWNIONYCH DO REPREZENTOWANIA PODMIOTU WYMENIONEGO W CZĘŚCI
A W PRACACH NAD PROJEKTEM**

Lp.	Imię i nazwisko	Adres
1	Leszek Wiecech	POPiHN, ul. Rejtana 17 lok. 36, 02-516 Warszawa
2		

**C. OPIS POSTULOWANEGO ROZWIĄZANIA PRAWNEGO, ZE WSKAZANIEM INTERESU BĘDĄCEGO
PRZEDMIOTEM OCHRONY**

Polska Organizacja Przemysłu i Handlu Naftowego reprezentuje największe polskie przedsiębiorstwa działające w przemyśle i handlu paliwami w całym łańcuchu, począwszy od produkcji poprzez komponowanie, logistykę, magazynowanie i sprzedaż hurtową oraz detaliczną. Przedsiębiorstwa branży paliwowej zrzeszone w POPiHN kontrolują 100% produkcji, 85% handlu hurtowego i ok. 60% handlu detalicznego paliwami, a także około 80% handlu olejami smarowymi. Projekt dotyczy bezpośrednio członków naszej organizacji i ma wpływ na prowadzoną przez nich działalność gospodarczą.

1. Obowiązek umieszczania NIP nabywcy na paragonie fiskalnym jako warunek do wystawienia faktury VAT na żądanie nabywcy – postulujemy, aby ten przepis wszedł w życie jednocześnie z wprowadzeniem nowych drukarek fiskalnych on-line (zapis zawarty w projekcie ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz ustawy – Prawo i miarach (druk 2503) . W przeciwnym wypadku niektóre kasy fiskalne będzie trzeba wymieniać 2 razy, co niesłoby ze sobą znaczne koszty oraz problemy organizacyjne.

2. W art. 2 projektu zmiany ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw, [dalej projekt ustawy] proponuje się doprecyzowanie definicji paliw ciekłych z ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2018 r. poz. 755, 650, 685, 771, 1000, 1356, 1629 i 1637). Zmiany polegają na wyłączeniu przeznaczenia produktów będących paliwami ciekłymi oraz przeniesieniu powyższego elementu definicji do ewentualnego doprecyzowania w rozporządzeniu Ministra Energii wydanego na podstawie art. 32 ust.6 prawa energetycznego. Równocześnie doprecyzowano oznaczenie poszczególnych rodzajów paliw ciekłych dostosowujących je do aktualnego brzmienia załącznika A rozdział 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii w odniesieniu do aktualizacji rocznych i miesięcznych statystyk dotyczących energii (Dz. Urz. UE L 304 z 14.11.2008, s. 1, ze zm.), W tym miejscu POPiHN postuluje, aby dla zapewnienia stabilności i pełnej szczelności definicji paliw ciekłych w prawie energetycznym dokonać następujących zmian:

a. Dodać w ramach litery „n” ostatnią kategorię produktów z rozporządzenia UE w sprawie statystyki energii określoną jako „inne produkty”. Jest to tzw. „kategoria domykająca” statystykę energii dla paliw ciekłych, w której mieszczą się produkty nie zaklasyfikowane w żadnej z wymienionych wcześniej kategorii paliwowych. Dlatego też postulowane rozwiązanie uszczelnienie definicję paliw ciekłych oraz otworzyć drogę do objęcia koncesjonowaniem i/lub wpisem do rejestru podmiotów przywożących szeregu wrażliwych produktów pochodzących z przerobu ropy naftowej, które dotychczas właśnie ze względu na brak tej kategorii w definicji paliw ciekłych nie mogły zostać objęte nadzorem Prezesa URE, a które stanowią potencjalne źródło nadużyć na rynku paliwowym w Polsce. W tej kategorii paliw ciekłych na szczególną uwagę zasługują produkty, które występują co do zasady jako półprodukty nie będące paliwami ciekłymi i które są stosowane w szeroko rozumianych gałęziach przemysłu chemicznego: rozpuszczalniki, komponenty dla przemysłu farb i lakierów, ale mogą być równocześnie komponentami dla benzyn silnikowych stosowanymi między innymi dla poprawy ich parametrów jakościowych np. w celu np. poprawy liczby oktanowej. Dotyczy to benzenu, toluenu, ksylenu, naftalenu. Postulujemy dokonanie opisanej zmiany definicji paliw ciekłych a następnie rozważnie wpisania kodów CN tych produktów do rozporządzenia Ministra Energii w sprawie szczegółowego wykazu paliw ciekłych, których wytwarzanie, magazynowanie lub przeładunek, przesyłanie lub dystrybucja, obrót, w tym obrót z zagranicą, wymaga koncesji oraz których przywóz wymaga wpisu do rejestru podmiotów przywożących.

b. W związku z możliwością kolejnej zmiany rozporządzenia UE w sprawie statystyki energii, która może skutkować innym umiejscowieniem produktów paliwowych w jego treści postuluje się rozważnie odejścia od powoływania się na konkretne oznaczenie załącznika (obecnie zmiana z B na A) i odwołanie się do rozporządzenia statystycznego jako całości aktu źródłowego który zawiera opisy poszczególnych grup paliwowych. Powyższa zmiana ustabilizuje definicję paliw ciekłych w prawie energetycznym gdyż każda kolejna zmiana umiejscowienia paliw ciekłych w rozporządzeniu UE o dotyczącym statystyki energii nie będzie wymagała zmian w prawie energetycznym.

3. Zgodnie z projektem ustawy zmiana definicji paliw ciekłych skutkować będzie koniecznością wydania nowego rozporządzenia Ministra Energii, który określi szczegółowy katalog paliw ciekłych podlegający koncesjonowaniu i/lub wpisowi do rejestru podmiotów przywożących. W tym miejscu należy zwrócić uwagę, że przepisy prawa energetycznego zawierają groźną dla stabilności i ciągłości prowadzenia operacji biznesowych lukę prawą polegającą na braku procedury uzyskiwania lub aktualizacji koncesji paliwowych w przypadku wprowadzenia w rozporządzeniu ministra energii obowiązku koncesyjnego lub wpisu do rejestru podmiotów przywożących dla paliw dotychczas nie objętych takim obowiązkiem. Przepisy przejściowe przewidziane projektem ustawy przewidują tylko jednorazowy tryb składania wniosków o uzyskanie i/lub aktualizację koncesji wynikającej z zmian wprowadzonych samą nowelą ustawy. W praktyce tryb przejściowy dotyczyć będzie tych paliw ciekłych, które zostaną objęte obowiązkiem koncesyjnym lub wpisem do rejestru podmiotów przywożących w skutek wyłączenia kryterium przeznaczenia danych produktów o kodach CN klasyfikujących je do paliw ciekłych (zmiana na poziomie definicji paliw ciekłych). W przypadku każdorazowej zmiany rozporządzenia ws. kodów CN rozszerzającej zakres koncesjonowania lub rejestracji o nowe produkty paliwowe podmiot do czasu uzyskania koncesji lub rejestracji w rejestrze podmiotów przywożących będzie musiał wstrzymać swoją działalność pod rygorem uznania jej za działalność bez koncesji lub z naruszeniem posiadanej koncesji. Narazi to te podmioty na nieuzasadnione straty biznesowe związane z koniecznością zaprzestania realizacji zobowiązań w stosunku do swoich kontrahentów do czasu uzyskania koncesji lub jej zmiany. W związku z powyższym postuluje się, aby w art. 32 po ust.7 dodać się ust.8-11 w brzmieniu:

„8. W przypadku każdorazowej zmiany rozporządzenia, o którym mowa w ust. 6, skutkującego obowiązkiem uzyskania lub zmiany koncesji o których mowa w art. 32 ust.1 pkt 1-4 w zakresie w jakim dotyczą paliw ciekłych, podmioty wykonujące działalność polegającą na wytwarzaniu paliw ciekłych, magazynowaniu lub przeładunku paliw ciekłych, przesyłaniu lub dystrybucji paliw ciekłych, obrocie paliwami ciekłymi w tym obrocie nimi z

zagranicą składają wniosek o uzyskanie lub zmianę koncesji, terminie 14 dni od dnia wejścia w życie zmian tego rozporządzenia.

9. W przypadku każdorazowej zmiany rozporządzenia, o którym mowa w ust. 6, skutkującego obowiązkiem wpisu lub zmiany wpisu do rejestru podmiotów przywożących, o którym mowa w art.32a, podmioty wykonujące działalność polegającą na przywozie paliw ciekłych składają wniosek o wpis lub zmianę wpisu do rejestru podmiotów przywożących, o którym mowa w art.32a, terminie 14 dni od dnia wejścia w życie zmian tego rozporządzenia.

10. Do czasu ostatecznego rozstrzygnięcia w przedmiocie wniosków, o których mowa ust.7 i 8, podmioty mogą prowadzić działalność na zasadach dotychczasowych.

11. W przypadku nie złożenia w terminie, o którym mowa w ust.7 i 8 wniosku o uzyskanie lub zmianę koncesji, o których mowa w art 32 ust.1 pkt 1-4 w zakresie w jakim dotyczą paliw ciekłych lub wniosku o wpis lub zmianę wpisu do rejestru o którym mowa w art. 32a, prowadzenie po terminie do złożenia wniosku działalności polegającej na wytwarzaniu, magazynowaniu lub przeladunku, przesyłaniu lub dystrybucji oraz obrocie paliwami ciekłymi, w tym obrocie tymi paliwami ciekłymi z zagranicą stanowi prowadzenie działalności bez wymaganej koncesji albo z naruszeniem warunków udzielonej koncesji lub prowadzenie działalności bez wymaganego wpisu do rejestru o którym mowa w art. 32a lub niezgodnie z wpisem do tego rejestru."

4. W ramach art. 1 projektu ustawy zmianie ulega zapis art. 103 ust.5aa ustawy o podatku VAT, który wprowadza rozszerzony katalog wyrobów, dla których płatność VAT przy wewnątrzwspólnotowym nabyciu towarów ma podlegać specjalnym zasadom określonym w art. 103 ust.5a tzw. „przyspieszonej płatności VAT". W tym miejscu należy stwierdzić, że do budowy katalogu tych wyrobów (paliw ciekłych), w sposób nie do końca zrozumiały i nieprecyzyjny użyto równocześnie reżimu opartego o systematykę nomenklatury scalonej, jakości paliw, biopaliw ciekłych oraz samej ustawy akcyzowej. W tym miejscu POPIHN stwierdza, że taki sposób definiowania paliw ciekłych może rodzić trudności w prawidłowym rozpoznaniu specjalnego trybu płatności podatku VAT. Dotyczy to w szczególności ostatniej kategorii tych wyrobów zdefiniowanych poprzez odesłanie do zbiorczej kategorii wyrobów wymienionych w załączniku nr 1 do ustawy o podatku akcyzowym, bez względu na ich kod CN. Należy także stwierdzić że taka konstrukcja przedmiotowego katalogu tych wyrobów powoduje, że te same wyroby występują równocześnie w kilku pozycjach wskazanych w projektowanym brzmieniu ust.5aa. Tytułem przykładu można podać olej napędowych o kodzie CN 27101943 i 27102011 który jest równocześnie paliwem ciekłym według reżimu ustawy o jakości paliw. Taka sama zależność występuje w przypadku benzyn silnikowych o kodzie CN 27101245 i 27101249 które są drugim rodzajem paliw ciekłych według reżimu ustaw jakościowej. Podobne krzyżowanie się zakresów tych katalogów występuje dla biopaliw ciekłych dla których zgodnie z nomenklaturą scaloną np. mieszanki olejów napędowego z 20% zawartością estrów tzw. BIO 20 są dopuszczane do obrotu w Polsce pod kodem CN oleju napędowego. Odwołanie się w ramach jednego katalogu produktów do kilku reżimu definiujących w różny sposób i dla różnych celów paliwa ciekłe (biopaliwa ciekłe) oznacza, że każda zmiana (rozszerzenie\ zawężenie tych definicji) oznaczać będzie kwalifikację tych paliw do obowiązku przyspieszonej płatności VAT lub wypadnięcie z tego obowiązku, co nie sprzyja sprawnemu stosowaniu tego rozwiązania.

Mając na uwadze liczne trudności z takim sposobem definiowania wyrobów podlegających szybkiej płatności VAT, POPIHN zwraca uwagę na dwa elementy ściśle powiązane z tym mechanizmem, a będące częścią składową pakietu paliwowego:

- a. Uszczelnianą w ramach przedmiotowej nowelizacji definicją paliw ciekłych w rozumieniu prawa energetycznego, (wyłączenie kryterium przeznaczenia dla definiowania paliw ciekłych), dla których określone rodzaje działalności wymagają uzyskania koncesji lub wpisu do rejestru podmiotów przywożących, a zwłaszcza koncesji na obrót paliwami ciekłymi z zagranicą

- b. Powiązania możliwości dokonania WNT tych wyrobów akcyzowych przez usługowo działający skład podatkowy lub zarejestrowanego odbiorcę z obowiązkiem posiadania przez ich klientów koncesji na obrót paliwami ciekłymi z zagranicą.

Dlatego też POPIHN poddaje pod rozważenie i ścisłe powiązanie wymogu tzw. przyspieszonej płatności VAT z wymaganiami koncesyjnymi oraz zasadami funkcjonowania składów podatkowych i zarejestrowanych odbiorców w tym zakresie. Istota tej propozycji zakłada, aby katalog wyrobów proponowanych w art.103 ust.5aa był tożsamy z katalogiem paliw ciekłych wymagających uzyskania koncesji na obrót paliwami ciekłymi z zagranicą, a który obecnie jest określony na podstawie prawa energetycznego w § 1 rozporządzenia Ministra Energii z dnia 15 grudnia 2016 r. w sprawie szczegółowego wykazu paliw ciekłych, których wytwarzanie, magazynowanie lub przeładunek, przesyłanie lub dystrybucja, obrót, w tym obrót z zagranicą, wymaga koncesji oraz których przywóz wymaga wpisu do rejestru podmiotów przywożących. Obecnie paliwami ciekłymi wymagającymi posiadania koncesji na obrót paliwami ciekłymi z zagranicą są:

- 1) półprodukty rafineryjne: 2710 12 11, 2710 12 15, 2710 19 11, 2710 19 15, 2710 19 31, 2710 19 35, 2710 19 51, 2710 19 55;
- 2) gaz płynny (LPG): 2711 12, 2711 13, 2711 14 00, 2711 19 00, z wyłączeniem mieszanin propanu-butanu uzyskiwanych w procesach uzdatniania płynów złożowych;
- 3) benzyny pirolityczne: 2710 12 11, 2710 12 15;
- 4) benzyny silnikowe: 2710 12 25, z wyłączeniem benzyn lakowych i przemysłowych, 2710 12 41, 2710 12 45, 2710 12 49, 2710 12 51, 2710 12 59, 2710 12 90, 2207 20 00;
- 5) benzyny lotnicze: 2710 12 31;
- 6) paliwa typu benzyny do silników odrzutowych: 2710 12 70;
- 7) paliwa typu nafty do silników odrzutowych: 2710 19 21;
- 8) oleje napędowe: 2710 19 43, 2710 20 11;
- 9) lekkie oleje opałowe i pozostałe oleje napędowe: 2710 19 46, 2710 19 47, 2710 19 48, 2710 20 15, 2710 20 17, 2710 20 19;
- 10) ciężkie oleje opałowe: 2710 19 62, 2710 19 64, 2710 19 68, 2710 20 31, 2710 20 35, 2710 20 39, 2710 20 90;
- 11) biopaliwa płynne (ciekłe):
 - a) 3826 00 10, z wyłączeniem estrów metylowych stanowiących dodatki do paliw ciekłych,
 - b) inne niż wymienione w lit. a biopaliwa płynne (ciekłe) bez względu na kod CN, z wyłączeniem biopaliw płynnych stanowiących dodatki do paliw ciekłych.

Takie rozwiązanie - przy założeniu wyłączenia kryterium przeznaczenia dla definiowania paliw ciekłych w prawie energetycznym - pozwoli na szybką i możliwie precyzyjną identyfikację wyrobów podlegających równocześnie wymogom prawa energetycznego, ustawy o podatku akcyzowym i ustawy o podatku VAT w zakresie trybu przyspieszonej płatności. Do rozważenia pozostaje utrzymanie wskazanej w projekcie kategorii zamykającej katalog wyrobów podlegających przyspieszonej płatności VAT. Zdaniem POPIHN biorąc pod uwagę wymagania koncesyjne oraz jakościowe ograniczającej możliwości legalnego wprowadzenia na rynek nietypowych paliw napędowych, dla bezpieczeństwa i pewności stosowania trybu przyspieszonej płatności VAT, konieczne jest doprecyzowanie katalogu domykającego wyroby objęte tą procedurą. W szczególności wskazanie wprost, czy dotyczy to produktów nietypowych które zostały przeznaczone\ zaoferowane do celów napędowych oraz możliwie precyzyjne określenie momentu w ramach procedury WNT kiedy taka zmiana przeznaczenia na paliwa silnikowe produktów pierwotnie nie przeznaczonych do napędu pojazdów, będzie decydować o klasyfikacji tych produktów pod szybszą płatność podatku VAT.

Jak już zostało wskazane w niniejszej uwadze, katalog wyrobów objętych obowiązkiem posiadania koncesji powinien być tożsamy z katalogiem wyrobów objętych przyspieszonym VAT.

Należy mieć jednak na uwadze, że proponowane rozwiązanie przewiduje określanie wyrobów objętych obowiązkiem posiadania koncesji w rozporządzeniu, podczas gdy katalog wyrobów objętych przyspieszonym VAT będzie określony w ustawie. W praktyce może więc dojść do sytuacji, w której katalog wyrobów objętych obowiązkiem koncesji (określonych w rozporządzeniu) byłby węższy niż katalog wyrobów wskazanych w art. 103 ust. 5aa ustawy o VAT.

W takim przypadku mogłoby dojść do sytuacji w której podmiot prowadzący usługowy skład podatkowy nie mógłby dokonać nabycia wewnątrzwspólnotowego tych wyrobów na rzecz kontrahenta ze względu na treść projektowanego art. 48 ust. 9 ustawy akcyzowej, ponieważ właściciel tego wyrobu nie miałby koncesji, gdyż nie mógłby jej uzyskać.

O ile powyższa sytuacja nie powinna mieć miejsca, to POPIHN proponuje modyfikację art. 48 ust. 9 ustawy akcyzowej w taki sposób, aby uniknąć negatywnych skutków takiej hipotetycznej sytuacji.

Mianowicie, proponujemy następującą treść art. 48 ust. 9 ustawy akcyzowej:

„9. Podmiot prowadzący skład podatkowy może dokonać nabycia wewnątrzwspólnotowego wyrobów akcyzowych, określonych w art. 103 ust. 5aa ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2017 r. poz. 1221 i 2491 oraz z 2018 r. poz. 62, 86, 650, 1499, 1629 i 1669), na rzecz innego podmiotu, pod warunkiem że podmiot, na rzecz którego nabywane są te wyroby, łącznie spełnia następujące warunki:

1) posiada koncesję na obrót paliwami ciekłymi z zagranicą, jeżeli jest wymagana,

2) jest właścicielem nabywanych wyrobów akcyzowych;

3) posiada:

a) siedzibę lub miejsce zamieszkania na terytorium kraju i nabywa te wyroby akcyzowe na potrzeby prowadzenia działalności gospodarczej na terytorium kraju albo

b) oddział z siedzibą na terytorium kraju utworzony na warunkach i zasadach określonych w ustawie z dnia 6 marca 2018 r. o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i nabywa te wyroby akcyzowe na potrzeby prowadzenia działalności gospodarczej na terytorium kraju przez ten oddział;

4) przekaze podmiotowi prowadzącemu skład podatkowy numer identyfikacji podatkowej poprzedzony kodem PL użyty na potrzeby podatku od towarów i usług przy przemieszczaniu na terytorium kraju wyrobów akcyzowych”.

5. W projektowanym art. 30a ust. 2a i 2b wskazuje się, że do ustalenia podstawy opodatkowania stosuje się ceny z Biuletynu MF, natomiast nadal w przepisach nie pojawia się jednoznaczne uregulowanie zasad ustalania podstawy opodatkowania w przypadku, gdy w przedmiotowym biuletynie brak jest publikacji ceny dla danej grupy produktów. Obecna praktyka opiera się wyłącznie o stanowisko (wyjaśnienia) Ministerstwa Finansów, zgodnie z którym, w takich przypadkach powinno stosować się cenę transakcyjną. Mając na uwadze cel tej nowelizacji POPIHN postuluje uregulowanie tej reguły działania na poziomie ustawowym co powinno wyeliminować wszelkie wątpliwości, w przypadku braku publikacji cen w Biuletynie MF.

6. W ramach zmian ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym:

a. w art. 5 pkt 2 wprowadzono regułę wedle której, w przypadku nabycia wewnątrzwspólnotowego, obligatoryjnym warunkiem stosowania procedury zawieszenia akcyzy jest dokonanie zgłoszenia o planowanym nabyciu wewnątrzwspólnotowym. Warto podkreślić, iż obowiązek ten występuje i dzisiaj, a wynika z § 30 ust. 2 rozporządzenia Ministra Rozwoju i Finansów z dnia 10 maja 2017 r. w sprawie kontroli celno-skarbowej niektórych wyrobów akcyzowych (Dz.U. 2017 r. nr 989). Dublowanie zgłoszeń o planowanym nabyciu wewnątrzwspólnotowym wydaje się oczywiście zbyteczne, dlatego ustawowy obowiązek powinien zwolnić podmioty z konieczności przesyłania drugiego zgłoszenia, którego postawą są

przepisy powołanego rozporządzenia poprzez poszerzenie katalogu wyłączeń określonych w § 30 ust. 5 rozporządzenia.

b. (art. 5 pkt 8) Zgodnie z opisem nomenklatury scalonej do kodu CN 3819 00 00 należą „Hydrauliczne płyny hamulcowe i pozostałe gotowe płyny do hydraulicznych skrzyń biegów, niezawierające lub zawierające mniej niż 70 % masy olejów ropy naftowej lub olejów otrzymanych z minerałów bitumicznych”. Noty wyjaśniające dotyczące pozycji 3819 są bardzo ubogie, co oznacza realne ryzyko zastosowania wobec całej grupy olejów hydraulicznych zamiast obecnie stosowanego kodu 3403 właśnie klasyfikacji 3819. Dlatego postulujemy objęcie stawką akcyzy określoną w art. 89 ust 1 pkt 11 również pozycji CN 3819 jednak z takim zastrzeżeniem, o ile wyrób ten zawierające mniej niż 70 % masy olejów ropy naftowej lub olejów otrzymanych z minerałów bitumicznych. Taka konstrukcja skutkuje wyłączeniem spod opodatkowania produktów na bazie poliglikoli, silikonów lub innych polimerów. Zmiana ta pociąga za sobą konieczność uznania za wyroby akcyzowe tej pozycji poprzez dodanie ich do załącznika nr 1:

48	ex 3819 00 00	Hydrauliczne płyny hamulcowe i pozostałe gotowe płyny do hydraulicznych skrzyń biegów zawierające mniej niż 70 % masy olejów ropy naftowej lub olejów otrzymanych z minerałów bitumicznych
----	---------------	--

oraz uznanie ich za wyroby energetyczne poprzez dodanie pkt 11 w art. 86 ust 1 – 11) objęte pozycją CN 3819 - zawierające mniej niż 70 % masy olejów ropy naftowej lub olejów otrzymanych z minerałów bitumicznych.

c. W naszej ocenie brak jest przepisu, który w związku z objęciem opodatkowanie efektywną stawką podatku akcyzowego nowej grupy wyrobów, określa jakim regułem podlegają wyroby, wobec których powstał obowiązek podatkowy przed wejściem w życie nowych zasad. W celu wyeliminowania wątpliwości warto wykorzystać rozwiązanie zastosowane w ustawie z dnia 24 lipca 2015 r. o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw (Dz.U.2015.1479 z dnia 2015.09.28). Art. 6. powołanej ustawy stanowił „jeżeli obowiązek podatkowy w podatku akcyzowym w stosunku do wyrobów akcyzowych objętych zerową stawką akcyzy ze względu na ich przeznaczenie powstał przed dniem 1 stycznia 2016 r., do opodatkowania tych wyrobów podatkiem akcyzowym stosuje się przepisy dotychczasowe, nie dłużej jednak niż do dnia 31 marca 2016 r.”. Odpowiednio przepis w związku ze zmianą w art. 89 ust 1 pkt 11 powinien brzmieć – „Jeżeli obowiązek podatkowy w podatku akcyzowym w stosunku do preparatów smarowych objętych pozycją CN 3403 powstał przed dniem 1 czerwca 2019 r., do opodatkowania tych wyrobów podatkiem akcyzowym stosuje się przepisy dotychczasowe, nie dłużej jednak niż do dnia 31 sierpnia 2019 r.” W celu przeciwdziałaniu oszustwom warto rozważyć dodanie zapisu , który będzie warunkował stosowanie tego przepisu, o ile podmiot przestawi zestawienie stanu magazynowego na dzień 31 maja 2019 do 3 czerwca 2019 r.

d. Opodatkowanie akcyzą produktów o kodzie CN 3403:

Jak najbardziej popieramy objęcie produktów o kodzie CN 3403 akcyzą na zasadach analogicznych jak oleje smarowe o kodach CN 27101971-99. Niemniej jednak zwracamy uwagę, że jako branża proponowaliśmy ujednolicenie opodatkowania na niższym poziomie niż ma to miejsce obecnie dla grupy 2710. Przyjęcie ujednoliconego opodatkowania w tej formule uwzględni zarówno stałość wpływów do budżetu Państwa, jak i koszty nabywców olejów.

Z naszych kalkulacji wynika, że przyjęcie jednolitej stawki akcyzy na poziomie 950 zł/1000 litrów powinno być neutralne dla budżetu państwa. Gdyby nawet przyjąć, że nasze wyliczenia obarczone są 10% błędem ze względu na jakość danych statystycznych, nadal stawka w wysokości 1050 zł/ 1000 litrów powinna być satysfakcjonująca dla budżetu Państwa.

W związku z tym proponujemy obniżenia poziomu stawki akcyzy na oleje zarówno o kodach CN 27101971-99 jak i CN 3403 z poziomu 1180 zł /1000 litrów do poziomu 1050 zł /1000 litrów.

e. Wprowadzenie opodatkowania produktów o kodzie CN 3403 będzie wymagało zmiany rozporządzeń w sprawie zwolnień akcyzowych (zwolnienie dla olejów smarowych w par. 6 tego rozporządzenia powinno zostać poszerzone o kod CN 3403). Naszym zdaniem rozporządzenie powinno być dostępne co najmniej na kilka miesięcy przed wejściem w życie nowej regulacji.

f. Objęcie efektywnym opodatkowaniem akcyzą wyrobów o kodzie CN 3403 jest bardzo istotne dla branży, gdyż umożliwi wyeliminowanie nadużyć powstających na tym rynku, jak również zapewni równe warunki konkurencji. Jednakże w projektowanych regulacjach przewidziany termin wejścia w życie opodatkowania akcyzą wyrobów o kodzie CN 3403 to 1 czerwca 2019 r. W ocenie branży regulacje te powinny zostać wprowadzone jak najpilniej, gdyż przedłużanie terminu ich wprowadzenia skutkuje stratami finansowymi zarówno dla legalnie działających przedsiębiorców, jak i budżetu państwa.

POPiHN proponuje więc, aby rozwiązania w zakresie opodatkowania akcyzą wyrobów o kodzie CN 3403 zostały przeniesione do jednej z ustaw które są już procedowane na etapie parlamentarnym, tj. do projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu wprowadzenia uproszczeń dla przedsiębiorców w prawie podatkowym i gospodarczym (druk 2862) bądź innego projektu na tym etapie legislacji.

Jako POPiHN rozumiemy, że wprowadzenie tych rozwiązań z dniem 1 stycznia 2019 r. nie jest możliwe. Jednakże ich wejście w życie z dniem 1 czerwca 2019 r. jest terminem zdecydowanie zbyt odległym. Proponujemy, aby rozwiązania te weszły w życie z dniem 1 marca 2019 r. Zakładamy około 3 miesięczne vacatio legis. Taki termin powinien być wystarczający do przystosowania się przedsiębiorców do nowych rozwiązań prawnych, biorąc pod uwagę, że praktycznie wszyscy przedsiębiorcy z branży obracają olejami mineralnymi, które już są opodatkowane. Jednocześnie rozumiemy, że wejście w życie tych rozwiązań z dniem 1 marca 2019 r. może nie być zgodne z regułami techniki prawodawczej, ale jest to sytuacja szczególnie istotna z punktu widzenia przedsiębiorców i budżetu państwa.

D. ZAŁĄCZONE DOKUMENTY

1	Kopia wyciągu z Krajowego Rejestru Sądowego
2	
3	
4	

E. Niniejsze zgłoszenie dotyczy uzupełnienia braków formalnych/zmiany danych zgłoszenia dokonanego dnia**

(podać datę z części F poprzedniego zgłoszenia)

F. OSOBA SKŁADAJĄCA ZGŁOSZENIE

Imię i nazwisko	Data	Podpis
Leszek Wiecech Prezes-Dyrektor Generalny	03.10.2018	

G. KLAUZULA ODPOWIEDZIALNOŚCI KARNEJ ZA SKŁADANIE FAŁSZYWYCH ZEZNAŃ

Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia

(podpis)

Pouczenie:

1. Jeżeli zgłoszenie ma na celu uwzględnienie zmian zaistniałych po dacie wniesienia urzędowego formularza zgłoszenia (art. 7 ust. 6 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa) lub uzupełnienie braków formalnych poprzedniego zgłoszenia (§ 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 sierpnia 2011 r. w sprawie zgłaszania zainteresowania pracami nad projektami aktów normatywnych oraz projektami założeń projektów ustaw (Dz. U. Nr 181, poz. 1080)), w nowym urzędowym formularzu zgłoszenia należy wypełnić wszystkie rubryki, powtarzając również dane, które zachowały swoją aktualność.

2. Część B formularza wypełnia się w przypadku zgłoszenia dotyczącego jednostki organizacyjnej oraz w sytuacji, gdy osoba fizyczna, która zgłasza zainteresowanie pracami nad projektem założeń projektu ustawy lub projektem aktu normatywnego, nie będzie uczestniczyła osobiście w tych pracach.

3. W części D formularza, stosownie do okoliczności, uwzględnia się dokumenty, o których mowa w art. 7 ust. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa, a także pełnomocnictwa do wniesienia zgłoszenia lub do reprezentowania podmiotu w pracach nad projektem aktu normatywnego lub projektu założeń projektu ustawy.

4. Część E formularza wypełnia się w przypadku uzupełnienia braków formalnych lub zmiany danych dotyczących wniesionego zgłoszenia.

Informacja: Wzór wniosku znajduje się w Rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 22 sierpnia 2011 r. w sprawie zgłaszania zainteresowania pracami nad projektami aktów normatywnych oraz projektami założeń projektów ustaw (Dz.U. Nr 181, poz. 1080)

Warszawa, dnia 5 czerwca 2019 r.

Minister
Spraw Zagranicznych

DPUE.920.1338.2018.ahr/23

dot.: RM-10-77-19 z 3.06.2019 r.

Pan
Jacek Sasin
Wiceprezes Rady Ministrów
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia

o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw, wyrażona przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

Szanowny Panie Premierze,

w związku z przedłożonym projektem ustawy pozwalam sobie wyrazić poniższą opinię:

Projekt ustawy nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem

z up. Ministra Spraw Zagranicznych
Piotr Wawrzyk
Podsekretarz Stanu

Do wiadomości:

Pan Marian Banaś
Minister Finansów